

رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً  
وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً  
وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ  
(سورة البقرة: 202)

ଅନୁବାଦ - ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା!  
ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ (ଏହି) ପୃଥିବୀରେ  
ସଫଳତା ପ୍ରଦାନ କର ଓ ପରକାଳରେ  
(ମଧ୍ୟ) ସଫଳତା ପ୍ରଦାନ କର ଏବଂ  
ଆମମାନଙ୍କୁ ନରକାଗ୍ନି ଶାନ୍ତିରୁ ରକ୍ଷାକର ।  
(ସୁରା ବକରା : ୨୦୨)

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ

ଖଣ୍ଡ

3

ବାର୍ଷିକ ଦେୟ:  
୫୦୦/-



www.akhbarbadarqadian.in

12 ଜୁଲାଇ 2018 12 ଫୁଲ 1397 ହି.ଶ 27 ଶୁକ୍ଳ 1439 ହି.କ

ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାକ୍ ଅସୀମ ଦୟା ବଳରୁ ସୟଦନା  
ହଜରତ ଅମିରୁଲ୍ ମୁମିନିନ୍ ଖଲିଫତୁଲ୍  
ମସିହ୍ ପଂଚମ<sup>୧</sup>ଙ୍କୁ ଶଳା ଓ ମଙ୍ଗଳରେ  
ଅଛନ୍ତି । (ଅଲ୍‌ହଫଦୋଲିଲ୍ଲାଃ)  
ହୁଜୁର ଅନ୍-ଓର<sup>୧</sup>ଙ୍କ  
ସୁସ୍ଥ, ସବଳ, ଦୀର୍ଘାୟୁ, ମହାନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ  
କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ବିଶେଷ ସୁରକ୍ଷାରେ ରହିବା  
ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତେ ଦୁଆ କରିଚାଲନ୍ତୁ ।  
ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ହୁଜୁର<sup>୧</sup>ଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ  
ସୁରକ୍ଷା, ସାହାଯ୍ୟ ଓ ସମର୍ଥନ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ।  
॥ ଆମିନ୍ ॥ ॥  
ଅଲ୍ଲାହୁମ୍ମା ଐୟଦ୍ ଇମାମନା ବେରୁହିଲ୍  
କୁହୁସ୍ ଓ ବାରିକଲନା ଫି'ଉମ୍ରିହି ଓ  
ଅମ୍ରିହି ॥

ସଂଖ୍ୟା  
28

ସମ୍ପାଦକ :  
କମରୁଲ୍ ହକ୍ ଖାନ୍  
ସହ-ସମ୍ପାଦକ :  
ମକସୁଦ୍ ଅଲୀ ଖାନ୍

ସୟଦନା ହଜରତ୍ ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହିଲ୍ ଖାମିସ୍ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ:- କଶ୍ତିନୁହରେ ‘ହମାରି ତାଲିମ୍’ (ଆମ ଶିକ୍ଷା) ବିଷୟରେ ଯେଉଁ ଅଂଶ ରହିଛି ତାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହେମଦୀଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ପଢ଼ିବା ଆବଶ୍ୟକ ବରଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କଶ୍ତିନୁହ (ପୁସ୍ତକଟି) ହିଁ ପଢ଼ିବା ଉଚିତ୍ ।

ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ମିଛ ଏବଂ ପ୍ରବଂଚନାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରୁନାହିଁ ସେ ମଧ୍ୟ ମୋ ଯମାତ ଭିତରେ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ସାଂସାରିକ ମୋହ ମାୟାରେ ଫସି ରହିଛି ଏବଂ ପରକାଳ ଆଡ଼କୁ ଆଖି ଉଠାଇ ଦେଖୁନାହିଁ ସେ ମୋ ଯମାତ ଭିତରେ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରକୃତରେ ଦୀନକୁ ଦୁନିଆ ଉପରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଉନାହିଁ ସେ ମୋ ଯମାତ ଭିତରେ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ପାଂଚବେଳା ନମାଜର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରୁନାହିଁ ସେ ମୋ ଯମାତ ଭିତରେ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଦୁଆ (ପ୍ରାର୍ଥନା)ରେ ମନୋନିବେଶ କରୁନାହିଁ ଓ ବିନପ୍ରତାର ସହିତ ଖୁଦାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରୁନାହିଁ ସେ ମୋ ଯମାତ ଭିତରେ ନାହିଁ ।

କଶ୍ତିନୁହ ପୁସ୍ତକରୁ ସୟଦନା ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସକ୍ ନିତୀବାଣୀ

ଏହା ଭାବନାହିଁ ଯେ ଆମେ ବାହ୍ୟ ରୂପେ ବୟତ କରିନେଲୁ ବୋଲି । ବାହ୍ୟ କିଛି ବସ୍ତୁ ନୁହେଁ । ଖୁଦା ତୁମର ହୃଦୟକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି ଓ ତଦନୁଯାୟୀ ତୁମ ସହିତ ବ୍ୟବହାର କରିବେ । ଦେଖ ମୁଁ ଏହା କହି ମୋ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରୁଛି ଯେ ପାପ ହେଉଛି ଏକ ଜହର, ତାକୁ ଖାଅ ନାହିଁ । ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କ ଅବଜ୍ଞା କରିବା ଏକ ଖରାପ ମୃତ୍ୟୁ ସଦୃଶ, ସେଥିରୁ ବଂଚ, ଦୁଆ କର । ଫଳତଃ ତୁମକୁ ଶକ୍ତି ମିଳିବ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଦୁଆ ସମୟରେ ଖୁଦାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶକ୍ତିର ଆଧାର ବୋଲି ମନେ କରୁନାହିଁ, ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେ ମୋ ଯମାତ ଭିତରେ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ମିଛ ଏବଂ ପ୍ରବଂଚନାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରୁନାହିଁ ସେ ମଧ୍ୟ ମୋ ଯମାତ ଭିତରେ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ସାଂସାରିକ ମୋହ ମାୟାରେ ଫସି ରହିଛି ଏବଂ ପରକାଳ ଆଡ଼କୁ ଆଖି ଉଠାଇ ଦେଖୁନାହିଁ ସେ ମୋ ଯମାତ ଭିତରେ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରକୃତରେ ଦୀନକୁ ଦୁନିଆ ଉପରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଉନାହିଁ ସେ ମୋ ଯମାତ ଭିତରେ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦୁରାଚାରଠାରୁ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ କୁକର୍ମରୁ ଅର୍ଥାତ୍- ମଦ, ଜୁଆ, ଖରାପ ନଜର, ବିଶ୍ୱାସ ଘାତକତା, ଲାଂଚ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅନୁଚିତ କର୍ମ୍ୟ କଳାପରୁ ତୋବା କରୁନାହିଁ ସେ ମୋ ଯମାତ ଭିତରେ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ପାଂଚବେଳା ନମାଜର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରୁନାହିଁ ସେ ମୋ ଯମାତ ଭିତରେ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଦୁଆ (ପ୍ରାର୍ଥନା)ରେ ମନୋନିବେଶ କରୁନାହିଁ ଓ ବିନପ୍ରତାର ସହିତ ଖୁଦାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରୁନାହିଁ ସେ ମୋ ଯମାତ ଭିତରେ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି କୁସଙ୍ଗକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରୁନାହିଁ, ଯିଏ ତା ଉପରେ କୁପ୍ରଭାବ ପକାଉଛି ସେ ମୋର ଯମାତ ଭିତରେ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ମା ବାପାଙ୍କର ସମ୍ମାନ କରୁନାହିଁ ଓ ସାଧାରଣ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଯାହା କୋରାନର୍ ଖିଲାଫ୍ ନୁହେଁ, ତାଙ୍କ କଥା ମାନୁନାହିଁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଯଥା ସମ୍ଭବ ସେବା କରିବାରେ ଯତ୍ନବାନ ନୁହେଁ ସେ ମୋ ଯମାତ ଭିତରେ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ତାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କ ସହିତ ନମ୍ର ବ୍ୟବହାର ଓ ଉପକାର କରେ ନାହିଁ ସେ ମୋ ଯମାତ ଭିତରେ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ପଡ଼ୋଶୀଙ୍କୁ ଛୋଟ ଛୋଟ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ନିବୃତ୍ତ ରଖେ ସେ ମୋ ଯମାତ ଭିତରେ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ଦୋଷାର ଦୋଷ କ୍ଷମା କରିବାକୁ ଚାହେଁ ନାହିଁ ଓ ଜର୍ଣ୍ଣାପରାୟଣ ରହେ ସେ ମୋ ଯମାତ ଭିତରେ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ୱାମୀ ଯିଏ ସ୍ତ୍ରୀ ସହିତ କିମ୍ବା ସ୍ତ୍ରୀ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ସହିତ ବିଶ୍ୱାସଘାତ କରୁଛି ସେ ମୋ ଯମାତ ଭିତରେ ନାହିଁ । ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିକୁ ଯାହାକୁ ସେ ବୟତ ସମୟରେ କରିଥିଲା କୌଣସି ପାର୍ଶ୍ୱରୁ ଭଙ୍ଗକରେ ସେ ମୋ ଯମାତ ଭିତରେ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ବାସ୍ତବିକ ମତେ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଓ ମେହେଦୀ ମାହୁଦ୍ ରୂପେ ବିବେଚନା କରୁନାହିଁ ସେ ମୋ ଯମାତ ଭିତରେ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ସାଧାରଣତଃ ମୋ ଆଦେଶ ଗୁଡ଼ିକୁ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନୁହେଁ ସେ ମୋ ଯମାତ ଭିତରେ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ବିରୋଧୀଙ୍କ ଗୋଷ୍ଠୀରେ ବସୁଛି ଏବଂ ତାଙ୍କ ହିଁ ରେ ହିଁ ମାରୁଛି ସେ ମୋ ଯମାତ ଭିତରେ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟଭିଚାରି, ଦୁରାଚାରି, ଅବଜ୍ଞାକାରୀ ମଦ୍ୟପ, ହତ୍ୟାକାରୀ, ଚୋର, ଜୁଆଳି, ବିଶ୍ୱାସଘାତକ (କପଟି), ଭ୍ରଷ୍ଟ, ଅପହରଣୀ, ଅତ୍ୟାଚାରି, ମିଥ୍ୟାଭାଷି, ଛଳ ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ତାଙ୍କର ସାଙ୍ଗ ସାଥୀ ଓ ନିଜ ଭାଇ ଭଉଣୀଙ୍କ ଉପରେ ମିଥ୍ୟାରୋପ ଲଗାଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି, ଯିଏ ନିଜର ନିହିତ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ତୋବା କରୁନାହିଁ ଏବଂ ଖରାପ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରୁନାହିଁ ସେ ମୋ ଯମାତ ଭିତରେ ନାହିଁ, ଏହା ସବୁ ହେଉଛି ଜହର । ତୁମେ ଏହି ବିଷ ଗୁଡ଼ିକୁ ଖାଇ କୌଣସି ମତେ ବଂଚିପାରିବ ନାହିଁ । ଅନ୍ଧାର ଓ ଆଲୋକ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ଜଟିଳ ସ୍ୱଭାବ ରଖିଥାଏ ଏବଂ ଖୁଦାଙ୍କ ସହିତ ସ୍ପଷ୍ଟ ନୁହେଁ ସେ ସେହି ବରକତ୍ତକୁ କଦାପି ପାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯାହା ଖୋଲା ହୃଦୟକୁ ମିଳିଥାଏ । କେତେ ସୌଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ଅଟନ୍ତି ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ମନକୁ ସଫା ରଖିଥାନ୍ତି ଏବଂ ନିଜ

ହୃଦୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅନିର୍ମଳତାରୁ ପବିତ୍ର କରିଥାନ୍ତି, ନିଜ ଖୁଦାଙ୍କ ସହିତ ନିଷ୍ଠାପର ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥାନ୍ତି କାରଣ ସେମାନ କଦାପି ନଷ୍ଟ ହେବେନାହିଁ । ଖୁଦା ତାଙ୍କୁ କେବେ ଅପମାନିତ କରିବେ ନାହିଁ । କାରଣ ସେ ଖୁଦାଙ୍କର, ଖୁଦା ହେଉଛନ୍ତି ତାଙ୍କର । ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିପତ୍ତି ସମୟରେ ବଂଚାଇ ଦିଆଯିବ । ସେ ଶତ୍ତ ହେଉଛି ମୁଖି ଯିଏ ତାଙ୍କ ପଛରେ ପଡ଼େ, କାରଣ ସେ ଖୁଦାଙ୍କ କୋଳରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଖୁଦା ତାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ ଥାଆନ୍ତି । କିଏ ଖୁଦାଙ୍କ ଉପରେ ଇମାନ୍ (ବିଶ୍ୱାସ) ଆଣିଛି ? କେବଳ ସେ ଯିଏ ଏହିପରି ଅଟେ । ସେହିପରି ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ମୁଖି ଯିଏ ଏକ ଧୂଷ, ପାପ, ଖଳ ଓ ଦୁର୍ଜନ ସ୍ୱଭାବର ଚିନ୍ତାରେ ମଗ୍ନ ଥାଏ । କାରଣ ସେ ନିଜେ ହଲାକ୍ (ନିଃଶେଷ) ହେବ । ଯେବେଠାରୁ ଖୁଦା ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ସର୍ଜନା କଲାଣି କଦାପି ଏପରି ସଂଯୋଗ ହୋଇନାହିଁ ଯେ ସେ ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ନିଃଶେଷ ଓ ଧୂଷ କରିଥିବେ ବରଂ ସେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ବଡ଼ ବଡ଼ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଆସିଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ ତାହା କରି ଦେଖାଇବେ । ସେ ଖୁଦା ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ ଯୋଗ୍ୟ ଖୁଦା ଅଟନ୍ତି ନିଷ୍ଠାବାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ତାଙ୍କର ବିଚିତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥାଏ । ଦୁନିଆ ଚାହୁଁଥାଏ ଯେ ତାକୁ ଖାଇଦେବ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶତ୍ତ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଗରଗର ହୁଏ । କିନ୍ତୁ ସେ ଯେ ବାସ୍ତବିକ ତାଙ୍କର ବନ୍ଧୁ ଅଟନ୍ତି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିନାଶ ସ୍ଥାନରୁ ତାଙ୍କୁ ବଂଚାଇଥାନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ତାଙ୍କୁ ବିଜୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତି । କେତେ ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତି ସେ ଯିଏ ଏପରି ଖୁଦାଙ୍କ କାନିକୁ ଛାଡ଼େ ନାହିଁ । ଆମେ ତା ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ଆଣିଛୁ ଏବଂ ଆମେ ତାକୁ ଚିହ୍ନିଛୁ । ସମଗ୍ର ସଂସାରର ପ୍ରଭୁ ହେଉଛନ୍ତି ସେ ଯିଏ ମୋ ଉପରେ ଓହ୍ (ଐଶ୍ୱରିକ ବାଣୀ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରୁଛନ୍ତି, ଯିଏ ମୋ ପାଇଁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ନିଦର୍ଶନ ଦେଖାଇଛନ୍ତି ଓ ଯିଏ ମୋତେ ଏ ଯୁଗ ନିମନ୍ତେ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ରୂପେ ପ୍ରେରଣ କରିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି ଖୁଦା ନାହାଁନ୍ତି ନା ଆକାଶରେ ନା ପୃଥିବୀରେ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ତା ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ଆଣୁନାହିଁ ସେ ସୌଭାଗ୍ୟରୁ ବଂଚିତ ଓ ବିଭିନ୍ନ ଅଭୁଆରେ ବନ୍ଧା ହୋଇଛି । ଆମେ ଆମ ଖୁଦାଙ୍କର ଓହ୍ନି ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ସୂର୍ଯ୍ୟ ସଦୃଶ ପାଇଛୁ । ଆମେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିପାରିଛୁ ଯେ ସେ ସଂସାରର ଖୁଦା ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି ନୁହେଁ । କେତେ କାଦିର୍ (ପ୍ରଭୁତ୍ୱଶାଳୀ) ଓ କେତେ କୟୁମ (ଯିଏ ସ୍ୱୟଂ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଓ ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା) ହେଉଛନ୍ତି ସେ ଜର୍ଣ୍ଣର ଯାହାକୁ ଆମେ ପାଇପାରିଛୁ ଓ କେତେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସାମର୍ଥ୍ୟର ପ୍ରଭୁ ସେ ଯାହାକୁ ଆମେ ଦେଖିପାରିଛୁ । ସତ୍ୟ ହେଉଛି ଏହା ଯେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ବିଷୟବସ୍ତୁ ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ସେହି ବିଷୟ ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ଯାହା ତାଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ଓ ବଚନର ବିରୋଧ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଦୁଆ କରିବ ତାହା ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ (ଭୌତିକବାଦୀ) ଙ୍କ ପରି କରନାହିଁ । ଯିଏ ନିଜ ମନରୁ ଏକ ପ୍ରକାର ପ୍ରାକୃତିକ ନିୟମ ଗଢ଼ିଛନ୍ତି ଯାହା ଉପରେ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କ ପୁସ୍ତକର ମୋହର ନାହିଁ । କାରଣ ତାହା ମରଦୁଦ୍ (ଅଧମ) ଅଟେ । ସେମାନଙ୍କ ଦୁଆ କଦାପି ଗ୍ରହୀତ ହେବନାହିଁ କାରଣ ସେମାନେ ଅନ୍ଧ ନୁହଁନ୍ତି କି ବଧୂର ନୁହଁନ୍ତି । ସେମାନେ ମୃତ ନୁହଁନ୍ତି କି ଜୀବିତ ନୁହଁନ୍ତି । ଜର୍ଣ୍ଣରଙ୍କ ସାମନାରେ ନିଜର ମନ ଗଢ଼ା ନିୟମକୁ ଉପସ୍ଥାପନ ଓ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କ ଅସୀମ ଐଶ୍ୱରିକ ଶକ୍ତିକୁ ସାମିତ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଦୁର୍ବଳ ମନେ କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତାଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ମୁତାବକ ତାଙ୍କ ସହିତ ବ୍ୟବହାର କରାଯିବ । କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଯେତେବେଳେ ଦୁଆ ପାଇଁ ଛିଡ଼ା ହେବ ତୁମ ପାଇଁ ଏହା ଧାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ ଯେ ତୁମେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ ରଖିବ କି ତୁମ ଜର୍ଣ୍ଣର ହେଉଛନ୍ତି ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ । ତେବେ ଯାଇ ତୁମ ଦୁଆ ଗ୍ରହଣୀୟ ହେବ ଏବଂ ତୁମେ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କ ଅଭୂତ ବିସ୍ମୟକର ଜର୍ଣ୍ଣରୀୟ ଶକ୍ତିକୁ ଦେଖିବ ଯାହା ଆମେ ଦେଖିପାରିଛୁ ଓ ଆମର ସାକ୍ଷୀ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରରେ ଦର୍ଶନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣିତ । ଏହା କୌଣସି କିସା କାହାଣୀ ନୁହେଁ । (କଶ୍ତିନୁହ, ରୁହାନି ଖଜାବନ୍, ଖଣ୍ଡ-୧୯, ପୃଷ୍ଠା-୧୮-୨୧)

ପ୍ରିନଟର ଓ ପବ୍ଲିସର: ଜମିଲ୍ ଅହମଦ୍ ନାସିର, ଫକଲେ ଉମର ପ୍ରିନଟିଙ୍ଗ୍ ପ୍ରେସ୍, କାଦିଆନରେ ମୁଦ୍ରିତ କରି ବଦର କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ କାଦିଆନ୍ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ କରାଗଲା । ପ୍ରେସ୍‌ପ୍ରାଇଟର, ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ ବଦର ବୋର୍ଡ଼ କାଦିଆନ୍

ପୃଷ୍ଠା-୧୦ ର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ.....

ଶକ୍ତି ଉପରେ ଗର୍ବ ଥାଏ ତେବେ ତାହା ମଧ୍ୟ ତାହା ପାଇଁ ରବ୍ ହୋଇଯାଏ । ଯଦି ତାର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ବା ଧନ ରତ୍ ଉପରେ ତାକୁ ଗର୍ବ ଅନୁଭବ ହୁଏ ତେବେ ତାହା ମଧ୍ୟ ତା ପାଇଁ ରବ୍ ହୋଇଯାଏ । ସୁତରାଂ ଏହିପରି ହଜାର ହଜାର ସାଧନ ତା ସହିତ ଲାଗି ରହିଛି । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ସବୁକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଓ ସେଗୁଡ଼ିକରୁ ମୁହଁ ଫେରାଇ ଉଛୁ ଏକ ଅଦ୍ୱିତୀୟ ଯାହାର କେହି ସମକକ୍ଷ ନାହାଁନ୍ତି, ସେହି ସତ୍ୟ ଓ ବାସ୍ତବିକ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଗରେ ନତମସ୍ତକ ନହୋଇଛି ଓ ରବ୍‌ବନା ଶବ୍ଦକୁ ଦରଦର ସହିତ ହୃଦୟକୁ ଚରଳାଇ ଦେବା ଶକ୍ତ ଦ୍ୱାରା ତା ଆସ୍ଥାନରେ ନପଡ଼ିଛି ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ପ୍ରକୃତ ରବ୍‌କୁ ବୁଝିନାହିଁ । ସୁତରାଂ ଯେବେ ଏପରି ବ୍ୟାକୁଳତାର ସହିତ ତା ନିକଟରେ ନିଜର ପାପକ୍ଷୀ ସ୍ୱୀକାର କରି ଚୈବା କରେ ଓ ତାକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରିଥାଏ କି ରବ୍‌ବନା ଅର୍ଥାତ୍ ଅସଲ ଓ ବାସ୍ତବିକ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁ ହିଁ ଥିଲୁ କିନ୍ତୁ ଆମେ ନିଜର ଭୁଲ୍ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ଘୁରିଗଲୁଛୁ । ଏବେ ମୁଁ ସେହିସବୁ ମିଥ୍ୟା ମୂର୍ତ୍ତୀ (ଜଣ୍ଡର)ଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଦେଇଛି ଓ ସଫା ହୃଦୟରେ ତୁମର ରବ୍‌ବିୟତକୁ ସ୍ୱୀକାର କରୁଛି । ତୁମ ଆସ୍ଥାନରେ ଆସିଯାଇଛି ସୁତରାଂ ଏତଦ୍‌ଭିନ୍ନ ଜଣ୍ଡରଙ୍କୁ ନିଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ବନାଇବା କଠିନ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନୁଷ୍ୟର ମନରୁ ଅନ୍ୟ ରବ୍ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମାନ, ମହିଳା ବାହାରି ନଯାଇଛି ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାସ୍ତବିକ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଓ ତାହା ରବ୍‌ବିୟତର ଠିକା ଉଠିବ ନାହିଁ । କିଛି ଲୋକମାନ ମିଥ୍ୟାକୁ ହିଁ ନିଜର ରୁ ବୋଲି ବନାଇଛନ୍ତି ଓ ଏହା ଜାଣିଛନ୍ତି କି ମିଥ୍ୟା ନକହିଲେ ଆମର ରୋଜଗାର କଷ୍ଟକର ହେବ । କିଛି ଲୋକେ ଚୋରି ଓ ଡକାୟତି ଓ ପ୍ରବଂଚନକୁ ନିଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ବନାଇଛି, ତାଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ କି ଏହି ମାର୍ଗିତ୍ତା ଅନ୍ୟ କେଉଁ ଉପାୟରେ ରିଜିକର ମାର୍ଗ ନାହିଁ ବୋଲି । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କର ରବ୍ ହେଉଛନ୍ତି ସେହି ସବୁ ଜିନିଷ” । ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି କି “ସୁତରାଂ ଏପରି ଲୋକେ ଯେଉଁମାନେ ନିଜର ବାହାନା ଉପରେ ଭରଷା ରହିଛି ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣ୍ଡରଙ୍କ ଠାରୁ ସାହାଯ୍ୟ ମିଳିବା ପାଇଁ ଓ ଦୁଆ କରିବା ପାଇଁ କଣ ଆବଶ୍ୟକ ରହିଛି ? ଦୁଆର ଦରକାରତ ତାକୁ ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ ଯାହାପାଇଁ ସମସ୍ତ ମାର୍ଗ ବନ୍ଦ ହୋଇଛି ଓ ତାକୁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ ଆଉ କୌଣସି ମାର୍ଗ ତା ପାଇଁ ନାହିଁ । ଏହିପରି ଲୋକଙ୍କ ହୃଦୟରୁ ଦୁଆ ବାହାରିଥାଏ । ଏପରି ଦୁଆ କରିବା କେବଳ ସେହି ଲୋକମାନେ କରିଥାନ୍ତି ଯେ କେବଳ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କୁ ହିଁ ନିଜର ରବ୍ ସ୍ୱୀକାର କରିଥାନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ ଥାଏ ଯେ, ତାଙ୍କ ରବ୍ ନିକଟରେ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ରବ୍ ନଗନ୍ୟ ଓ ତୁଚ୍ଛ ଅଟନ୍ତି । ଆପଣ କୁହନ୍ତି ଅଗ୍ନିର ଅର୍ଥ କେବଳ ସେହି ଅଗ୍ନି ନୁହେଁ ଯାହାକି କନ୍ୟାମତରେ (ଶାସ୍ତି) ରୂପକ ମିଳିଥାଏ ବରଂ ଏହି ସଂସାରରେ ଦିର୍ଗଜୀବୀ ହୋଇଥିବା ଲୋକେ ଦେଖିନେଇଥାନ୍ତି କି ସଂସାରରେ ସହଶ୍ର କିସମର ଅଗ୍ନି ରହିଛି । ତେବେ ମୋମିନର ପ୍ରାର୍ଥନା ଏପରି ହୋଇଥାଏ କି ସବୁ ପ୍ରକାର ଅଗ୍ନିରୁ ଜଣ୍ଡର ଆମକୁ ବଂଚାନ୍ତୁ ଯେବେ ଆମେ ତୁମର ହାତକୁ ଧରିନେଉଛୁ ତେବେ ତୁମେ ସେହି ସମସ୍ତ ଅସୁବିଧାରୁ ଯାହା ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବନକୁ ଡିଲ୍ଲ କରିଥାଏ ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟପାଇଁ ଅଗ୍ନି ସଦୃଶ ଥାଏ, ସେଥିରୁ ବଂଚାଇ ରଖ” । (ମଲ୍‌ୟୁଜାତ୍, ଖଣ୍ଡ-୫, ପୃଷ୍ଠା-୧୮୭-୧୯୦, ଏଡ଼ିଶନ୍-୧୯୮୫, ମୁଦ୍ରଣ- ଇଂଲିସ୍ ସ୍ଥାନ) କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ମୋମିନ ଦୁଆ କରିଥାଏ କି ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! ଆମକୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ଆଗ୍ନିରୁ ରକ୍ଷା କର ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତୁମ ଶରଣାଗତ ହେଲୁ ସେତେବେଳେ ସେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ଅସୁବିଧା ଯାହାକି ମଣିଷ ଜୀବନକୁ ବିଷ୍ଣାଳ କରିଥାଏ ତାହା ମଣିଷ ନିମନ୍ତେ ଅଗ୍ନି ସଦୃଶ ଅଟେ ।

ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସ ଏକଦା ଜମାଅତର ଏଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷିତ କରି କହିଲେ ଆମ ଜମାଅତର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏହି ଦୁଆ ଅତ୍ୟଧିକ ମାତ୍ରାରେ କରିବା ଉଚିତ୍ ରବ୍‌ବନା ଆତିନା ଫିଦ୍‌ଦୁନୟା ହସନତୌ ଓଫିଲ୍‌ଆଖୁରତି ହସନତୌ ଓଫିନା ଅଜାବନ୍ ନାର୍ ଅତଃ ଏଥିପ୍ରତି ଆମକୁ ମଧ୍ୟ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ଯଦ୍ୱାରା ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଆମକୁ ନିଜ କରୁଣାର ଚଦରରେ ନେଇ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ଇହକାଳ ଓ ପରକାଳର ଅଗ୍ନିରୁ ରକ୍ଷା କରିବେ ।

ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସ କୁହନ୍ତି ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଯାହା ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ତାହାର ସାରାଂଶ ଏପରି ଅଟେ ହେ ଭକ୍ତଗଣ ! ମୋଠାରୁ ନିରାଶ ହୁଅ ନାହିଁ ମୁଁ ଦୟା, କ୍ଷମା, ଦୋଷ ଅଣଦେଖା କରିବା ଓ କରୁଣା ଆଦି ଗୁଣ ମାଧ୍ୟମରେ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ତୁମ ଉପରେ ଦୟା ଆଚରଣ କରିଥାଏ ଏବଂ ମୋପରି କେହି ଦୟା ଆଚରଣ କରି ନଥାନ୍ତି । ନିଜ ବାପମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଅଧିକା ମୋ ସହିତ ପ୍ରେମକର କାରଣ ବାସ୍ତବରେ ମୁଁ ପ୍ରେମ କରିବାରେ ତାଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକା । ଯଦି ତୁମେ ମୋ ଆଡ଼କୁ ଆସ ତେବେ ମୁଁ ସମସ୍ତ ପାପକୁ କ୍ଷମା କରିଦେବି ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ଚୈବା କର ମୁଁ ତାହା ଗ୍ରହଣ କରିବି ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ମୋ ଆଡ଼କୁ ଧୂର ପାଦରେ ଆସିବ ତେବେ ମୁଁ ଦଉଡ଼ି ଦଉଡ଼ି ଯିବି । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ମୋତେ ଖୋଜିବ ସେ ମୋତେ ପାଇବ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ମୋ ଆଡ଼କୁ ଆସେ ସେ ମୋ ଦ୍ୱାରକୁ ଉନ୍ମୁଳ୍ଲ ପାଇଥାଏ ମୁଁ ତୈବାକାରୀଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଦେଇଥାଏ ତାହା ପର୍ବତ ପରି ଉଚ୍ଚ ହୋଇଥାଉ ନା କାହିଁକି । ମୋ କରୁଣା ବେଶ୍ ଅଧିକ ଏବଂ ଶାସ୍ତି ଖୁବ୍ କମ୍ ଅଟେ କାରଣ ତୁମେ ମୋର ସୃଷ୍ଟି ମୁଁ ତୁମକୁ ଜନ୍ମ ଦେଇଛି । ମୋ କରୁଣା ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ଆଛାଦିତ ହୋଇ ରହିଛି” । (ଚର୍ସ୍‌ମାଏ ମାରେଫତ୍, ରୁହାନି ଖଜାଏନ୍, ଖଣ୍ଡ-୨୩, ପୃଷ୍ଠା-୫୬)

ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଆମକୁ ନିଷ୍ଠାପର ଭାବରେ ତାଙ୍କ ଶରଣାଗତ ହୋଇ ଧର୍ମପରାୟଣ ହେବା, ନିଜ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଆସ୍ଥାରେ ଉନ୍ନତି କରିବାକୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ଯଦ୍ୱାରା ଆମେ ସଦାସର୍ବଦା ତାଙ୍କ କରୁଣାରୁ ଭାଗ ନେଉଥିବା । କଦାପି ଏଭଳି ସମୟ ନଆସୁ ଯେତେବେଳେ କି ଆମେ ତାଙ୍କ କରୁଣାରୁ ବଂଚିତ ରହିଯିବା ଏବଂ ନିଜ ଅପକର୍ମ ଯୋଗୁଁ ତାଙ୍କ ଦଣ୍ଡର ଅଧିକାରୀ ହେବା । ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ କରୁଣା ଦୃଷ୍ଟି ନିରନ୍ତର ଆମ ଉପରେ ରହିଥାଉ ।

**D.T.P ସେଂଟର୍ ନଜାରତ୍ ନଶରୋ ଇଶାଅତ୍ କାଦିଆନ୍‌ରେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର୍ ଅପରେଟର୍‌ର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି ।**  
(ନୋଟ୍:- ଏହି ଘୋଷଣା କେବଳ ଲଜନା ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ)

ନଜାରତ୍ ନଶରୋ ଇଶାଅତ୍ ସଦର ଅଞ୍ଚୁମାନ୍ ଅହେମଦୀୟାର D.T.P ସେଂଟର୍‌ରେ ଲେଡିଜ୍ କମ୍ପ୍ୟୁଟର୍ ଅପରେଟର୍ ବିଲ୍‌ମୁକ୍ତା ସ୍ଥାନ ଖାଲିଅଛି, ଯାହା ନିମ୍ନଲିଖିତ ନିୟମ ମୁତାବକ ପୂରଣ କରାଯିବ । ଲଜନା ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଭିଳାଷୀ ପ୍ରାର୍ଥନା ନିଜର ଦରଖାସ୍ତ ନିଜର ସମସ୍ତ ଶିକ୍ଷାଗତ ସାର୍ଟିଫିକେଟ୍‌ର ନକଲ ଆଚେଷ୍ଟେଟ୍ ସହିତ ଆବେଦନ ଫର୍ମ ନଜାରତ୍ ଦିଓ୍ୱାନଙ୍କ ଠାରୁ ହାସଲ କରି ତାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ପରେ ଅମାର୍ ଜମାତ୍ / ସଦର୍ ଜମାତ୍ / ସଦର୍ ଲଜନା କ ଦ୍ୱାରା ତସ୍‌ଦିକ୍ (ପୁଷ୍ଟି) କରି ଦୁଇମାସ ଭିତରେ ପଠାନ୍ତୁ । ଜଜାକମୁଲ୍ଲାଃ ।

**ସର୍ତ୍ତାବଳୀ:-**(୧)ପ୍ରାର୍ଥନାଙ୍କ ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତା ଅତି କମ୍‌ରେ +୨ (ସେକେଣ୍ଡ୍ ଡିଭିଜନ୍) ହୋଇଥିବ । ହିନ୍ଦି, ଉର୍ଦ୍ଦୁ ଲେଖିବା ପଦ୍ଧି ବା ଜାଣିଥିବେ (୨)କମ୍ପ୍ୟୁଟର୍ ସାଇନ୍‌ସରେ ଡିପ୍ଲୋମା କରିଥିବେ (୩)In-Design, MS-word, In-Page ବିଷୟରେ Basic Knowledge ଥିବ (୪)ହିନ୍ଦି ଓ ଉର୍ଦ୍ଦୁ ଟାଇପିଂ ରେ ଦକ୍ଷତା ଥିବ ଓ ଅତି କମ୍‌ରେ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷର ଅଭିଜ୍ଞତା ଥିବ (୫)Key-Board ନଦେଖି କମ୍ପୋଜ୍ କରିପାରୁଥିବେ । ଘଂଟାକୁ ଅତି କମ୍‌ରେ ୩୦୦ ଶବ୍ଦ ଟାଇପ୍ କରିପାରୁଥିବେ (୬)ହିନ୍ଦି ଟାଇପିଂ In-Design Software ର Chanakya Unicode font ରେ କରିବା ଜାଣିଥିବେ ଓ ସେହିପରି ଉର୍ଦ୍ଦୁ ଟାଇପିଂ In-Page Software ରେ କରିବା ଜାଣିଥିବେ (୭)ଓଫିକିଫେ ଜିନ୍‌ଦେଗି ଏବଂ ଓଫିକିଫେ ନୌ ତହ୍‌ରିକ୍‌ରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିବା ମେମ୍‌ବର୍ ନିଜର ହଓଲା ମଞ୍ଜୁରୀ ଓଫିକିଫେ ଏ ନୌ ଦରଖାସ୍ତରେ ଦରଜ କରନ୍ତୁ (୮)ଦରଖାସ୍ତରେ ନିଜର ବାପା / ସ୍ୱାମୀ / ଅଭିଭାବକ କ୍ ତସ୍‌ଦିକ୍ ଦସ୍ତଖତ ମଧ୍ୟ କରାଇବେ (୯)ପ୍ରାର୍ଥନାଙ୍କୁ ଇଂଟରଭିଉର ତାରିଖ ପରେ ଜଣାଇ ଦିଆଯିବ ତତ୍ ସହିତ ଇଂଟରଭିଉ ପାଇଁ କାଦିଆନ୍ ଆସିବାର ଯିବା ଆସିବା ଖର୍ଚ୍ଚ ନିଜେ ବହନ କରିବେ (୧୦)କାଦିଆନ୍‌ରେ ରହିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ନିଜେ କରିବେ ।

(ନାଜର୍ ଦିଓ୍ୱାନ ସଦର ଅଞ୍ଚୁମାନ୍ ଅହେମଦୀୟା କାଦିଆନ୍)

**ସଦର ଅଞ୍ଚୁମାନ୍ ଅହେମଦୀୟା କାଦିଆନ୍‌ରେ ଡ୍ରାଇଭିଂ ସେବା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ଲୋକେ ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତୁ ।**

ସଦର ଅଞ୍ଚୁମାନ୍ ଅହେମଦୀୟା କାଦିଆନ୍‌ରେ ଡ୍ରାଇଭିଂ ପୋଷ୍ଟ ଖାଲି ଅଛି । ଯେଉଁ ବନ୍ଧୁ ଡ୍ରାଇଭିଂ ରୂପେ ସେବା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ସେ ନିଜର ଦରଖାସ୍ତ ଦୁଇମାସ ଭିତରେ ନଜାରତ୍ ଦିଓ୍ୱାନ ସଦର୍ ଅଞ୍ଚୁମାନ୍ ଅହେମଦୀୟାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇପାରିବେ ।

**ସର୍ତ୍ତାବଳୀ:-** (୧)ପ୍ରାର୍ଥନାଙ୍କ ନିକଟରେ ଡ୍ରାଇଭିଂ ଲାଇସେନ୍ସ ଓ ଡ୍ରାଇଭିଂର ଅଭିଜ୍ଞତା ଥିବା ଜରୁରୀ ଅଟେ (୨)ପ୍ରାର୍ଥନାଙ୍କ ପାଇଁ ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତାର ସର୍ତ୍ତ ନାହିଁ (୩)ପ୍ରାର୍ଥନାଙ୍କୁ ଜନ୍ମଗତ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଦେବା ଜରୁରୀ (୪)ସେହି ଡ୍ରାଇଭିଂ ମାନଙ୍କୁ ଖୁଦମତ୍ (ସେବା) ନିମନ୍ତେ ଚୟନ କରାଯିବ, ଯେଉଁମାନେ ନୁର୍ ହସ୍‌ପିଟାଲ୍ କାଦିଆନ୍‌ର ମେଡିକାଲ୍ ଫିର୍‌ନେସ୍ ସାର୍ଟିଫିକେଟ୍ ମୁତାବକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟବାନ୍ ଓ ଫିଟ୍ ହେବେ (୫)ସେହି ପ୍ରାର୍ଥନାମାନେ ସେବା କରିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇବେ, ଯେଉଁମାନେ ଇଂଟରଭୁସ୍ ବୋର୍ଡ କର୍ମୀ ଚୟନ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ସଫଳ ହେବେ (୬)ଚୟନ କରାଯାଇଥିବା ଡ୍ରାଇଭିଂମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଜା ଦୋମ୍ (ସେକେଣ୍ଡ୍ କ୍ଲାସ୍)ର ବରାବର୍ ଆଲାଉନ୍‌ସ୍ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସୁବିଧା ସୁଯୋଗ ଦିଆଯିବ (୭)ପ୍ରାର୍ଥନା କାଦିଆନ୍ ଯିବା ଆସିବାର ଖର୍ଚ୍ଚ ନିଜେ ବହନ କରିବେ (୮)ଯଦି ପ୍ରାର୍ଥନା ଚୟନ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ ସେ କାଦିଆନ୍‌ରେ ରହିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ନିଜେ କରିବେ ।

(ନୋଟ୍):- ଏ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦରଖାସ୍ତ ଫର୍ମ୍ ନଜାରତ୍ ଦିଓ୍ୱାନ ସଦର ଅଞ୍ଚୁମାନ୍ ଅହେମଦୀୟା କାଦିଆନ୍‌ଙ୍କ ଠାରୁ ହାସଲ କରିନିଅନ୍ତୁ, ଦରଖାସ୍ତ ଫର୍ମ୍ ପୂରଣ ହୋଇ ଆସିବା ପରେ ତା ମୁତାବକ କାରବାଇ କରାଯିବ) (ନାଜର୍ ଦିଓ୍ୱାନ କାଦିଆନ୍)

ଅଧିକ ଜାଣିବା ପାଇଁ ନିମ୍ନ ଠିକଣାରେ ଯୋଗାଯୋଗ କରିପାରିବେ  
ନଜାରତ୍ ଦିଓ୍ୱାନ ସଦର୍ ଅଞ୍ଚୁମାନ୍ ଅହେମଦୀୟା, କାଦିଆନ୍  
ମୋ:- ୦୯୮୧୫୪୩୩୭୬୦, ଅଫିସ୍:- ୦୯୮୭୨-୫୦୧୧୩୦  
ଇ-ମେଲ୍:- nazaratdiwanqdn@gmail.com

**ଏହି ସଂଖ୍ୟାରେ ଓଡ଼ିଆ ଡି.ଟି.ପି ଜନିତ କେତେଗୋଟି ଅସଲ ଅକ୍ଷର ସଠିକ ଲେଖା ହୋଇପାରି ନାହିଁ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ଦ୍ୱିତୀୟ ତ, ଅଂତ,ଅଂତ । ପାଠକ ପାଠିକାମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ ଉଚ୍ଚ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ସଠିକ ପଢ଼ିନେବେ ।**

# ଖୁତ୍ବା ଜୁମା

ଆଁ ହଜରତ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସାହାବା ହଜରତ ଉକାଶା ବିନ୍ ମୋହସିନ୍, ହଜରତ ଖାରଜା ବିନ୍ ଜଏଦ୍, ହଜରତ ଜିଆଦ୍ ବିନ୍ ଲବିଦ୍, ହଜରତ ମୁଅତିବ୍ ବିନ୍ ଉବେଦ୍, ହଜରତ ଖାଲିଦ୍ ବିନ୍ ବୁକିର ରିଜୁଆନୁଲ୍ଲାଃ ଆଲୈହିଫଙ୍କ ଉତ୍ତମ ଗୁଣାବଳୀ, ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରେମ, ନିଷ୍ଠା ଓ ଭକ୍ତିଭାବ, ଦିନି ଖୁଦ୍ମାତ୍ ଏବଂ ମହାନ କୁର୍ବାନୀର ହୃଦୟସ୍ପର୍ଶୀ ଚର୍ଚ୍ଚା ।

ମୋକରମ୍ ଇସ୍ମାୟିଲ୍ ମାଲାଗାଲା ସାହେବ୍ ମୁବଲିଗ୍ ଯୁଗାଣ୍ଟାଙ୍କ ଦେହାନ୍ତ ମରହୁମ୍ଙ୍କ ଉତ୍ତମ ଗୁଣାବଳୀର ଚର୍ଚ୍ଚା ଓ ନମାଜ ଯମାଜାଃ ଗାଏବ୍ ।

**ଖୁତ୍ବା ଜୁମା: ସୟଦନା ଅମିରୁଲ ମୁମେନିନ ଖଲିଫତୁଲ ମସିହ ଖାମିସ୍<sup>ଅ.ବ</sup>**  
(ପ୍ରଦତ୍ତ: ୦୧ ଜୁନ୍ ୨୦୧୮ ଅନୁଯାୟୀ ୦୧ ଏହସାନ୍ ୧୩୯୭ ହିଜ୍ରି ଶମସି)

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ  
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ - بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ  
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ. إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ.  
اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ. صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ.

ତଶହୁଦ୍, ତଉଜ୍ ଏବଂ ସୁରେ ପାଠିହାର ଆବୃତ୍ତି କରିବା ପରେ ହଜୁର ଅନଫୁର ଅ:ବ କହିଲେ- ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସ.ଆଙ୍କର ହଜରତ ଉକାଶା ବିନ୍ ମୋହସିନ୍ ନାମୀ ଜଣେ ସାହାବା ଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଗଣନା ବଡ଼ ବଡ଼ ସାହାବାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥାଏ । ସେ ବଦର ଯୁଦ୍ଧରେ ଘୋଡ଼ା ଆରୋହଣ କରି ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ, ସେ ଦିନ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ଖଣ୍ଡା ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିଲା । ବସ୍ତୁତଃ ହଜୁର ସ.ଆ ତାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଲାଠି ଦେଲେ ଯାହାକି ତାଙ୍କ ହାତରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଧାରୁଆ ଓ ପରିଷ୍କାର ଲୋହ ନିର୍ମିତ ଖଣ୍ଡା ସ୍ଵରୂପ ପାଲଟି ଯାଇଥିଲା । ଉକାଶା ସେଥିରେ ଲଢ଼ିଲେ, ଏପରିକି ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ବିଜୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ପୁଣି ସେହି ଖଣ୍ଡାରେ ସେ ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କ ସହ ସମସ୍ତ ଯୁଦ୍ଧରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ସେହି କାଠର ତରବାରୀ ଖଣ୍ଡକ ଅତିମ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କ ସାଥରେ ରହିଥିଲା । ସେହି ତରବାରୀର ନାମ ଅଫ୍ଫନ ଥିଲା । ରସୁଲୁଲ୍ଲା ସ:ଆ:ସ ତାଙ୍କୁ ସୁସମ୍ବାଦ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ କି ତୁମେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ବିନା କୌଣସି ହିସାବ ନିକାଶରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ । (ଅସଦୁଲ୍ ଗାବା, ଖଣ୍ଡ-୪ ପୃଷ୍ଠା-୨୪-୨୫, ଉକାଶା ବିନ୍ ମୋସିନ୍, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବ୍ ଇଲମିଆ ବେରୁତ୍-୧୯୯୬) ବଦର ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ହଜୁର ସ.ଆ ସାହାବାମାନଙ୍କୁ କହିଲେ ଆମ ସହିତ ଆରବର ଶ୍ରେଷ୍ଠତମ ଘୋଡ଼ା ଚତାଲି ଅଛି । ସାହାବା ପଚାରିଲେ ସେ କିଏ ? ହଜୁର କହିଲେ ଉକାଶା ବିନ୍ ମୋହସିନ୍ । (ସିରତ୍ ଇବ୍ନେ ହୁଶାମ୍, ପୃଷ୍ଠା-୪୩୫, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବ୍ ଇଲମିଆ ବେରୁତ୍-୨୦୦୧)

ହଜରତ ଅବୁ ହୁରେରାଃ ର.ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ମୁଁ ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କୁ ଏହା କହୁଥିବାର ଶୁଣିଲି ହଜୁର କହୁଥିଲେ ମୋ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଗୋଟିଏ ଦଳ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ୭୦,୦୦୦ ହେବ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଚେହେରା ପୂର୍ଣ୍ଣମାଚନ୍ଦ୍ର ପରି ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ ହୋଇଥିବ । ହଜରତ ଉକାଶା ବିନ୍ ମୋହସିନ୍ ଛିଡ଼ା ହେଲେ ଓ କହିଲେ ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ରସୁଲ୍ ସ.ଆ ଦୁଆ କରନ୍ତୁ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୁଏ । ହଜୁର ସ.ଆ ଦୁଆ କଲେ ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! ଅକାଶାଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାମିଲ କର । ତାପରେ ଅନସାର୍ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ କହିଲେ ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ରସୁଲ୍ ! ଦୁଆ କରନ୍ତୁ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାମିଲ ହୋଇଯାଏ, ହଜୁର ସ.ଆ କହିଲେ ଏଥିସମ୍ବନ୍ଧରେ କହିଲେ କି ସବକକା ଉକାଶା ଅର୍ଥାତ୍ ଉକାଶା ତୁମଠାରୁ ବାକି ମାରିନେଲେ । (ସହି ମୁସଲିମ୍ କିତାବୁଲ୍ ଇମାନ୍ ବାବୁଦ୍ ଦଲିଲ୍...ହଦିସ୍ ନଂ-୩୩୬୯)

ଏହି ଘଟଣାକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ସିରତ୍ ର ପୁସ୍ତକରେ ହଜରତ ମିର୍ଜା ବଶିର୍ ଅହେମଦ୍ ସାହେବ୍ ଲେଖିଛନ୍ତି କି ଏକଦା ଆଁହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ମଜଲିସ୍ରେ ଚର୍ଚ୍ଚା ହେଲାକି ମୋ ଉମ୍ମତ୍‌ରୁ ୭୦ ହଜାର ଲୋକେ ବିନା କୌଣସି ହିସାବ ନିକାଶରେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ । ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ଏପରି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସ୍ତରରେ ଥିବେ କି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର କରୁଣା ଓ କୃପା ଏତେ ଜୋର୍ସ୍ ମାରିବ କି ସେଥିଯୋଗୁ ତାଙ୍କର ହିସାବ ନିକାଶର ଆବଶ୍ୟକ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଆପଣ ସ:ଆ:ସ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଲେ କି ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ଚେହେରା କନ୍ୟାମତ୍ ଦିନ ଏପରି ଚମକିଥିବ ଯେପରି ପୂର୍ଣ୍ଣମା ରାତିର ଚନ୍ଦ୍ର ଆକାଶରେ ଚମକିଥାଏ । ଏଥିରେ ହଜରତ୍ ଉକାଶା ର:ଅ କହିଲେ କି ମୋ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଦୁଆ କରନ୍ତୁ । ଏଥିରେ ଆପଣ ସ:ଆ:ସ ଦୁଆ କଲେ କି ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାମିଲ କରିଦିଅନ୍ତୁ । ଏଥିରେ ହଜରତ୍ ମିର୍ଜା ବଶିର୍ ଅହେମଦ୍ ସାହେବ୍ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଶୈଳୀରେ ଏହାର ତତ୍ପରୀ ଓ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିଛନ୍ତି । ଆପଣ ଲେଖିଛନ୍ତି କି ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ମଜଲିସ୍ରେ ଏହା ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ଘଟଣା ପରି ଲାଗୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେ ତା ଭିତରେ ଅନେକ ଜ୍ଞାନର ଭଣ୍ଡାର ଭରି ରଖିଛି । କାରଣ ପ୍ରଥମତଃ ଏଥିରୁ ଜ୍ଞାନ ହାସଲ ହୋଇଥାଏ କି ଉମ୍ମତ୍ ମହମ୍ମଦିୟା ଉପରେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କର ଏ ପ୍ରକାର ଦୟା ଓ କରୁଣା ରହିଛି ଓ ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଧାରା ଏତେ ମାତ୍ରାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣତାକୁ ପହଂଚିଯାଇଛି କି ଆପଣ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଉମ୍ମତ୍ ମଧ୍ୟରୁ ୭୦ ହଜାର ଲୋକେ ଏପରି

ହେବେ ଯେଉଁମାନେ ନିଜର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତା ସ୍ତର ଯୋଗୁ ଓ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଶେଷ ଦୟା ଓ କରୁଣା ଯୋଗୁ କନ୍ୟାମତ୍ ଦିନ ହିସାବ ନିକାଶର ବିବଶତାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ରେ ରହିବେ । (୭୦ ହଜାରରୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ଅର୍ଥ କରାଯାଉଛି କି ତାହା ଏକ ବହୁତ ବଡ଼ ସଂଖ୍ୟା ହେବ) ଦ୍ଵିତୀୟତଃ ଏଥିରୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ଜଣାପଡ଼ୁଛି କି ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଦରବାରରେ ଏପରି ନିକଟତର ହୋଇଯାଇଥିଲେ କି ଆପଣ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଧାନ ଯୋଗୁ ଇଶ୍ଵର ଯଥାଶିକ୍ଷା ଏଶିବାଣୀ ବା କଶଫ୍ ଦ୍ଵାରା ଆପଣ ସ:ଆ:ସଙ୍କୁ ଏହା ଜଣାଇଦେଲେ କି ଉକାଶା ମଧ୍ୟ ସେହି ୭୦ ହଜାର ଦଳରେ ସାମିଲ ଅଛନ୍ତି ଓ ଏହା ମଧ୍ୟ ସମ୍ଭବ କି ଉକାଶା ପୂର୍ବରୁ ସେହି ଦଳରେ ସାମିଲ ନଥିବେ କିନ୍ତୁ ଆପଣ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଯୋଗୁ ଇଶ୍ଵର ତାଙ୍କୁ ଏହି ବୈଭବ ପ୍ରଦାନ କରିଥିବେ । ତୃତୀୟତଃ ଉକ୍ତ ଘଟଣାରୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ଜଣାପଡ଼ୁଛି କି ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କର ସେହି ମହିମା ବିଷୟରେ ଜ୍ଞାନ ଥିଲା ଓ ଆପଣ ସ:ଆ:ସ ନିଜ ଉମ୍ମତ୍‌ରେ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଆଗକୁ ଉନ୍ନତ କରାଇବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ କି ଯେବେ ଉକାଶାଙ୍କ ପରେ ଆଉଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଆପଣଙ୍କ ଠାରୁ ସେହି ପ୍ରକାରର ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଦରଖାସ୍ତ କଲେ, ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସ:ଆ:ସ ସେହି ବିଶେଷ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସ୍ଥାନକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଯାହା ସେହି ପବିତ୍ର ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ହାସଲ ହୋଇଥିଲା, ଆଉ କାହାପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ମନା କରିଦେଲେ ଓ ମୁସଲମାନ୍ ମାନଙ୍କୁ ତକ୍ଫି, ଇମାନ୍ ଏବଂ ଉଚିତ୍ କର୍ମ କରିବାରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବା ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରାଇଲେ । ଏହା ବତାଇଲେ କି ଯଦି ଏଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ରହିବ ତେବେ ତୁମକୁ ସେହି ସ୍ତର ମିଳିପାରିବ । ଚତୁର୍ଥରେ ଏଥିରୁ ଆପଣ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଉତ୍ତମ ଚରିତ୍ର ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଅସାଧାରଣ ଆଲୋକପାତ ହେଉଛି । କାରଣ ଆପଣ ସ:ଆ:ସ ଏପରି ଶୈଳୀରେ ମନା କଲେ ନାହିଁ ଯାହାଦ୍ଵାରା ପଚାରିଥିବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାହାବାଙ୍କ ହୃଦୟ ଫାଟିଯିବ ବରଂ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁନ୍ଦର ରୂପେ ଏହିକଥାକୁ ଗାଳିଦେଲେ । (ଉଜ୍ଞତ୍ ସିରତ୍ ଖାତମୁନ୍ ନବାଇନ୍, ଲେଖକ- ହଜରତ୍ ମିର୍ଜା ବଶିର୍ ଅହେମଦ୍ ସାହେବ୍, ପୃଷ୍ଠା-୨୬୭-୨୬୮)

ହଜୁର ସ.ଆ ହଜରତ ଉକାଶାଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ସରିୟା (ଯୁଦ୍ଧ) ରେ ଅମିର କରି ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ । ରବିଉଲ୍ ଅଫ୍ଫଲର ୬ ହିଜରାରେ ହଜୁର ସ.ଆ ହଜରତ ଉକାଶାଙ୍କୁ ୪୦ଜଣ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଅଫିସର୍ କରି ବନି ଅସଦ କବିଲାର ମୁକାବିଲା କରିବାକୁ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ । ଉକ୍ତ ବସ୍ତ୍ର ବାସିୟା ଏକ ଝରଣା ନିକଟରେ ଡେରା ପକାଇ ରହିଥିଲେ, ଯାହାର ନାମ ଗମର ଥିଲା ଯାହା ମଦିନାରୁ ମକ୍କା ଯିବା ଦିଗରେ କିଛି ଦିନର ଯାତ୍ରାର ଦୂରତାରେ ଥିଲା । ଉକାଶାଙ୍କ ଦଳ ଶିବ୍ ଶିବ୍ ଯାତ୍ରା କରି ସେଠାରେ ପହଂଚିଲେ ଯଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଦୁଷ୍ଟାମି କରିବାରୁ ରୋକା ଯାଇପାରିବ । କିନ୍ତୁ ଉକ୍ତ ବସ୍ତ୍ର ଲୋକେ ଖବର ପାଇ ଏଣେତେଣେ ପଳାୟନ କରିଗଲେ । ତେଣୁ ଉକାଶା ଓ ତାଙ୍କ ସାଥୀ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଯୁଦ୍ଧ ନକରି ମଦିନା ଫେରି ଆସିଲେ । (ଉଜ୍ଞତ୍ ସିରତ୍ ଖାତମୁନ୍ ନବାଇନ୍, ଲେଖକ- ହଜରତ୍ ମିର୍ଜା ବଶିର୍ ଅହେମଦ୍ ସାହେବ୍, ପୃଷ୍ଠା-୨୬୭) ଅର୍ଥାତ୍ ଯେପରି ଆରୋପ ଲଗାଯାଉଛି କାହାନ୍ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବା ମୁସଲମାନ୍ ମାନଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାର ବହୁତ ସୌକ୍ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସେହି ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ବିନା କାରଣରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଚେଷ୍ଟା କରିନଥିଲେ ।

ହଜରତ୍ ଇବନେ ଅବ୍‌ବାସ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କ ଉପରେ ସୁରେ ନସର୍ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ସେତେବେଳେ ହଜୁର ହଜରତ ବିଲାଲ ର.ଅଙ୍କୁ ଅଜାନ ଦେବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ । ନମାଜ ପାଠ କରିବା ଅନ୍ତେ ହଜୁର ଏକ ଖୁତ୍ବା ଦେଲେ ଯାହାକୁ ଶୁଣି ଲୋକମାନେ କାନ୍ଦି ପକାଇଲେ ତାପରେ ହଜୁର ସ.ଆ ପଚାରିଲେ ହେ ଲୋକମାନେ ମୁଁ କିଭଳି ନବା ଅଟେ ? ସମସ୍ତେ କହିଲେ ଅଲ୍ଲାଃ ଆପଣଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ଫଳ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ଆପଣ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ନବା ଏବଂ ଆପଣ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୟାଳୁ କୃପାଳୁ ପିତା ତଥା ସ୍ଵେଦ୍ ଆଦର ଓ ହିତଉପଦେଶ ପ୍ରଦାନକାରୀ ଭାଇଙ୍କ ପରି ଅଟନ୍ତି । ଆପଣ ଆମ ନିକଟରେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ଓ ଝିହି ପହଂଚାଇଲେ ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ଓ ଉତ୍ତମ ଉପଦେଶ ମାଧ୍ୟମରେ ଆମକୁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଡ଼କିଲେ । ଅତଃ ଅଲ୍ଲାଃ ତାହାର ଆପଣଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ପ୍ରତିବଦଳ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ଯେପରିକି ସେ ନିଜ ଅବତାରମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି । ତାପରେ ହଜୁର ସ.ଆ କହିଲେ ହେ ମୁସଲମାନମାନେ ! ମୁଁ ତୁମକୁ ଅଲ୍ଲାଃ ଓ ତୁମ ଉପରେ ନିଜ ଅଧିକାରର ରାଣ ଦେଇ କହୁଅଛି

ଯଦି କାହା ଉପରେ ମୁଁ ଅନ୍ୟାୟ ଓ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଛି ତେବେ ସେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ତାହାର ପ୍ରତିଶୋଧ ନେଇନେଉ । କିନ୍ତୁ କେହି ଛିଡ଼ା ହେଲେ ନାହିଁ ହଜୁର ପୁନଃ ରାଣ ଦେଇ କହିଲେ କିନ୍ତୁ କେହି ଛିଡ଼ା ହେଲେ ନାହିଁ । ହଜୁର ତୃତୀୟ ଥର ସମାନ କଥା ପୁନରାବୃତ୍ତି କଲେ ଯଦି କାହା ଉପରେ ମୁଁ ଅତ୍ୟାଚାର ଓ ଅଯଥା ପ୍ରତିବନ୍ଧନା ଲଗାଇ ଥାଏ ତେବେ ସେ ଉଠି ମୋଠାରୁ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେଇନେଉ, କନ୍ୟାତ ଦିବସର ହିସାବ କିତାବ ପୂର୍ବରୁ । ଏଥିରେ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତି ଛିଡ଼ା ହେଲେ ଯାହାଙ୍କ ନାମ ଉକାଶା ଥିଲା । ସେ ଆସି ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଗଲେ ଏବଂ କହିଲେ ହେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ରସୁଲ ! ମୋ ପିତାମାତା ଆପଣଙ୍କ ଉପରେ କୁରବାନ୍ (ଉର୍ସ୍) ଯଦି ଆପଣ ବାରମ୍ବାର ରାଣ ଦେଇ ନଥାନ୍ତେ ତେବେ ମୁଁ କଦାପି ଛିଡ଼ା ହୋଇନଥାନ୍ତି । ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ସହ ଗୋଟିଏ ଯୁଦ୍ଧରେ ସାମିଲ ଥିଲି ସେଠାରୁ ଫେରିବା ସମୟରେ ଆପଣଙ୍କ ଓଟ ସହ ମୋ ଓଟ ନିକଟତର ହୋଇଗଲା । ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଓଟରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆପଣଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲି ଯଦ୍ୱାରା ଆପଣଙ୍କ ପବିତ୍ର ପାଦକୁ ରୁମ୍ପନ ଦେବି କିନ୍ତୁ ଆପଣ ନିଜ ଲାଠିକୁ ମୋତେ ମାରିଲେ ଯାହା ମୋ ଦେହରେ ବାଜିଲା । ମୋତେ ଜଣା ନାହିଁ ଆପଣ ତାହା ଓଟକୁ ମାରୁଥିଲେ ଅବା ମୋତେ । ଏଥିରେ ହଜୁର କହିଲେ ମୁଁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପ୍ରତାପର ନିୟମ କରି କହୁଅଛି ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଦୂତ ଜାଣିବୁଁ କଦାପି ତୁମକୁ ମାରିପାରିବ ନାହିଁ । ତାପରେ ହଜୁର ସ.ଆ କହିଲେ ହେ ବିଲାଲ ! ଫାତିମାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଅ ଓ ସେହି ଲାଠି (ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ) ନେଇଆସ । ବିଲାଲ ଗଲେ ଏବଂ ହଜୁରତ ଫାତିମାଙ୍କୁ କହିଲେ ହେ ରସୁଲଙ୍କ ରାଜଜେମା ! ମୋତେ (ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କ) ଲାଠି ଦିଅନ୍ତୁ । ଏଥିରେ ହଜୁରତ ଫାତିମା ର:ଅ କହିଲେ- ହେ ବିଲାଲ ! ମୋ ବାପା ଏହି ଲାଠି ଦ୍ୱାରା କଣ କରିବେ ? ଏହା କଣ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାର ଦିନ ? ଏହା ତ ହଜୁ କରିବାର ଦିନ ଅଟେ । ଏଥିରେ ହଜୁରତ ବିଲାଲ କହିଲେ କି ହେ ଫାତିମା ! ଆପଣ ନିଜ ବାପା ରସୁଲ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ବିଷୟରେ କିଛି ଖବର ରଖିନାହାଁନ୍ତି । ରସୁଲୁଲ୍ଲା ସ:ଆ:ସ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍‌ବିଦା କହୁଛନ୍ତି ଓ ଏ ସଂସାରକୁ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି ଓ ନିଜର ପ୍ରତିବଦଳ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ହଜୁରତ ଫାତିମା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ପଚାରିଲେ ହେ ବିଲାଲ ! କାହା ମନ ଚାହିଁବ କି ସେ ରସୁଲୁଲ୍ଲା ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବ । ହଜୁରତ ଫାତିମା କହିଲେ କି ହେ ବିଲାଲ ! ହସନ୍ ଏବଂ ହୁସେନ୍‌ଙ୍କୁ କୁହ କି ସେମାନେ ଉକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଯିବେ ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ଦୁଇଜଣଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେଇନେବେ ଏବଂ ସେମାନେ ତାକୁ ରସୁଲୁଲ୍ଲା ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବାକୁ ନଦିଅନ୍ତୁ । ତେଣୁ ହଜୁରତ ବିଲାଲ ତାହା ନେଇ ମସଜିଦ୍ ଆସିଲେ ଏବଂ ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କୁ ଲାଠି ପ୍ରଦାନ କଲେ ଯାହାକି ହଜୁର ହଜୁରତ ଉକାଶାଙ୍କୁ ଧରାଇଦେଲେ । ଯେବେ ହଜୁରତ ଅବୁବକର ର:ଅ ଏବଂ ହଜୁରତ ଉମର୍ ର:ଅ ଏହି ଦୃଶ୍ୟକୁ ଦେଖିଲେ ସେମାନେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ କହିଲେ- ହେ ଉକାଶା ! ଆମେ ତୁମ ସମ୍ମୁଖରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଛୁ । ଆମଠାରୁ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେଇନିଅ । କିନ୍ତୁ ରସୁଲୁଲ୍ଲା ସ:ଆ:ସଙ୍କୁ କିଛି କୁହନାହିଁ । ରସୁଲୁଲ୍ଲା ସ:ଆ:ସ ସେହି ଦୁଇଜଣଙ୍କୁ କହିଲେ- ହେ ଅବୁବକର ଏବଂ ଉମର୍ ! ରହିଯାଅ । ଅଲ୍ଲା ତୁମ ଦୁଇଜଣଙ୍କର ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦାକୁ ଜାଣିଛ । ଏହାପରେ ହଜୁରତ ଅଲୀ ର:ଅ ଛିଡ଼ା ହୋଇ କହିଲେ ହେ ଉକାଶା ! ମୁଁ ନିଜର ପୁରା ଜୀବନ ରସୁଲୁଲ୍ଲା ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସହିତ ବିତାଇଛି । ତେଣୁ ମୋ ମନ ମାନୁନାହିଁ କି ତୁମେ ରସୁଲୁଲ୍ଲା ସ:ଆ:ସଙ୍କୁ ମାର ବୋଲି । ତେଣୁ ଏହା ହେଉଛି ମୋ ଶରୀର । ତେଣୁ ମୋ ଠାରୁ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେଇନିଅ ଓ ମୋତେ ପଛେ ଶହେଥର ମାର କିନ୍ତୁ ରସୁଲୁଲ୍ଲା ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରତିଶୋଧ ନିଅନାହିଁ । ଏହା ଦେଖୁ ରସୁଲୁଲ୍ଲା ସ:ଆ:ସ କହିଲେ ହେ ଅଲୀ ! ବସିଯାଅ । ଅଲ୍ଲା ତୁମ ନିୟତ ଓ ତୁମର ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦାକୁ ଜାଣିଛନ୍ତି । ଏହାପରେ ହଜୁରତ ହସନ୍ ଓ ହୁସେନ୍ ଛିଡ଼ା ହୋଇ କହିଲେ ହେ ଉକାଶା ! ଆମେ ହେଉଛୁ ରସୁଲୁଲ୍ଲା ସ:ଆ:ସଙ୍କ ନାତି ଓ ଆମଠାରୁ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବା ରସୁଲୁଲ୍ଲା ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବା ସଦୃଶ ଅଟେ । ଏହା ଦେଖୁ ଆପଣ ସ:ଆ:ସ ସେହି ଦୁଇଜଣଙ୍କୁ କହିଲେ ହେ ମୋର ପ୍ରିୟତମ ବସିଯାଅ । ଏହାପରେ ଆପଣ ସ:ଆ:ସ କହିଲେ- ହେ ଉକାଶା ମୋତେ ମାର । ହଜୁରତ ଉକାଶା କହିଲେ କି ହେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ରସୁଲ୍ ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ମୋତେ ମାରିଥିଲେ ମୋ ଦେହରେ କୌଣସି ବସ୍ତ୍ର ନଥିଲା । ଏଥିରେ ହଜୁର ସ.ଆ ନିଜ ପେଟ ଉପରେ ଥିବା ବସ୍ତ୍ର ଉଠାଇଦେଲେ ଏହା ଦେଖୁ ମୁସଲମାନମାନେ ପାଗଳ ପରି କାନ୍ଦିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ ଏବଂ କହିଲେ କ'ଣ ଉକାଶା ସତରେ ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କୁ ମାରିବେ । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଉକାଶା ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କ ଶରୀରର ସୁନ୍ଦର ଶ୍ୱେତ ବର୍ଣ୍ଣ ଦେଖିଲେ ପାଗଳଙ୍କ ପରି ହଜୁରଙ୍କୁ ଜାବୁତି ଧରିଲେ ଏବଂ କହିଲେ ହେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ରସୁଲ୍ ! କ'ଣ କାହାର ମନରେ ଆପଣଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବା ଭାବନା ଆସିପାରେ । ଏଥିରେ ହଜୁର ସ.ଆ କହିଲେ ପ୍ରତିଶୋଧ ନିଅ ନଚେତ୍ କ୍ଷମା କର । ଏଥିରେ ଅକାଶା କହିଲେ ହେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ରସୁଲ୍ ମୁଁ କ୍ଷମା କଲି ଏହି ଆଶାରେ କି ଅଲ୍ଲାଟାଲା କନ୍ୟାତ ଦିନ ମୋ ସହ କ୍ଷମା ଆଚରଣ କରିବେ । ଏହା ଶୁଣି ହଜୁର ସ.ଆ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ କି ଯେ କେହି ଜନ୍ମତରେ ମୋ ସାଥୀକୁ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ସେ ଏହି ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଦେଖିନେଉ । ଅତଏବ ମୁସଲମାନମାନେ (ବସିଥିବା ସ୍ଥାନରୁ) ଉଠି ଉକାଶାଙ୍କ ମଥାକୁ ରୁମ୍ପନ ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଶୁଭେଚ୍ଛା ପ୍ରଦାନ କଲେ କି ତୁମେ ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତର ଓ ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରିନେଲ । (ମଜଲୁଅଜ୍ ଜଫ୍ଫାଉଦ୍, ଖଣ୍ଡ-୮, ପୃଷ୍ଠା-୪୨୯-୪୩୧, ପୃଷ୍ଠା- ଜଲାମାତୁନ୍ ନରୁଓଡ଼ା, ହଦିସ୍ ନଂ-୧୪୨୫୩, ମୁଦ୍ରଣ- ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଜଲମିଆ, ବେରୁତ୍-୨୦୦୧) ଇଏ ଥିଲେ ହଜୁରତ ଉକାଶା । ସେ ଏହି ଅବସରରୁ ଲାଭ ଉଠାଇଲେ କି ଆଁ ହଜୁରତ ସ:ଆ:ସ ବର୍ତ୍ତମାନ (ନିଜ ପ୍ରଭୁ)ଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଯିବାର ଖବର ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ଆଗକୁ ଜଣାନାହିଁ, ଏପରି ଅବସର

ମିଳିବ କି ନାହିଁ । ସେ କହିଲେ କି ଜୀବନରେ ଏ ଅବସର ମିଳିଛି କି ଆପଣ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଶରୀରକୁ ନା କେବଳ ସ୍ପର୍ଶ କରିବି ବରଂ ତାହାକୁ ରୁମ୍ପା ଦେବି ।

ହଜୁରତ ଅବୁବକର ର.ଅଙ୍କ ଖୁଲାଫତ୍ କାଳରେ ହଜୁରତ ଖାଲିଦ୍ ବିନ୍ ଝୁଲିଦ୍ଙ୍କ ସାଥରେ ହଜୁରତ ଉକାଶା ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଗଲେ । ଇସା ବିନ୍ ଉମୈଲା ନିଜ ବାପାଙ୍କ ଠାରୁ ରିଫ୍ଫାୟତ୍ କରୁଛନ୍ତି କି ହଜୁରତ ଖାଲିଦ୍ ବିନ୍ ଝୁଲିଦ୍ ଲୋକମାନଙ୍କର ବିପକ୍ଷରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଯିବାପାଇଁ ବାହାରୁଥିବା ବେଳେ ଯଦି ଅଜାନ୍ ଶୁଣନ୍ତି ତେବେ ଆକ୍ରମଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଓ ଯଦି ଅଜାନ୍ ନଶୁଣନ୍ତି ତେବେ ଆକ୍ରମଣ କରିଦିଅନ୍ତି । ଯେବେ ସେ ଉକ୍ତ କୌମ୍ପଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଂଚିଲେ ଯାହା ବୁଜାଖା ସ୍ଥାନରେ ଥିଲା ସେତେବେଳେ ହଜୁରତ ଖାଲିଦ୍ ବିନ୍ ଝୁଲିଦ୍, ହଜୁରତ ଉକାଶା ବିନ୍ ମୋହସିନ୍ ଓ ହଜୁରତ ସାବିତ୍ ବିନ୍ ଅକରମ୍ଙ୍କୁ ଗୁପ୍ତଚର ଭାବରେ ପ୍ରେରଣ କଲେ କି ଯାଇ ଶତ୍ରୁଙ୍କ ସୂଚନା ନେଇଆସ । ସେ ଦୁହେଁ ଘୋଡ଼ାରେ ଗଲେ, ହଜୁରତ ଉକାଶାଙ୍କ ଘୋଡ଼ାର ନାମ ଅର୍ରୟାମ୍ ଓ ହଜୁରତ ସାବିତ୍ଙ୍କ ଘୋଡ଼ାର ନାମ ଅଲମୁହବ୍ବର୍ ଥିଲା । ସେହି ଦୁଇଜଣଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ ତୁଲିହା ଓ ତାଙ୍କ ଭାଇ ସଲମା (ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କ ଗୁପ୍ତଚର) ସହିତ ହୋଇଗଲା ଯେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଖବର ନେବାକୁ ଆସିଥିଲେ । ତଳହାଙ୍କ ମୁକାବିଲା ହଜୁରତ ଅକାଶାଙ୍କ ସହିତ ହେଲା ଓ ସଲମାଙ୍କ ମୁକାବିଲା ହଜୁରତ ସାବିତ୍ଙ୍କ ସହିତ ହେଲା ଉଭୟ ଭାଇ ଉକ୍ତ ସାହାବା ଦୁୟଙ୍କୁ ଶହିଦ୍ କରିଦେଲେ । ଅବୁ ଝୁକେଦୁଲ୍ ଲୈଶି ବର୍ଷନା କରୁଛନ୍ତି କି ଆମେ ଦୁଇଜଣ ସୈନିକ ସେନାର ଆଗରେ ଚାଲୁଥିଲୁ । ଆମେ ସେହି ଦୁଇଜଣ ଅର୍ଥାତ୍ ହଜୁରତ ସାବିତ୍ ଓ ହଜୁରତ ଉକାଶାଙ୍କ ନିକଟରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ରହିଲୁ । ଏପରିକି ହଜୁରତ ଖାଲିଦ୍ ଆସିଲେ ଓ ତାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ୍ରମେ ଆମେ ହଜୁରତ ସାବିତ୍ ଓ ହଜୁରତ ଉକାଶାଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଲହୁରେ ଭିଜି ଯାଇଥିବା କପଡ଼ାରେ ହିଁ ଦଫନ୍ (ମାଟିରେ ପୋତିଦେବା) କରିଦେଲୁ । ଏହି ଘଟଣା ୧୨ ହିଜ୍ରାରେ ଘଟିଥିଲା, ଏପରି ଭାବରେ ଉକାଶା ର.ଅ ଶହିଦ୍ ହେଲେ । (ତବକାତୁଲ୍ କୁବରା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୨୪୫, ସାବିତ୍ ବିନ୍ ଅକରମ୍, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରେ ଅହ୍ମା ଅତୁରାସ୍ ଅଲ୍ ଅରବି, ବେରୁତ୍-୧୯୯୬)

ହଜୁରତ ମହମ୍ମଦ୍ ସ.ଆଙ୍କର ଜଣେ ସାହାବା ହଜୁରତ ଖାରଜାଃ ବିନ୍ ଜୈଦ୍ ଥିଲେ । ତାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ ଖଜରଜ୍ ବଂଶଧର ଅଗରା ସହିତ ଥିଲା । ତାଙ୍କ କନ୍ୟା ହଜୁରତ ହବିବାଃ ବିନ୍ ଖାରଜାଃ ହଜୁରତ ଅବୁବକରଙ୍କର ପତ୍ନୀ ଥିଲେ । ଯାହାଙ୍କ ଗର୍ଭରୁ ହଜୁରତ ଉମ୍ମେ କୁଲସୁମ୍ ଜନ୍ମ ନେଇଥିଲେ । ହଜୁର ସ.ଆ ହଜୁରତ ଖାରଜାଃ ଓ ହଜୁରତ ଅବୁବକର ସିଦିକ୍ଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁଆଖାତ୍ (ଭାତୁଭାବ) ର ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ସେ ନିଜ କବିଲାର ମୁଖୁଆ ଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଗଣତି ବଡ଼ ବଡ଼ ସାହାବାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହେଉଥିଲା । ସେ ଉକାଶାଠାରେ ବୟତ କରିଥିଲେ । (ତବକାତୁଲ୍ କୁବରା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୨୭୧...ଖାରଜାବିନ୍ ଜଏଦ୍...ବେରୁତ୍-୧୯୯୬)

ହିଜୁରତ ମଦିନା ପରେ ହଜୁରତ ଅବୁବକର ସିଦିକ୍ ହଜୁରତ ଖାରଜାଃଙ୍କ ଘରେ ରହିଥିଲେ । (ଅସଦୁଲ୍ ଗାବା, ଖଣ୍ଡ-୧, ପୃଷ୍ଠା-୬୪୦, ଖାରଜାବିନ୍ ଜଏଦ୍...ଲେବ୍ନାନ୍ ୨୦୦୩) ସେ ବଦର ଯୁଦ୍ଧରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଝୁହଦ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ବେଶ୍ ସାହାସି ଓ ବୀରତ୍ୱର ସହିତ ଲଢ଼ି ଶହିଦ୍ ହେବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଶରୀରରେ ୧୩ରୁ ଅଧିକ ଭାଲା ମରାଯାଇଥିବା ଆଘାତ ଥିଲା । ଆପଣ ଉକ୍ତ ଆଘାତ ଦ୍ୱାରା ଭୁପୃଷ୍ଠରେ ପଡ଼ି ରହିଥିଲେ କି ନିକଟରୁ ସଫ୍ଫାନ୍ ବିନ୍ ଉମୟା ଅତିକ୍ରମ କଲା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଚିହିଁ ଆକ୍ରମଣ କରି ଶହିଦ୍ କରିଦେଲା । ତାପରେ ସେ ଖାରଜାଙ୍କୁ ମୁସଲ୍ଲା (ଅର୍ଥାତ୍ ନାକ କାନ କାଟିଦେଇ) କରି କହିଲା ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ହେଉଛି ଅନ୍ୟତମ ଯିଏ ବଦର ଯୁଦ୍ଧରେ ଅବୁଲଆଲାଙ୍କୁ ଅର୍ଥାତ୍ ମୋ ପିତା ଉମୟା ବିନ୍ ଖଲଫ୍ଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋତେ ସୁଯୋଗ ମିଳିଛି କି ମୁଁ ଏହି ମହମ୍ମଦ୍ଙ୍କ ସାହାବାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉତମ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରି ନିଜ ହୃଦୟକୁ ଶାନ୍ତି ପହଂଚାଇବି । ସେ ହଜୁରତ ଇବ୍ନେ କୋକଲ୍ ହଜୁରତ ଖାରଜାଃ ବିନ୍ ଜୈଦ୍ ଓ ହଜୁରତ ଅଝ୍ଝ୍ ବିନ୍ ଅରକମ୍ଙ୍କୁ ଶହିଦ୍ କରିଥିଲେ । ହଜୁରତ ଖାରଜାଃ ଓ ହଜୁରତ ସାଦ୍ ବିନ୍ ରବି ଯେ କି ଆପଣଙ୍କ ଚଚା ପୁଅ ଭାଇ ଥିଲେ, ଉଭୟଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ କବରରେ ଦଫନ୍ କରାଯାଇଥିଲା । (ଅଲ୍ ଜଞ୍ଜିଆବ୍, ଖଣ୍ଡ-୨, ପୃଷ୍ଠା- ୩-୪, ଖାରଜାବିନ୍ ଜଏଦ୍...ବେରୁତ୍ ୨୦୦୨) ଦରଜ ଅଛି ଝୁହଦ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ହଜୁରତ ଅବ୍ବାସ ବିନ୍ ଅବାଦାଃ ଉଚ୍ଚ ଶୂରରେ କହୁଥିଲେ କି ହେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଦଳ ! ଅଲ୍ଲା ଓ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନବୀଙ୍କ ସହ ଏକାଠି ରୁହ । ଯେଉଁ କଣ୍ଠ ତୁମକୁ ପହଂଚିଅଛି ତାହା ତୁମ (ରସୁଲ୍ଙ୍କ ଆଦେଶ) ଅମାନ୍ୟ କରିବା ଯୋଗୁଁ ପହଂଚିଅଛି । ସେ ତୁମକୁ ସାହାୟ୍ୟ କରିବାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଧର୍ମ୍ୟ ରକ୍ଷା କଲ ନାହିଁ । ତାପରେ ଅବାଦାଃ ନିଜ ଜରାଃ (ଯୁଦ୍ଧ ବସ୍ତ୍ର) ଓହ୍ଲାଇ ହଜୁରତ ଖାରଜାଃଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ କ'ଣ ଆପଣଙ୍କୁ ଏହା ଆବଶ୍ୟକ ଅଛି ? ଖାରଜାଃ କହିଲେ ନା, ତୁମେ ଯେଉଁ ଜିନିଷର ଆଶା ବାନ୍ଧିଛ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତାହା ହିଁ ଚାହୁଁଛି । ତା'ପରେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଶତ୍ରୁଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ । ଅବାଦାଃ କୁହନ୍ତି ଆମ ଆଖି ସାମନାରେ ଯଦି ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କୁ କୌଣସି କଣ୍ଠ ପହଂଚିବ ତେବେ ଆମେ ଅଲ୍ଲାଟାଲାଙ୍କୁ କି ଉତର ଦେବା । ହଜୁରତ ଖାରଜାଃ କହୁଥିଲେ କି ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମର ନା କୌଣସି ବାହାନା ଥିଲା ନା ଦଲିଲ୍ । ହଜୁରତ ଅବ୍ବାସ ବିନ୍ ଅବାଦାଃଙ୍କୁ ସୁଫ୍ଫୟାନ୍ ବିନ୍ ଅବଦୁଲ୍ ଶମସ୍ ସଲମି ଶହିଦ୍ କଲେ ଏବଂ ଖାରଜାଃ ଆହତ ଅବସ୍ଥାରେ ବସିଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ପାଖାପାଖି ୧୦ରୁ ଅଧିକ ତୀରର ଆଘାତ ଲାଗିଥିଲା । (କିତାବୁଲ୍ ମଗାଜି, ଖଣ୍ଡ-୧, ପୃଷ୍ଠା- ୨୨୭-୨୨୮, ବାବ୍ ଗଲୁଆ ଝୁହଦ୍...ବେରୁତ୍-୨୦୦୪)

ଝୁହଦ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ହଜୁରତ ମାଲିକ୍ ବିନ୍ ଦୁଖଶମ୍ ହଜୁରତ ଖାରଜାଃ ବିନ୍ ଜୈଦ୍ଙ୍କ

ନିକଟରୁ ଅତିକ୍ରମ କଲେ । ସେ ଆଘାତର ଯତ୍ନଶୀଳତାରେ ବସିଥିଲେ ତାଙ୍କୁ ପାଖାପାଖି ୧୩ ଗୋଟି ଘାତକ ଆଘାତ ଲାଗିଥିଲା ହଜରତ ମାଲିକ୍ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ କ’ଣ ଆପଣଙ୍କୁ ଜଣା ନାହିଁ କି ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସ.ଆ ଶହିଦ୍ ହୋଇଗଲେ । ହଜରତ ଖାରଜାଃ କହିଲେ ଯଦି ଆପଣ ଶହିଦ୍ ହୋଇଗଲେ ତେବେ ସୁନିଶ୍ଚିତ ଅଲ୍ଲାଃ ଜୀବିତ ଏବଂ ସେ ଚିରଞ୍ଜୀବୀ । ହଜୁର ସ.ଆ ବାର୍ତ୍ତା ପହଂଚାଇଦେଲେ । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ନିଜ ଧର୍ମ (ରକ୍ଷା) ନିମନ୍ତେ ଯୁଦ୍ଧ କର” । (କିତାବୁଲ୍ ମଗାଜି, ଖଣ୍ଡ-୧, ପୃଷ୍ଠା-୨୪୩, ବାବ୍ ଗଲୁଆ ଓହ୍ଲଦ୍... ବେରୁତ୍-୨୦୦୪)

“ହଜରତ୍ ଖାରଜାଃର ଦୁଇଜଣ ସନ୍ତାନ ଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ହେଉଛନ୍ତି ହଜରତ୍ ଜଏଦ୍‌ବିନ୍ ଖାରଜା, ଯିଏ ହଜରତ୍ ଉସ୍‌ମାନଙ୍କ ଖୁଲ୍‌ଫତ୍ ଯୁଗରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ । ହଜରତ୍ ଖାରଜାବିନ୍ ଜଏଦ୍‌ବିନ୍ ଦ୍ୱିତୀୟ ସନ୍ତାନ ହେଉଛନ୍ତି ହଜରତ୍ ହବିବା ବିନ୍ତ୍ ଖାରଜା । ତାଙ୍କ ବିବାହ ହଜରତ୍ ଅବୁବକର୍ ସିଦିକ୍‌ଙ୍କ ସହିତ ହୋଇଥିଲା । ହଜରତ୍ ଅବୁବକର୍ ସିଦିକ୍‌ଙ୍କର ଯେତେବେଳେ ଦେହାନ୍ତ ହେଲା ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ହଜରତ୍ ହବିବା ଅନ୍ତସତ୍ୱା ଥିଲେ । ଅବୁବକର୍ କହିଥିଲେ କି ମୁଁ ତାଙ୍କଠାରୁ ଗୋଟିଏ ଝିଅର ଆଶା ରଖୁଛି । ସୁତରାଂ ସେ ଗୋଟିଏ ଝିଅ ଜନ୍ମ କଲେ । (ଅସଦୁଲ୍ ଗାବା, ଖଣ୍ଡ-୧, ପୃଷ୍ଠା-୨୪୦-୨୪୧, ଖାରଜାବିନ୍ ଜଏଦ୍...ବେରୁତ୍-୨୦୦୩)

ପୁଣି ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସ.ଆଙ୍କର ଜଣେ ସାହାବା ହଜରତ ଯିୟାଦ ବିନ୍ ଲବିଦ୍ ଥିଲେ । ତାଙ୍କ ମା’ଙ୍କ ନାମ ଉମ୍ରା ବିନ୍ତ୍ ଉବେଦ୍ ବିନ୍ ମତରୁଫ୍ ଥିଲା । ହଜରତ୍ ଜିଆଦ୍‌ଙ୍କର ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ର ଯାହାଙ୍କ ନାମ ଅବ୍‌ଦୁଲ୍ଲା ଥିଲା । ସେ ଉକ୍ତ ସାନିୟାଃ (ଦ୍ୱିତୀୟ ଉକ୍ତା) ରେ ୭୦ଜଣ ସାହାବାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇ ବୟତ କରିଥିଲେ । ଇସଲାମ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ମଦିନା ଫେରିଲେ ନିଜ କବିଲା ବନ୍ଦୁ ବିକ୍ରିକର ପ୍ରତିମାଗୁଡ଼ିକୁ ଭାଙ୍ଗିଦେଲେ । ତାପରେ ସେ ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କ ନିକଟକୁ ମକ୍କା ଚାଲିଗଲେ ଓ ସେହିଠାରେ ରହିଗଲେ । ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କ ମଦିନା ହିଜରତ ପରେ ସେ ମଧ୍ୟ ମଦିନା ଆସିଗଲେ ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ମୁହାଜିର୍ ଅନ୍‌ସାରୀ କୁହାଯାଏ । ହଜରତ ଯିୟାଦ ବଦର, ଓହ୍ଲଦ୍, ଖାନ୍ଦକ ଓ ଆହୁରି ଅନେକ ଯୁଦ୍ଧରେ ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କ ସହିତ ସାମିଲ୍ ଥିଲେ” । (ତବକାତୁଲ୍ କୁବ୍ରା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୩୦୨, ଜିଆଦ୍ ବିନ୍ ଲବିଦ୍...ବେରୁତ୍-୧୯୯୬) ହଜୁର ସ.ଆ ହିଜରତ କରି ମଦିନା ପହଂଚିବା ପରେ କବିଲା ବନ୍ଦୁ ବିକ୍ରିକର ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଅତିକ୍ରମ କରୁଥିଲେ କି ହଜରତ ଯିୟାଦ ଆପଣଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ ଜଣାଇ ନିଜ ଘରେ ରହିବାକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କଲେ କିନ୍ତୁ ହଜୁର ସ.ଆ କହିଲେ ମୋ ଓଟକୁ ସ୍ୱାଧିନ ଛାଡ଼ି ଦିଅ ସେ ସ୍ୱୟଂ (ମୋ) ରହିବା ସ୍ଥଳି ଖୋଜିନେବ ।

ମୋହରମ ମାସ ୯ ହିଜରାରେ ହଜୁର ସ.ଆ ସଦକା ଓ ଜକାତ୍ ନେବା ନିମନ୍ତେ ଅଲଗା ଅଲଗା ଶୁକ୍ଳ ଆଦାୟକାରୀ ଚୟନ କଲେ । ତେବେ ହଜରତ ଯିୟାଦଙ୍କୁ ହଜରତ୍ ମୌତ ଅଂଚଳର ଶୁକ୍ଳ ଆଦାୟ କରିବା ଦାୟିତ୍ୱ ଭାର ଦିଆଯାଇଥିଲା । ହଜରତ ଉମର ର.ଅଙ୍କ କାଳରେ ସେ ଉକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ମୃତୟନ ଥିଲେ । ସେହି କର୍ତ୍ତବ୍ୟରୁ ମୁକ୍ତ ହେବା ପରେ ସେ କୁଫାରେ ଯାଇ ରହିଲେ ଏବଂ ସେହିଠାରେ ହିଁ ୪୧ ହିଜରାରେ ଦେହତ୍ୟାଗ କଲେ” । (ସରଫୁରେ କାଏନାତ୍‌ର ପଚାଶଜଣ ସାହାବା, ଲେଖକ-ତାଲିବ୍ ଅଲ୍ ହାସ୍‌ମି, ପୃଷ୍ଠା-୫୫୭-୫୫୯...ଲାହୋର୍-୧୯୮୫)

ଈତିହାସରେ ରହିଛି କି ହଜରତ୍ ଅବୁବକର୍ ସିଦିକ୍‌ଙ୍କ ଖୁଲ୍‌ଫତ୍ ଯୁଗରେ ଯେତେବେଳେ ଫିତନା ଇର୍ତ୍ତେଦାଦ୍ (ଧର୍ମକୁ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯିବା) ଅଧିକ ଜୋର୍ ଧରିଲା ଓ ଲୋକମାନେ ଜକାତ୍ ଦେବାପାଇଁ ମନା କରିଦେଲେ ସେତେବେଳେ ଅଶ୍ୱଅସ୍ ବିନ୍ କଏସ୍ ଅଲ୍ କୁନ୍ଦି ମଧ୍ୟ ଇର୍ତ୍ତେଦାଦ୍ ଗ୍ରହଣ କଲେ । ହଜରତ୍ ଜିଆଦ୍‌ଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ମୁଲୋପାଟନ ପାଇଁ ନିୟୋଜିତ କରାଗଲା । ଯେବେ ଜିଆଦ୍ ତା ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କଲେ ସେ ନହିର୍ କିଲା ଭିତରେ ଆଶ୍ରୟ ନେଲା । ହଜରତ୍ ଜିଆଦ୍ ତାଙ୍କୁ ଭୀଷଣ ରୂପେ ଘେରିଗଲେ । ଫଳତଃ ସେ ବିବଶ ହୋଇଗଲା ଓ ବାର୍ତ୍ତା ପଠାଇଲା କି ମୋତେ ଓ ଆଉ ନଅଜଣ ଲୋକଙ୍କୁ ଯଦି ଶରଣ ଦିଆଯିବ ତେବେ କିଲାର ଦ୍ୱାରକୁ ଖୋଲିଦେବି । ହଜରତ୍ ଜିଆଦ୍ କହିଲେ ରୁକ୍ନିପତ୍ର ଲେଖୁଆଣ । ମୁଁ ସେଥିରେ ମୋହର ଲଗାଇଦେବି । ଏହାପରେ ସେମାନେ କିଲାର ଦ୍ୱାରକୁ ଖୋଲିଦେଲେ । ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେହି ରୁକ୍ନିପତ୍ରରେ ଦେଖାଗଲା ସେଥିରେ ବାକି ନଅଜଣ ଲୋକଙ୍କର ନାମ ତ ଲେଖାଥିଲା କିନ୍ତୁ ଅଶ୍ୱଅସ୍ ନିଜର ନାମ ଲେଖିବାକୁ ଭୁଲି ଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ତାକୁ ଅନ୍ୟ କଏଦୀ ମାନଙ୍କ ସହିତ ମଦିନା ମନଫୁରାକୁ ପଠାଇ ଦିଆଗଲା । (ଅନତାଉଲ୍ ଅସ୍‌ମାଆ, ଖଣ୍ଡ-୧୪, ପୃଷ୍ଠା-୨୫୪-୨୫୫...ବେରୁତ୍-୧୯୯୬)

ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସ.ଆଙ୍କର ଆଉ ଜଣେ ସାହାବା ଥିଲେ ହଜରତ ମୁଅତିବ୍ ବିନ୍ ଉବେଦ୍ । ତାଙ୍କର କୌଣସି ସନ୍ତାନ ନଥିଲେ । ତାଙ୍କ ପୁତୁରା ଉସୈର୍ ବିନ୍ ଉରଫ୍ ତାଙ୍କର ଫୁରିସ୍ ହେଲେ । ହଜରତ ମୁଅତିବ୍ ବିନ୍ ଉବେଦ୍ ବଦର ଓ ଓହ୍ଲଦ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ସାମିଲ୍ ଥିଲେ ଏବଂ ସେ ଯୋମୁର୍ ରଜିଜ୍ (ରଜିଜ୍ ଦିନ) ଶହିଦ୍ ହେଲେ । (ତବକାତୁଲ୍ କୁବ୍ରା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୨୪୦...ବେରୁତ୍-୧୯୯୬) ରଜିଜ୍‌ର ଯେଉଁ ଘଟଣା ଥିଲା ତାହା ହେଉଛି ଏପରି କି ସେଥିରେ ଦଶଜଣ ମୁସଲମାନଙ୍କୁ ଶହିଦ୍ କରିଦିଆଯାଇଥିଲା । ହଜରତ ମିର୍ଜା ବଶିର୍ ଅହେମଦ୍ ସାହେବ ଲେଖୁଛନ୍ତି ସେହି ଦିନ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୟଙ୍କର ଦିନ ଥିଲା ଏବଂ ଚତୁର୍ଥାଶ୍ରୁ ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କ ନିକଟକୁ ଭୟଙ୍କର ସୂତନାମାନ ଆସୁଥିଲା କିନ୍ତୁ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଡର ଆପଣଙ୍କୁ କୁରେଶିଙ୍କଠାରୁ ଲାଗି ରହିଥିଲା , ଯେ କି ଓହ୍ଲଦ୍ ଯୁଦ୍ଧ ପରେ ଅତ୍ୟଧିକ ଉତ୍ତେଜିତ ଓ ଅହଂକାରୀ ପାଲଟି ଯାଇଥିଲେ । ଏହି ଭୟାବହତାକୁ ଅନୁଭବ କରି ହଜୁର ସ.ଆ ସଫର ମାସ ୪ ହିଜରାରେ ୧୦ଜଣ ସାହାବିଙ୍କର ଏକ ଦଳ ଗଠନ କଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅହସନ୍ ବିନ୍

ସାବିତ୍‌ଙ୍କୁ ଅମିର କରି ଆଦେଶ ଦେଲେ କି ଗୁପ୍ତ ଭାବରେ ମକ୍କା ଯାଇ କୁରେଶିଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଖବର ଆଣ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ ମୋତେ ଅବଗତ କର କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଉକ୍ତ ଦଳ ମଦିନାରୁ ବାହାରି ନଥିଲା କି ଅଜଲ କବିଲା ଓ କାରା କବିଲାର କିଛି ଲୋକ ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ କହିଲେ ଆମ ବସ୍ତିରୁ ବହୁତ ଲୋକ ଇସଲାମ ପ୍ରତି ଆକୃଷ୍ଟ ହୋଇଛନ୍ତି । ଆପଣ କିଛି ଲୋକ ଆମ ସହିତ ପଠାନ୍ତୁ ଯେ ଆମକୁ ଇସଲାମର ଶିକ୍ଷା ସହ ଅବଗତ କରିବେ ଏବଂ ଆମକୁ ମୁସଲମାନ କରାଇବେ । ହଜୁର ସ.ଆ ତାଙ୍କର ଏହି ମନସ୍କାମନା ପୂରଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେହି ଦଳ ଯେ କି କୁରେଶିଙ୍କ ଖବର ଆଣିବା ନିମନ୍ତେ ଗଠିତ ହୋଇଥିଲା, ସେମାନଙ୍କ ସହ ପ୍ରେରଣ କରିଦେଲେ । କିନ୍ତୁ ପରେ ଜଣାଗଲା କି ସେମାନେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଥିଲେ ଏବଂ ବନ୍ଦୁ ଲିହ୍‌ୟାନଙ୍କ କହିବାରେ ମଦିନା ଆସିଥିଲେ, ଯେ ନିଜ ମୁଖୁଆ ସୁଫୟାନ୍ ବିନ୍ ଖାଲିଦ୍‌ଙ୍କ ହତ୍ୟାର ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବା ପାଇଁ ଏହି ସତ୍‌ଯତ୍ନ କରିଥିଲେ କି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ମଦିନାରୁ ବାହାର କରି ତାଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଦେବ । ଏବଂ ବନ୍ଦୁ ଲିହ୍‌ୟାନ୍ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରତିବଦଳରେ ଅଜଲ୍ ଏବଂ କାରାକବିଲାର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବହୁତ ଗୁଡ଼ିଏ ଓଟ୍ ପୁରସ୍କାର ରୂପେ ରଖୁଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ଅଜଲ ଓ କାରାର ଏହି ବିଶ୍ୱାସଯାତ୍ରିମାନେ ଅସଫାନ୍ ଓ ମକ୍କା ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଅଂଚଳରେ ପହଂଚିଲେ ସେମାନେ ଗୁପ୍ତ ଭାବରେ ବନ୍ଦୁ ଲିହ୍‌ୟାନଙ୍କୁ ଖବର ପଠାଇଲେ କି ମୁସଲମାନ ଆମ ସହିତ ଆସୁଛନ୍ତି, ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ଆସିଯାଅ । ବନ୍ଦୁ ଲହାନ୍‌ର ୨୦୦ ଜଣ ଯୁବକ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ୧୦୦ଜଣ ଧନୁର୍ଧର ଥିଲେ, ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ମାରିବାକୁ ବାହାରିଲେ ଏବଂ ରଜିଜ୍ ନାମକ ସ୍ଥାନରେ ଆସି ମୁହାଁମୁହିଁ ହେଲେ । ୧୦ ଜଣ ଲୋକ ୨୦୦ ସୈନ୍ୟଙ୍କର କ’ଣ ବା ମୁକାବିଲା କରିଥାନ୍ତେ କିନ୍ତୁ ମୁସଲମାନ ମାନଙ୍କୁ ଅସ୍ତ୍ର ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ପାଇଁ ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଇନଥିଲା । ଯଦି ଏପରି ପରିସ୍ଥିତି ଉପସ୍ଥିତ ଯାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେତେବେଳେ ତୁମକୁ ଚାରିପଟୁ ଘେରି ନିଆଯାଏ ତେବେ ପୁଣି ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ରହିଛି କି ତୁମେ ଯୁଦ୍ଧ କର । ଅତଃ ମୁସଲମାନମାନେ ଏକ ପାହଡ଼ ଉପରେ ଚଢ଼ି ମୁକାବିଲା କରିବା ନିମନ୍ତେ ନିଜକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ । ଅମାନ୍‌କାରୀମାନେ ଯାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଧୋକା ଦେବା କୌଣସି ଖରାପ କାର୍ଯ୍ୟ ନଥିଲା ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଉକ୍ତ ଶୂରରେ କହିଲେ ତୁମେ ତଳକୁ ଚାଲିଆସ ଆମେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଛୁ ତୁମକୁ ହତ୍ୟା କରିବୁ ନାହିଁ । ଆସିମ ର.ଅ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ଆମକୁ ତୁମ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଉପରେ ତିଳେ ମାତ୍ର ବିଶ୍ୱାସ ନାହିଁ । ଆମେ ତୁମର ଏହି କଥାରେ ଓହ୍ଲାଇପାରିବୁ ନାହିଁ । ତାପରେ ସେ ଆକାଶ ମାର୍ଗକୁ ଚାହିଁ କହିଲେ ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! ତୁମେ ଆମ ଅବସ୍ଥା ଦେଖୁଅଛ ନିଜ ରସୁଲଙ୍କୁ ଆମ ଅବସ୍ଥା ସମ୍ପର୍କରେ ଅବଗତ କରାଅ । ତାପରେ ଆସିମ ଓ ତାଙ୍କ ସାଥୁମାନେ ମୁକାବିଲା କଲେ ଏବଂ ଲଢ଼ି ଲଢ଼ି ଶହିଦ୍ ହୋଇଗଲେ । ଯେତେବେଳେ ସାତଜଣ ସାହାବାଙ୍କୁ ମାରି ଦିଆଗଲା ଓ କେବଳ ଖୁବୈବ୍ ବିନ୍ ଅଦି ଓ ଜଏଦ୍ ବିନ୍ ଦସିନା ଓ ଆଉଜଣେ ସାହାବା ବାକି ରହିଗଲେ ତେବେ କୁଫାରମାନେ, ଯାହାଙ୍କର ଅସଲ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏମାନଙ୍କୁ ଜିବାତ ଧରିବାର ଥିଲା, ସେମାନେ ପୁଣି ଉକ୍ତ ସ୍ୱରରେ କହିଲେ କି ଏବେ ମଧ୍ୟ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସ । ଆମେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଉଅଛୁ କି ତୁମକୁ କୌଣସି ପ୍ରକାର କଷ୍ଟ ପହଂଚାଇବୁ ନାହିଁ । ଏଥରକ ଉକ୍ତ ସାଧାସିଧା ମୁସଲମାନମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଫାନ୍ଦରେ ପଡ଼ି ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଲେ । କିନ୍ତୁ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇବା କ୍ଷଣି କୁଫାର ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ତୀର କମାଣରେ ବାନ୍ଧିଦେଲେ । ଏଥିରେ ଖୁବୈବ୍ ଏବଂ ଜଏଦ୍‌ଙ୍କର ସାଙ୍ଗ ଯାହାଙ୍କ ନାମ ଈତିହାସରେ ଅବଦୁଲ୍‌ଆସିବ୍ ତାରିକ୍ ବୋଲି ଲେଖାଯାଇଛି, ସେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ରଖିପାରିଲେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ସେ ଉକ୍ତ ସ୍ୱରରେ କହିଲେ କି ଏହା ହେଉଛି ତୁମର ପ୍ରଥମ ବଦ୍ ଅହ୍‌ଦି (ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିଭଙ୍ଗ) ଏବଂ ଜଣାନାହିଁ ତୁମେ ଆଗକୁ ଯାଇ ଆଉ କଣ କଣ କରିବ । ସୁତରାଂ ଅବଦୁଲ୍‌ଆ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯିବା ପାଇଁ ମନା କରିଦେଲେ । ଏଥିରେ କୁଫାର କିଛି ଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବଦୁଲ୍‌କୁ ଘୋଷାଡ଼ି ଅତ୍ୟାଚାର କରି ନେଲେ ଓ ପୁଣି ତାକୁ ହତ୍ୟା କରି ସେଠାରେ ଫିଙ୍ଗିଦେଲେ । ଯେହେତୁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଶୋଧ ପୂରଣ ହୋଇଯାଇଥିଲା ଓ କୁରେଶି ମାନଙ୍କୁ ଖୁସି କରାଇବା ପାଇଁ ଓ ଟଙ୍କା ଲୋଭରେ ଖୁବେବ୍ ଓ ଜଏଦ୍‌ଙ୍କୁ ସାଥୁରେ ନେଇ ମକା ଚାଲିଗଲେ ଓ ସେଠାରେ ପହଂଚି ସେହି ଦୁଇଜଣଙ୍କୁ କୁରେଶିଙ୍କ ହାତରେ ବିକ୍ରି କରିଦେଲେ । ସୁତରାଂ ଖୁବେବ୍‌ଙ୍କୁ ହାରିସ୍ ବିନ୍ ଆବିର୍ ବିନ୍ ନୌଫିଲ୍‌ଙ୍କ ପିଲାମାନେ କିଣିନେଲେ । କାରଣ ଖୁବେବ୍ ବଦର୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ହାରିସ୍‌ଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲା । ଏବଂ ଜଏଦ୍‌ଙ୍କୁ ସଫ୍‌ଫାନ୍ ବିନ୍ ଉମୟା କିଣିନେଲା । ଏହିପରି ସେହି ଦୁଇଜଣଯାକ ପରିଶେଷରେ ଶହିଦ୍ କରିଦିଆଗଲେ । (ସିରତ୍ ଖାତମୁନ୍ ନବାଇନ୍, ଲେଖକ-ହଜରତ୍ ମିର୍ଜା ବଶିର୍ ଅହେମଦ୍ ଏମ୍.ଏ, ପୃଷ୍ଠା-୫୧୩-୫୧୪)

ବଦରୀ ସାହାବାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଉ ଏକ ଚର୍ଚ୍ଚା ହଜରତ ଖାଲିଦ୍ ବିନ୍ ବୁକିର୍‌ଙ୍କର ରହିଛି । ହଜରତ ଖାଲିଦ୍ ବିନ୍ ବୁକିର୍, ଆକିଲ, ହଜରତ ଆମିର ଓ ହଜରତ ଅୟାସ ଏକାଠି ଦାରୁଲ୍ ଅରକମ୍‌ରେ ମୁସଲମାନ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ଚାରି ଭାଇ ସେଠାରେ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ଇସଲାମ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ । ହଜୁର ସ.ଆ ହଜରତ ଖାଲିଦ୍ ବିନ୍ ବୁକିର୍ ଓ ହଜରତ ଯଏଦ୍ ବିନ୍ ଦସିନାଃଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭାତୁଭାବ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ସେ ବଦର ଓ ଓହ୍ଲଦ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ସାମିଲ୍ ଥିଲେ । ଏବଂ ରଜିଜ୍‌ର ଘଟଣା ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ବର୍ଷନା ହୋଇସାରିଛି, ଯେଉଁଠାରେ ଧୋକା ଦେଇ ଦଶଜଣ ମୁସଲମାନଙ୍କୁ ମାରିଦିଆଯାଇଥିଲା ସେଠାରେ ସେ ମଧ୍ୟ ଶହିଦ୍ ହୋଇଥିଲେ । (ତବକାତୁଲ୍ କୁବ୍ରା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୨୯୭, ଆକିଲ୍ ବିନ୍ ଅବି ଅଲ୍ ବୁକିର୍, ଖାଲିଦ୍ ବିନ୍ ଅବି ଅଲ୍ ବୁକିର୍...ବେରୁତ୍-୧୯୯୦) ନବୀ କରିମ୍ ସ:ଆ:ସ ବଦର ଯୁଦ୍ଧ ପୂର୍ବରୁ ଗୋଟିଏ ସରିୟା (ଯୁଦ୍ଧ)ରେ ଅବଦୁଲ୍ଲା ବିନ୍ ଜହସ୍ ର:ଅଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ କୁରେସିଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ପଠାଇଥିଲେ । ସେଥିରେ ହଜରତ ଖାଲିଦ୍ ବିନ୍ ବୁକିର୍ ମଧ୍ୟ ସାମିଲ୍ ଥିଲେ । ସେ ସଫର ମାସ

୪ ହଜରାରେ ୩୪ ବର୍ଷ ବୟସରେ ରଜିଜ ସ୍ଥାନରେ ଆସିବି ବିନ୍ ସାବିତ ଓ ମୁରସିଦ୍ ବିନ୍ ଅବି ମୁରସିଦ୍ ଗନଫୁକ୍ ସହିତ ଅଜଲ ଓ କାରା କବିଲାକ୍ ସହିତ ଲଢି ଶହିଦ୍ ହେବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରିଥିଲେ । (ଅସଦୁଲ୍ ଗାବା ଖଣ୍ଡ-୧, ପୃଷ୍ଠା-୪୪୭, ଖାଲିଦ୍ ବିନ୍ ବୁକ୍ରି,....ବେରୁତ୍-୨୦୦୩)

ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ଲବନେ ଲସହାକ୍ କହୁଛନ୍ତି କି ଯେବେ କବିଲା ଅଜଲ ଓ କବିଲା କାରାର ଲୋକମାନେ ଉକ୍ତ ସାହାବି ମାନଙ୍କୁ ନେଇ ରଜିଜ ନାମକ ସ୍ଥାନରେ ପହଂଚିଲେ ଯାହା ହୁଜେଲ୍ କବିଲାର ଗୋଟିଏ ଝରଣାର ନାମ ଥିଲା ଓ ହଜାଜର ଗୋଟିଏ କୋଶରେ ରହିଥିଲା, ସେହି ଲୋକମାନେ ସାହାବୀ ମାନଙ୍କ ସହିତ ବିଶ୍ୱାସଘାତ କରିଥିଲେ । ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ନେଇକରି ଯାଇଥିଲେ ସେମାନେ ସାହାବାକ୍ ସହିତ ବିଶ୍ୱାସଘାତ କଲେ, ଧୋକା ଦେଲେ ଏବଂ ହୁଜେଲ୍ କବିଲାକୁ ସେମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଉସୁକାଇଲେ । ସାହାବାମାନେ ସେ ସମୟରେ ନିଜର ଖିମା (ଟେଣ୍ଟ) ଭିତରେ ଥିଲେ । ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲେ କି ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱରୁ ଲୋକେ ତରବାରି ନେଇ ଚାଲିଆସୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏମାନେ ମଧ୍ୟ ସାହସର ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଗଲେ । ସେହି ଲୋକମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ କାଫିରମାନେ) କହିଲେ ଲଶ୍ୱରକ୍ ରାଶ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବୁ ନାହିଁ । ଆମେ କେବଳ ଏତିକି ଚାହୁଁଛୁ କି ତୁମକୁ ଧରି ମକାବାସାକ୍ ପାଖକୁ ନେଇଯିବୁ ଓ ଏହାର ପ୍ରତିବଦଳରେ କିଛି ସେଠାରୁ ଆଣିବୁ । ହଜରତ୍ ମରସଦ୍ ବିନ୍ ଅବି ମରସଦ୍ ର:ଅ ହଜରତ୍ ଆସିବି ବିନ୍ ସାବିତ୍ ର:ଅ ଏବଂ ହଜରତ୍ ଖାଲିଦ୍ ବିନ୍ ବୁକ୍ରି ର:ଅ କହିଲେ କି ଲଶ୍ୱରକ୍ ରାଶ ଆମେ ମୁସ୍ରିକ୍ ମାନଙ୍କ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖୁନାହିଁ । ପରିଶେଷରେ ସେହି ତିନିଜଣ ଏତେ ଲଢ଼ିଲେ ଯେ ଶହିଦ୍ ହୋଇଗଲେ” । (ସିରତ୍ ଲବନେ ହୁସାମ୍, ପୃଷ୍ଠା-୫୯୧-୫୯୨, ଯୋମେ ରଜିଜର ଚର୍ଚ୍ଚା....ବେରୁତ୍-୨୦୦୧)

ହଜରତ୍ ହସାନ୍ ବିନ୍ ସାବିତ୍ ସେହି ସାହାବା ମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ନିଜର ଗୋଟିଏ ପଦରେ କହୁଛନ୍ତି କି -

ଅଲା ଲଇତନି ଫିହା ସହିତତୁ ଲବନ ତାରିକ  
ଓ ଜଇଦନ୍ ଓମା ତୁଗନିଲ୍ ଅମାନି ଓ ମରସଦା  
ଫଦଫଅତୁ ଅନ୍ ହିବ୍ ବି ଖୁବୈବିନ୍ ଓ ଆସିବିନ୍  
ଓକାନା ଶିଫାଅନ୍ ଲୌ ତଦାରକତୁ ଖାଲିଦା

(ଅସଦୁଲ୍ ଗାବା, ଖଣ୍ଡ-୧, ପୃଷ୍ଠା-୨୪୭, ଖାଲିଦ୍ ବିନ୍ ବୁକ୍ରି....ବେରୁତ୍-୨୦୦୩)  
ଅର୍ଥାତ୍ ଯଦି ମୁଁ ସେହି (ରଜଜ ଘଟଣା)ରେ ଲବନେ ତାରିକ୍, ଜଏଦ୍ ଏବଂ ମରସଦ୍ ସହିତ ଆଆନ୍ତି, ଯଦି ଚ ଇଛା ଦ୍ୱାରା କିଛି କାର୍ଯ୍ୟ ହୁଏନାହିଁ ତେବେ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ନିଜ ବନ୍ଧୁ ଖୁବୈବି ଓ ଆସିବିଙ୍କୁ ବଂଚାଇଆଆନ୍ତି ଓ ଯଦି ମୁଁ ଖାଲିଦ୍ଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପାଇଆଆନ୍ତି ସେ ମଧ୍ୟ ବଂଚାଇଆଆନ୍ତେ ।  
ହଜୁର ଅନଓର ଆ.ବ କହିଲେ- ଏମାନେ ସେହି ମାନସଗଣ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଥିଲେ ଯେ, ଧର୍ମ ଓ ନିଜ ବିଶ୍ୱାସର ରକ୍ଷା କରିବା ନିମନ୍ତେ ନିଜ ପ୍ରାଣର ଆହୁତି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାକ୍ ପ୍ରୀତିଭାଜନ ଲାଭ କରିଥିଲେ ।

ହଜରତ୍ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସ ନିଜର ଏକ ପୁସ୍ତକରେ ଏହି ସାହାବାମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଲେଖିଛନ୍ତି କି ଏହା ସେହି ପ୍ରେରିତ ଅଲ୍ଲାଃକ୍ ଧନ୍ୟବାଦ କି ଯିଏ ହେଉଛନ୍ତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୟା ଆଚରଣକାରୀ ଓ ଦୁଃଖକଷ୍ଟ ଲାଘବକାରୀ । ତାଙ୍କ ରସୁଲ୍ଙ୍କ ଉପରେ ଦରୁଦ୍ ଓ ସଲାମ୍ ଯିଏ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ଜିନ୍ମାନଙ୍କ ଲମାମ୍ ଅଟନ୍ତି ତଥା ପବିତ୍ର ମନ ଓ ବୈକୁଣ୍ଠ ଆଡ଼କୁ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ସେ ଆକର୍ଷଣ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ସାହାବାମାନଙ୍କ ଉପରେ ସଲାମ୍ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସର ସ୍ରୋତ ଆଡ଼କୁ ପିପାସୁଙ୍କ ପରି ଦୌଡ଼ିଲେ ଏବଂ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟର ଅନ୍ଧାରକାରମୟ ରାତିରେ ବିଦ୍ୟା ଓ ଅମଳର (ଫଳସ୍ୱରୂପ) ଜ୍ୟୋତି ଶିଖା ପରି ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ହେଲେ” । (ନୁରୁଲ୍ ହକ୍ ଦ୍ୱିତୀୟ ଭାଗ, ରୁହାନି ଖଜାଏନ୍, ଖଣ୍ଡ-୮, ପୃଷ୍ଠା-୧୮୮)

ପୁଣି ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ଆପଣ ସାହାବାକ୍ ସମ୍ପର୍କରେ କହୁଛନ୍ତି କି “ଯେଉଁମାନେ ଦିବସରେ ସିଂହ ଓ ରାତିରେ ବୈରାଗୀ ତଥା ଧର୍ମର ତାରକାପୁଞ୍ଜ ପରି ଥିଲେ । ଲଶ୍ୱରକ୍ ସାନିଧି ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ସାଥରେ ରହିଛି” । (ନଜମୁଲ୍ ହୁଦା, ରୁହାନି ଖଜାଏନ୍, ଖଣ୍ଡ-୧୪, ପୃଷ୍ଠା-୧୭) ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଆମକୁ ନିଜ ଜ୍ଞାନ ଓ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପର ସ୍ତରକୁ ଉତ୍ତମ କରିବା ଓ ରାତିରେ ଉପାସନାର ସ୍ତର ବୃଦ୍ଧି କରିବାକୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ।

ଜୁମା ପରେ ମୁଁ ଗୋଟିଏ ଯନାଜାଃ ଗାଏବ୍ ପଢ଼ାଇବି ଯାହା ହେଉଛି ମୋକରମ୍ ଲସ୍ମାଜଲ୍ ମାଲାଗାଲା ସାହେବ୍ ମୁବଲିଗ୍ ଯୁଗାଣ୍ଡାକର ସେ ୨୫ ମଇ ଦିନ ଜୁମା ନମାଜ ପୂର୍ବରୁ ହୃଦୟର କଷ୍ଟ ଯୋଗୁ ତାଙ୍କୁ ହୃଦୟାତ୍ ହେଲା । ଫଳତଃ ସେ ନିଜ ପ୍ରକୃତ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସହିତ ଯାଇ ମିଶିଲେ । ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ବୟସ ୬୪ ଥିଲା । ଇନ୍ନା ଲିଲା ହେ ଓ ଇନ୍ନା ଲିଲୈ ହେ ରାଜେଉନ୍ । ଲସ୍ମାଜଲ୍ ମାଲାଗାଲା ସାହେବ୍ ୧୯୫୪ ମସିହାରେ ମକ୍କୁ ଜିଲା ଯୁଗାଣ୍ଡା ଦେଶରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । ତାଙ୍କର ମା’ ବାପା ଦୁଇଜଣମାକ ଲସାଇ ଥିଲେ । ସେଥିଯୋଗୁ ସେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଜନ୍ମଗତ ଲସାଇ ଥିଲେ । ମାଲାଗାଲା ସାହେବ୍ ଜଣେ ଅହେମଦା ବନ୍ଧୁ ହାଜି ଶୋଏବ୍ ନସିରା ସାହେବ୍ଙ୍କର ଶାଳକ ଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କର ହାଜି ଶୋଏବ୍ ସାହେବ୍ଙ୍କ ଘରକୁ ଯିବା ଆସିବା ଥିଲା । ହାଜି ଶୋଏବ୍ ସାହେବ୍ଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ସେ ଲସଲାମ୍ ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହ ସୃଷ୍ଟି କଲେ । ବହୁତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନୋତ୍ତର ଲାଗିରହିଲା । ଏହାପରେ ଧିରେ ଧିରେ ସେ ଲସଲାମ୍ ସତ୍ୟତାକୁ ଜାଣିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ ଓ ପରିଶେଷରେ ୧୯୭୮ ମସିହାରେ ବୟତ କରି ଲସଲାମେ ଅହେମଦାୟତରେ ଦାଖଲ୍ ହୋଇଗଲେ । ଯେବେ ସେ ଲସଲାମ୍ ଗ୍ରହଣ କରିନେଲେ ସେତେବେଳେ ସେ ହାଜି ଶୋଏବ୍ ନସିରା ସାହେବ୍ଙ୍କୁ କହିଲେ କି ମୋର

ପିଲାଦିନୁ ଏ ଇଛା ଥିଲା କି ମୁଁ ଲସାଇ ପାଠୀ ହେବି । ଏବେ ଯେହେତୁ ମୁଁ ଲସଲାମ୍ ଗ୍ରହଣ କରିସାରିଛି ତେଣୁ କଣ ମୁଁ ଲସଲାମ୍ ସେବା କରିପାରିବି ? ଏଥିରେ ସେ କହିଲେ କି ଆପଣ ଲସଲାମ୍ ସେବା କରିବାକୁ ଯଦି ଚାହୁଁଛନ୍ତି ତେବେ ନିଜ ଜୀବନକୁ ଓକ୍ଫ୍ (ଉସ୍ତା) କରିପାରନ୍ତି । ସେ ସମୟରେ ମହମ୍ମଦ୍ ଅଲା କାଏରେ ସାହେବ୍ (ଯିଏ ସେ ସମୟରେ ଯୁଗାଣ୍ଡା ଦେଶର ଅମାର୍ ଜମାତ୍ ଥିଲେ) ପାକିସ୍ତାନରୁ ଜାମିଆ ଅହେମଦାୟା ଶିକ୍ଷାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ଯୁଗାଣ୍ଡାରେ ପହଂଚିଥିଲେ । ସୁତରାଂ ସେ ୧୯୮୦ ମସିହାରେ ମାଲାଗାଲା ସାହେବ୍ଙ୍କୁ ଆଉ ଅନ୍ୟ ପାଂଚଜଣ ଖୁଦାମ୍ଙ୍କ ସହିତ ପାକିସ୍ତାନ ପଠାଇଦେଲେ । ମାଲାଗାଲା ସାହେବ୍ ତିସେମ୍ ୧୯୮୦ ମସିହାରେ ଜାମିଆ ଅହେମଦାୟା ରବ୍ଠାର ବିଶେଷ ଶ୍ରେଣୀରେ ଦାଖଲ୍ ହେଲେ ଓ ୧ ମାର୍ଚ୍ଚ ୧୯୮୮କୁ ଶିକ୍ଷା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲେ । ଜାମିଆରେ ଶିକ୍ଷା ହାସଲ କରିବା ସମୟର ପ୍ରସଙ୍ଗରେ, ସେ ସମୟର ଜାମିଆର ପ୍ରିନ୍ସିପାଲ୍ ସୟଦ୍ ମିର୍ ମେହମୁଦ୍ ଅହେମଦ୍ ନାସିର୍ ସାହେବ୍ ନିଜ ରିମାର୍କ୍ସରେ ତାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଲେଖିଛନ୍ତି କି “ଶିକ୍ଷା ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ସେ ଦୁର୍ବଳ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତମ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଓ ଆଜ୍ଞାକାରୀ ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀ ଅଟନ୍ତି । ବହୁତ ନମ୍ର ସ୍ୱଭାବ ଓ ଲବାଦତ୍ ଗୁଜାର୍ (ଉପାସନାକାରୀ) ଥିଲେ । ବୁଜ୍ଝୁଗ୍ ମାନଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବା ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୁଆ କରିବା ପାଇଁ କହିବା ତାଙ୍କର ଅଭ୍ୟାସ୍ ଥିଲା” । ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପରିଶ୍ରମର ସହିତ ଜାମିଆ ଅହେମଦାୟାରେ ଶିକ୍ଷା ଅର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି ଓ ୧୯୮୪ ମସିହାରେ ଯେବେ ହଜରତ୍ ଖଲିଫ୍ତୁଲ୍ ମସିହ୍ ରାବେ ର:ଅ ପାକିସ୍ତାନରୁ ହଜରତ୍ କଲେ ସେହି ବିଶେଷ ସମୟରେ ସେ ବହୁତ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ଓ ବାହାଦୁରି ସହିତ ତ୍ରୁପ୍ତି ଦେଉଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଭିତରେ ସାମିଲ୍ ଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନର ପ୍ରିନ୍ସିପାଲ୍ ମୁବଶିର୍ ଅୟାକ୍ ସାହେବ୍ ତାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଲେଖିଛନ୍ତି କି “ଆମେ ଜାମିଆରେ ଏକାଠି ରହୁଥିଲୁ । ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପୁଣ୍ୟ ସ୍ୱଭାବର ଥିଲେ । ତୁପ୍ତାପ୍ ରହୁଥିଲେ । ଜାମିଆର ସେହି ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀମାନଙ୍କ ଭିତରେ ତାଙ୍କର ଗଣନା ହେଉଥିଲା ଯେଉଁମାନେ ଉପାସନା କରିବାରେ ବିଶେଷ ସୌକ୍ ରଖୁଥିଲେ । ଆଜ୍ଞାବହତା ସ୍ୱୀକାର କରିବା ତାଙ୍କର ବିଶେଷ ଗୁଣ ଥିଲା । ସେ ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି କି ମୋତେ ନକିବ୍ ଏବଂ ଜଇମ୍ ହୋଇଥିବା ଯୋଗୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ଅନେକଥର ମିଶିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିଛି । ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିନମ୍ର ଓ ଆଜ୍ଞାନୁବର୍ତ୍ତୀ ଥିଲେ । ଫୁର୍ବଲ୍ ଖେଳର ବହୁତ ସଉକିନ୍ ଥିଲେ । ଚିମ୍ବର ଜଣେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସଦସ୍ୟ ରୂପେ ବିବେଚନା ହେଉଥିଲେ ଓ ଏଥିରେ ବିଶେଷ ରୂପେ ତାଙ୍କୁ ସାମିଲ୍ କରାଯାଉଥିଲା” । ଜାମିଆର ପାଠପଢ଼ା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ପରେ ନିୟମିତ ରୂପେ ତାଙ୍କର ନିୟୁକ୍ତି ଯୁଗାଣ୍ଡା ଦେଶରେ ଜଣେ ମୁବଲିଗ୍ ରୂପେ ୧୯୮୮ ମସିହାରେ କରାଗଲା । ଯେଉଁଠି ସେ ଅନେକ ଜମାତ୍ରେ ମୁବଲିଗ୍ ରୂପେ କାମ କରିଛନ୍ତି । ୨୦୦୭ ମସିହାରେ ସେ ଦୁଇଜଣ ଯୁଗାଣ୍ଡାୟ ମୁବଲିଗ୍ ମାନଙ୍କ ସହିତ ପାକିସ୍ତାନ ମଧ୍ୟ ଯାଇଥିଲେ । ସେଠାରେ ସେମାନେ ଯୁଗାଣ୍ଡା ଭାଷାରେ ହୋଇଥିବା ପବିତ୍ର କୋରାନର୍ ଅନୁବାଦକୁ ପୃଫ୍ ଫିଠିଠି କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ପାଇଲେ ଓ ତିନିମାସ ଭିତରେ ସେମାନେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସମ୍ପାଦନ କଲେ । ଜାମିଆରେ ତ ବୋଧହୁଏ ଶିକ୍ଷା ଆହରଣ କରିବା ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ସେ ଦୁର୍ବଳ ଥିବେ କିନ୍ତୁ ପରେ ଜ୍ଞାନ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଆଗକୁ ଯାଇଥିଲେ । ସେ ନିଜର ଜ୍ଞାନକୁ ବହୁତ ବଢ଼ାଇଲେ । ତାଙ୍କୁ ତବ୍ଲିଗ୍ କରିବାର ବହୁତ ସଉକ୍ ଥିଲା ଓ ତାଙ୍କ ତବ୍ଲିଗ୍ ଦ୍ୱାରା ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ଲୋକେ ଅହେମଦାୟତ୍ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ସାଇକେଲରେ ବହୁତ ଲମ୍ବା ରାସ୍ତା ତବ୍ଲିଗ୍ ପାଇଁ ଯାତ୍ରା କରୁଥିଲେ । ଥରେ ସେ ତବ୍ଲିଗ୍ ପାଇଁ ବାହାରି ଥିଲେ କି ତାଙ୍କ ଯିବା ପରେ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ କର ଦେହାନ୍ତ ହୋଇଗଲା । ସମ୍ପର୍କ ରଖିବା ପାଇଁ କୌଣସି ମାଧ୍ୟମ ନଥିଲା ଓ ଯେବେ ସେ ତବ୍ଲିଗ୍ ଗସ୍ତରୁ ଫେରିଲେ ସେତେବେଳେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ କି ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଯାଇଛି ଓ ତାଙ୍କୁ କବର ମଧ୍ୟ ଦିଆସରିଛି । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନ ବହୁତ ସାଧା ଓ ସରଳତାର ସହିତ ଦାନର୍ ସେବାରେ ଲାଗି ରହିଛନ୍ତି । ବହୁତ ନମ୍ର ହୃଦୟ, ସହାନୁଭୂତିଶୀଳ ଓ ସ୍ନେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ଗରିବ ଓ ଅଭାବୀଲୋକଙ୍କର ବହୁତ ଧ୍ୟାନ ରଖୁଥିଲେ । ଖୁଲାଫତ୍ ସହିତ ବହୁତ ପ୍ରେମ କରୁଥିଲେ । ଖଲିଫାଏ ଓକ୍ଫୁକ୍ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ମାନିବା ଜରୁରୀ ବିବେଚନା କରୁଥିଲେ । ସାଧାରଣତଃ ସାରା ଆଫ୍ରିକାୟ ଲୋକେ କିନ୍ତୁ ବିଶେଷ ରୂପେ ଆଫ୍ରିକାୟ ମୁବଲିଗ୍ମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ଓକ୍ଫିଫେ ଜିନ୍ଦେଗୀ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଦେଖିଛନ୍ତି କି ତାଙ୍କର ଖୁଲାଫତ୍ ସହିତ ବିଶେଷ ସମ୍ପର୍କ ଥିଲା ।

ଅମାର୍ ସାହେବ୍ ଯୁଗାଣ୍ଡା ମହମ୍ମଦ୍ କାଏରେ ସାହେବ୍ ଲେଖିଛନ୍ତି କି ସେ ଜଣେ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସମ୍ପନ୍ନ ଅର୍ଥାତ୍ ଅନୁକରଣୀୟ ମୁରବୀ ଥିଲେ । ଅତ୍ୟନ୍ତ ପୁଣ୍ୟ ହୃଦୟ ଓ ଦାଓତ୍ତେ ଲଲଲ୍ଲାଃ କରିବାବାଲା ଓ ଦାନର୍ ସେବା କରିବା ବାଲା ମନୁଷ୍ୟ ଥିଲେ । ବହୁତ କଠିନ ସମସ୍ୟା ଓ ଅସୁବିଧା ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ କେବେ ଅଭିଯୋଗ କରିନାହିଁ ବରଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅବସ୍ଥାରେ ଦାନର୍ ସେବାରେ ଲାଗି ରହିଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଦେହାନ୍ତ ପରେ ସେ ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବାହ କଲେ ଓ ପୁଣି କିଛି ଦିନ ପରେ ତୃତୀୟ ବିବାହ ମଧ୍ୟ କଲେ । ତାଙ୍କର ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀ ଲେଖିଛନ୍ତି କି ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ସାରା ଜୀବନ ଜଣେ ବହୁତ ପ୍ରେମ କରିବା ବାଲା, ନରମ ହୃଦୟ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅବସ୍ଥାରେ ଶାନ୍ତ ଓ ଲଶ୍ୱରକ୍ଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ରୂପେ ପାଇଛି । ତାଙ୍କ ଝିଅ ବର୍ଷନା କରୁଛନ୍ତି କି ଆମର ବାପା ବହୁତ ସ୍ନେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ସବୁବେଳେ ଆମ ଆବଶ୍ୟକତାର ଧ୍ୟାନ ରଖୁଥିଲେ ଓ ଦାନର୍ ଉପରେ ପରିଚାଳିତ ହେବା ପାଇଁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିଲେ । ମରହୁମ୍ ତାଙ୍କ ପଛରେ ଦୁଇଜଣ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ନଅଜଣ ପିଲା ଛାଡ଼ିଯାଇଛନ୍ତି । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ତାଙ୍କ ଉପରେ କରୁଣା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ଓ ତାଙ୍କ ସହିତ ମର୍ଫିରତ୍ (କ୍ଷମା) ଆଚରଣ କରନ୍ତୁ ଓ ତାଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସର୍ବଦା ଜମାତ୍ ଓ ଖୁଲାଫତ୍ ସହିତ ଯୋଡ଼ି ରଖନ୍ତୁ ।

# ଖୁତ୍ବା ଜୁମା

ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା କହୁଛନ୍ତି କି ମୁଁ ହକ୍ ରୂପେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁମାନେ ତକ୍ଵା ଉପରେ ପରିଚାଳିତ ହେଉଛନ୍ତି, ଜକାତ ପ୍ରଦାନ କରୁଛନ୍ତି ଓ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଉପରେ ସେଗୁଡ଼ିକର ହକ୍ ପ୍ରଦାନ କରି ତା ଉପରେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଅମଲ କରୁଛନ୍ତି, ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନ ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବିଶ୍ଵାସ ଆଣୁଛନ୍ତି, ମୁଁ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ନିଜର କରୁଣାର ଚାନ୍ଦରରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଘୋଡ଼ାଇଦେବି । ସୁତରାଂ

ମୋମିନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଉପରେ ପରିଚାଳିତ ହେବା, ତକ୍ଵା ଉପରେ ପରିଚାଳିତ ହେବା ଓ

ଇମାନରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପାଇଁ ଭରପୁର୍ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ୍ ।

ଯେବେ ରମଜାନ୍ ମାସରେ ମଣିଷ ରୋଜା ସହିତ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ପୂର୍ବଠାରୁ ଅଧିକ ଅମଲ କରେ ଓ ନିଜର ଉପାସନାକୁ ବଢ଼ାଏ ଓ ତକ୍ଵାରେ ଉନ୍ନତି କରିଚାଲେ ସେବେଳେ

ପୁଣି ମନୁଷ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାଙ୍କ କରୁଣାର ଚାନ୍ଦର ଭିତରେ ପୂର୍ବଠାରୁ ଅଧିକ ଆସିଯାଏ ।

ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାଙ୍କ ରହମତ୍ (କରୁଣା) କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ମାଧ୍ୟମ ହେଉଛି ତୌବ ଏବଂ ଇସ୍‌ତେଗ୍ଫାର୍ ।

ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ତୌବା ଏବଂ ଇସ୍‌ତେଗ୍ଫାର୍‌ର ବାସ୍ତବିକତା ଓ ଏହାର ଗୁରୁତ୍ଵ ଏବଂ ତାର ଫଳ ଓ ବରକାତ୍‌ର ଚର୍ଚ୍ଚା ।

ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ବଳୟ ଭିତରେ ଆସିବା ପାଇଁ, ତାର ସାହାଯ୍ୟ ସହଯୋଗ ପାଇବା ପାଇଁ, ତାର କରୁଣା ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା, ଇସ୍‌ତେଗ୍ଫାର୍ ଓ ଦୁଆ ଜରୁରୀ ଅଟେ ।

رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ (البقرة: 202)

ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସ ଏକଦା ଜମାତକୁ ଏଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରାଇଥିଲେ କି ଆମ ଜମାତକୁ ଏ ଦୁଆ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ପଢ଼ିବା ଉଚିତ୍ ହେବ ଅର୍ଥାତ୍

ସୁତରାଂ ଏଥିପ୍ରତି ଆମର ଧ୍ୟାନ ରହିବା ଉଚିତ୍ ଯଦ୍ଵାରା ଅଲ୍ଲାତାଲା ନିଜ କରୁଣାରେ ନେଇ ଆମକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ସାଂସାରିକ ଓ ପରକାଳର ଅଗ୍ନିରୁ ବଂଚାଇ ରଖିବ ।

## ଖୁତ୍ବା ଜୁମା: ସୟଦନା ଅମିରୁଲ୍ ମୁମେନିନ ଖଲିଫ୍‌ତୁଲ୍ ମସିହ୍ ଖାମିସ୍<sup>ଅ.ବ</sup> (ପ୍ରଦତ୍ତ: ୮ ଜୁନ୍ ୨୦୧୮ ଅନୁଯାୟୀ ୮ ଏହ୍‌ସାନ୍ ୧୩୯୭ ହିଜ୍‌ରି ଶମସି)

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ  
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ-  
أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ- الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ- مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ- إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ-  
إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ- صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ-  
وَكَتَبْنَا لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُنَا حُذَرَ إِيَّاكَ ؕ قَالَ عَدَايُ أُصِيبُ بِهِ مَنْ  
أَشَاءُ ۗ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ ۗ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا  
يُؤْمِنُونَ (الاعراف: 157)

ତଶହୁଦ୍, ତଉଜ୍ ଏବଂ ସୁରେ ଫାତିହାର ଆବୃତ୍ତି କରିବା ପରେ ହଜୁର ଅନସ୍ଵର ଆ:ବ ସୁରେ ଆରାଫ୍‌ର ୧୪୭ ନଂ ପଞ୍ଚି ପାଠ କରି ତାହାର ଅନୁବାଦ ଉପସ୍ଥାପନ କଲେ- ଓକ୍‌ତୁର୍ ଲନା ଫି ହାଜିହିଦ୍ ଦୁନିୟା ହସନତତ୍ ଓଫିଲ୍ ଆଖ୍‌ରତ୍ ଜନ୍ମା ହୁଦ୍‌ନା ଇଲୈକ୍ । କାଲା ଅଜାବି ଉସିରୁ ବିହି ମନ୍ ଅଶାଉ ଓରହ୍‌ମତି ଓସିଅର୍ କୁଲ୍ଲା ଶୈଇନ୍ ଫସ୍‌ଅକ୍‌ତୁରୁହା ଲିଲ୍‌ୟିନା ଯରତକୁନା ଓୟୁରୁ ନାୟଯଜକାତା ଓଲ୍‌ଲୟିନାହୁମ୍ ବିଆୟାତିନା ଯୁମିନୁନ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଏବଂ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଇହକାଳ ତଥା ପରକାଳରେ ପୁଣ୍ୟ ଲିପିବନ୍ଧ କର । ଆମେମାନେ ତୁମ ଆଡ଼କୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିଅଛୁ । ଆମେ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥାଉ ଏବଂ ଆମର କରୁଣା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁକୁ ପରିବେଷିତ କରି ରଖିଛି । ସୁତରାଂ ଆମେ ଉକ୍ତ କରୁଣାକୁ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଦେବୁ ଯେଉଁମାନେ ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ଓ ଜକାତଦାତା ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ବିଶ୍ଵାସ ରଖିଥାନ୍ତି ।

ହଜୁର ଅନସ୍ଵର ଆ:ବ କହିଲେ- ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାଙ୍କର ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଭୁତପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୟା ରହିଛି ଯେପରିକି ସେ ଭକ୍ତ ଆୟତରେ ପ୍ରକାଶ କଲେ କି ତାଙ୍କର କୃପା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷକୁ ଘେରି ରହିଛି । ରହମତ୍ (କୃପା) ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ନମ୍ର ହେବା, ଦୟା ଆଚରଣ କରିବା ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ଭକ୍ତଙ୍କ ସହ ନମ୍ର ଆଚରଣ କରିବା ଓ ତାଙ୍କ ଦୋଷତ୍ରଟିକୁ ଅଣଦେଖା କରିବା ଯାହାର କୌଣସି ସୀମା ନଥିବ । ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାଙ୍କର ଦୟା ଓ କୃପାର ଭାବନା ଏବଂ ଆଚରଣ ଏତେ ବ୍ୟାପକ ଯେ ତାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁକୁ ଘେରି ରହିଛି । ତାଙ୍କ କୃପାରେ ଉଭୟ କରୁଣା ଓ ଦୟା ସାମିଲ ରହିଛି ଏବଂ ତାଙ୍କ କରୁଣା ଏତେ ଅଧିକ ଯେ ବିନା ମାଗିବାରେ ମଧ୍ୟ ସଂସାରରେ ଅସଂଖ୍ୟ ବସ୍ତୁ ମାନବ ଜାତିର (କଲ୍ୟାଣ) ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ରହିମିୟତ୍ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନକାରୀ ଓ ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଅମଲ କରି ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ନତମସ୍ତକ ହୋଇ ନିଜ ଆବଶ୍ୟକତା ଭିକ୍ଷା କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥାଏ । ଅଲ୍ଲାହ୍ କୁହନ୍ତି ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବା ମୋର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନୁହେଁ । ଅନେକ ଲୋକଙ୍କର ଏହା ବହୁତ ବଡ଼ ଭ୍ରମ ଧାରଣା ରହିଥାଏ କି ଯଦି ଦଣ୍ଡ ଓ ଶାସ୍ତି ଦେବାର ଥିଲା ତେବେ (ଅଲ୍ଲାହ୍) ମଣିଷକୁ ସୃଷ୍ଟି କାହିଁ କରୁଥିଲେ । ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା କୁହନ୍ତି ମୋର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏହା ନୁହେଁ, ହଁ ସେହି ଲୋକମାନେ ମୋ ଦଣ୍ଡ ଓ ଶାସ୍ତିର ଭାଗାଦାର ହୋଇଥାନ୍ତି ଯେ ନିଜ ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଶେଷ ସୀମା ଲଙ୍ଘନ କରିଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ମୋ ଶାସ୍ତି ମଧ୍ୟ ଅସ୍ଥାୟୀ ଅଟେ । ଏହା କେବଳ (ସାମିତ ସମୟ ପାଇଁ) ଅଟେ ଏବଂ ସୁଧୁରିବା ଓ ଅନୁଭବ କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ଏପରିକି ଦିନେ ନର୍ଦ୍ଦବାସୀ ମଧ୍ୟ ମୋ ଅସିମାତ ଦୟା (ଆଚରଣ)ରୁ ଭାଗ ନେବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଶାସ୍ତିର ଅନ୍ତ ହେବ । ନର୍ଦ୍ଦର ଦଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ଭୁଲ୍ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ମିଳିବ ଓ ତାହା ଏକ ପ୍ରକାର ସୁଧାରର ମାଧ୍ୟମ ହୋଇଯିବ । ତେବେ ଯଦି ଦେଖାଯାଏ ତ ଏହି ଦଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ଏକ ପ୍ରକାର ଇସ୍‌ଲାହ୍ (ସୁଧାର

ନିମନ୍ତେ) ରହିଛି । ଏହି ଯୋଗ ଦଣ୍ଡର ଅବଧି ରହିଛି ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ରହମତ୍ ଅର୍ଥାତ୍ କରୁଣା । କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ହିସାବ ନିକାଶ ଦିନର ମାଲିକ । ତେଣୁ ସେ ଆମକୁ ନିଜ ଦୟା ଓ କ୍ଷମାର ଚନ୍ଦରରେ ନେଇ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଦଣ୍ଡ ନଦେଇ କ୍ଷମାଦେଇ ପାରନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେ ଆମକୁ ପୁଣ୍ୟ ମାର୍ଗରେ ଚାଲିବା ପାଇଁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେଇ ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ କହିଦେଲା କି ମୋ କରୁଣା ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁ ଉପରେ ଆଛାଦିତ ଓ ତା ଉପରେ ମୁଁ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ତାର କରୁଣା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିବି । ଯେଉଁମାନେ ତକ୍ଵା ଗ୍ରହଣ କରିଥାନ୍ତି ଓ ଜକାତ୍ ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତି ଓ ମୋ ନିଦର୍ଶନ ଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ବିଶ୍ଵାସ ଆଣିଥାନ୍ତି ଓ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାଙ୍କ ଆୟତ ଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଇମାନ ଆଣିଥାନ୍ତି ।

ତେଣୁ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା କହିଲେ ଯିଏ ଧର୍ମପରାୟଣ, ଜକାତଦାତା, ତାଙ୍କ ଆଦେଶର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନକାରୀ ଏବଂ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ଵାସର ସହିତ ଅମଲ କରିଥାନ୍ତି, ତାଙ୍କ ଆୟତ ଉପରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆସ୍ଥା ରଖିଥାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ନିଜ ଦୟାର ଚନ୍ଦରରେ ଭାଙ୍ଗିଦେବେ ।

ପୁଣି ଆଉ ଏକ ସ୍ଥାନରେ ଅଲ୍ଲାତାଲା କୁହନ୍ତି- ଜନ୍ମା ରହମତଲ୍ ଲାହି କରିବୁନ୍ ମିନଲ୍ ମୁହସିନିନ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କ କରୁଣା ହିତକାରୀମାନଙ୍କ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଟେ । ମୋହସିନ୍ (ହିତକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି) ହେଉଛି ସେ ଯେ ସମସ୍ତ ସର୍ତ୍ତ ପୂରଣ କରି ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିଥାନ୍ତି । ଅତଃ ଯେ ତକ୍ଵା (ଧର୍ମନିଷ୍ଠତା) ର ସର୍ତ୍ତ ପୂରଣ କରିଥାନ୍ତି, ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କ ଆଦେଶ ପାଳନ କରିଥାନ୍ତି, ତାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନ ଉପରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆସ୍ଥା ରଖିଥାନ୍ତି, ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ନତମସ୍ତକ ହୋଇଥାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କ କରୁଣା ଲାଭ ହୋଇଥାଏ । ସୁତରାଂ ଜଣେ ମୋମିନକୁ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କ ଆଦେଶ ମୁତାବକ ଅମଲ କରିବା, ଧର୍ମପରାୟଣ ହେବା ଏବଂ ବିଶ୍ଵାସରେ ପୂର୍ଣ୍ଣତାର ସ୍ତର ହାସଲ କରିବାକୁ ଭରପୁର୍ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ୍ । ତେବେ ଯାଇ ସେ ମୋମିନ୍ ବୋଲାଉ । ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାଙ୍କର ଏହି ଘୋଷଣା ଦ୍ଵାରା ତାର ବୈଭବକୁ ପାଇବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ୍ କି ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାଙ୍କ କରୁଣା ତା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ତାର ହକ୍‌କୁ ପ୍ରଦାନ କରି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କ ନିକଟତର ଅଟେ । ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ନିଜ ଉପରେ ଏହା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଦେଇଛି ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଲିପିବନ୍ଧ କରିଦେଇଛି କି ଯଦି ତୁମେ ଏହା କରିବ ତେବେ ମୋ କରୁଣାର ବ୍ୟାପକତା ତୁମକୁ ନିଜର ଘେର ଭିତରେ ନେଇଯିବ । କେତେ କରୁଣାମୟ ହେଉଛନ୍ତି ଆମର ଇଶ୍ଵର । ଆମେ ତ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାଙ୍କର ଭକ୍ତ । ତେଣୁ ଭକ୍ତ କିଭଳି ନିଜ ମାଲିକଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଅଧିକାର ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିପାରେ । କିନ୍ତୁ ସେ ହେଉଛନ୍ତି ପୃଥିବୀ ଓ ଆକାଶର ମାଲିକ, ସେ କହୁଛନ୍ତି ଯଦି ତୁମେ ତକ୍ଵା ଉପରେ ପରଚାଳିତ ହେବ, ମୋ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଅମଲ କରି ମୋ ନିଦର୍ଶନ ଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ବିଶ୍ଵାସ ଆଣିବ ତେବେ ମୋ ରହେମତକୁ ପାଇବା ପାଇଁ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ହକ୍‌ଦାର୍ ହୋଇଯିବ । ଏଠାରେ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ପ୍ରଥମ ଜିନିଷ ଧର୍ମପରାୟଣ ହେବା ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରକୃତରେ ଯଦି ଧର୍ମପରାୟଣ ହେବାର ସଠିକ୍ ଜ୍ଞାନ ହାସଲ ହୋଇଯାଏ ତେବେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପୁଣ୍ୟ ଓ ବିଶ୍ଵାସରେ ପୂର୍ଣ୍ଣତାର ସ୍ତର ହାସଲ କରିବା ହେଉଛି ତାହା ଅନ୍ତର୍ଗତ ।

ଏଥିସମ୍ବନ୍ଧରେ ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସ କୁହନ୍ତି- ମଣିଷର ସମସ୍ତ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ତକ୍ଵାର ସମସ୍ତ ସୂକ୍ଷ୍ମ ମାର୍ଗ ଉପରେ ପରିଚାଳିତ ହେବା । ଧର୍ମପରାୟଣତା ସୂକ୍ଷ୍ମ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟର କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ, ସୁନ୍ଦର ଅସ୍ତିତ୍ଵ ଓ ଡାଂଚା ଅଟେ । ଏବଂ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଆମାନତ ଓ ବିଶ୍ଵାସ ରୂପକ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିର ଯଥା ସମ୍ଭବ ଧ୍ୟାନ ରଖିବା । (ଅର୍ଥାତ୍) ସେଗୁଡ଼ିକ ସଠିକ୍ ରୂପେ ସମ୍ପାଦନ କରିବା) ଓ ମୁଣ୍ଡରୁ ଚାଲିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେତେ ଶକ୍ତି ଓ ଅଙ୍ଗ ରହିଛି (ମନୁଷ୍ୟର ଯେତେ

ମଧ୍ୟ ଅଙ୍ଗ ରହିଛି ଅର୍ଥାତ୍ ମନୁଷ୍ୟର ଶକ୍ତି ଇତ୍ୟାଦି) ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ଆଖି କାନ, ହାତ, ଗୋଡ଼ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ଅଙ୍ଗ ରହିଛି ଓ ଅନ୍ତରରେ ହୃଦୟ, ଅନ୍ୟଶକ୍ତି ଓ ଚରିତ୍ର ରହିଛି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଯଥାସମ୍ପର୍କ ଉପଯୁକ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରିବା” । “ଓ ଅବୈଧ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପରୁ ନିବୃତ୍ତ ରହିବା ଓ ସେମାନଙ୍କ ଲୁଚାଯିତ ଆକ୍ରମଣରୁ ସତର୍କ ରହିବା । ପୁଣି କହିଲେ- “ ଓ ତାର ମୁକାବିଲାରେ ସୃଷ୍ଟକର୍ତ୍ତା ଅଧିକାର ଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବା । ଏହା ଏପରି ଏକ ଶୈଳୀ ଯାହା ମନୁଷ୍ୟର ସମସ୍ତ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଏଥିରେ ନିହିତ ଅଛି । ଅଲ୍ଲାହ ତାଲା ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଧର୍ମପରାୟଣତାକୁ ଲିବାସ (ବସ୍ତ୍ର)ର ନାମ ଦେଇଛନ୍ତି । ଅତଏବ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଲିବାସରୁ ତକଡ଼ା (ଶବ୍ଦ) ଆସିଛି । ଏଥିପ୍ରତି ଇଶାରା କରାଯାଇଛି କି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଓ ମନୋରମତା ଧର୍ମପରାୟଣ ହେବାରେ ହାସଲ ହୋଇଥାଏ । ଧର୍ମପରାୟଣତା ଏହି କି ଯେ, ମଣିଷ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମସ୍ତ ଅମାନତ୍ ଓ ବିଶ୍ୱାସର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ତଥା ଭକ୍ତକ ସମସ୍ତ ଅମାନତ୍ ଓ ତାଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ସମ୍ପାଦନ କରିବା ଅର୍ଥାତ୍ ସେଗୁଡ଼ିକର ସୁସ୍ଥ ଦିଗଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ନିଜକୁ ଆବଦ୍ଧ କରିନେବା ଅଟେ” । (ଜମିମା ବରାହିନେ ଅହେମଦାୟା ପଂଚମ ଭାଗ, ରୁହାନି ଖଜାଏନ, ଖଣ୍ଡ-୨୧, ପୃଷ୍ଠା-୨୦୯-୨୧୦)

ଏଥିରେ ଯେଉଁ ସୁସ୍ଥରୁ ସୁସ୍ଥତର କଥା ରହିଛି ତା ଉପରେ ମଧ୍ୟ “ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନୁଷ୍ୟର ଶକ୍ତି ଅଛି ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ତା ଉପରେ ଅମଳ କରୁ ।

ହଜୁର ଅନୂର ଅ.ବ କହିଲେ- ଅତଏବ ଏହି ସ୍ତରକୁ ଜଣେ ହାସଲ କରିନେଲେ ଭକ୍ତମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କରୁଣା ଲାଭ କରିବାର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଥାନ୍ତି ଏବଂ ଯେପରିକି ମୁଁ କହିଲି ଭକ୍ତର ସ୍ତର ଏପରି ହେବା ଉଚିତ୍ କି ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କଠାରୁ କିଛି ହାସଲ କରିବା ଉଚିତ୍ ।

ହଜୁର ଅନୂର ଅ.ବ କହିଲେ- ଏହି ଦିନଗୁଡ଼ିକ ଯାହାକି ରମଜାନର ଅନ୍ତିମ ସପ୍ତାହ ଅଟେ ଯେଉଁଥିରେ ଆମେ ଅତିକ୍ରମ କରୁଅଛେ । ସେହି ଦିନଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସ.ଆ କହିଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ରମଜାନର ମାସ ଆସେ ବୈକୁଣ୍ଠର ଦ୍ୱାର ଉନ୍ମୁଳ୍ଲ କରିଦିଆଯାଏ ଏବଂ ନର୍କର ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ କରିଦିଆଯାଏ ଏବଂ ଶୈତାନକୁ କଏଦ କରିଦିଆଯାଏ । (ସହି ମୁସଲିମ୍, କିତାବୁସ୍ ସିଆମ୍, ବାବ୍ ଫଜଲ୍ ଶହରେ ରମଜାନା, ହଦିସ୍ ନଂ-୨୪୯୫)

ଏଥିରୁ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ମୋମିନ୍ ଲାଭ ଉଠାଇଥାଏ ଏବଂ ସେହିମାନେ ଲାଭ ଉଠାଇଥାନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରକୃତ ଓ ବାସ୍ତବିକ ବିଶ୍ୱାସ ରଖିଥାନ୍ତି ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଦେଶ ମୁତାବକ ଅମଳ କରିଥାନ୍ତି । ସଇତାନର ଚେଲାମାନେ ତ ଏହି ଦିନ ଗୁଡ଼ିକରେ ମଧ୍ୟ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପରୁ ଖ୍ୟାତ ରୁହନ୍ତି ନାହିଁ । ଏ ସଂସାରରେ ବହୁମାତ୍ରାରେ ଅପକର୍ମ ଓ ନିର୍ଲଜ୍ଜ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ହେଉଅଛି । ରମଜାନରେ ଏହା ଶେଷ ହେବନାହିଁ । ସୁତରାଂ ଉକ୍ତ ସୁସମ୍ପାଦ କେବଳ ମୋମିନଙ୍କ ପାଇଁ ରହିଛି, ଯେଉଁମାନେ ତକଡ଼ା ଉପରେ ପରିଚାଳିତ ହେଉଛନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଛି ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ କରୁଣାର ଅଂଶଦାର ହୋଇଥାଆନ୍ତି । ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହତାଲା ନିଜ କରୁଣାକୁ ପୂର୍ବଠାରୁ ବଳି ବ୍ୟାପକ କରିଦେଇଛି । ତେଣୁ ତୁମେ ଏଥିରୁ ଲାଭ ଉଠାଓ ଓ ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କର ହକକୁ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କର ଓ ତାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ପରିଚାଳିତ ହେବାପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କର ଏବଂ ତାର ହକକୁ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରାଇ ଆଉ ଏକ ଅବସରରେ ହଜୁର ସ.ଆ କୁହନ୍ତି ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶ୍ୱାସର ସହିତ ଓ ପୁଣ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ରମଜାନର ରାତିରେ ଉଠି ନମାଜ ପାଠ କରିଥାନ୍ତି ତାହାର ପୂର୍ବ ଅପକର୍ମ ଗୁଡ଼ିକୁ କ୍ଷମା କରିଦିଆଯାଏ । (ସହି ବୁଖାରା, କିତାବୁଲ୍ ଇମାନ୍ ବାବ୍ ସୌମେ ରମଜାନା...ହଦିସ୍ -୩୮)

ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ ବ୍ୟାପକ କରୁଣାର ପରିପ୍ରକାଶ ଏହା ହେଉଛି କି ତୁମେ ଚେଷ୍ଟା କରିଚାଲ, ମୁଁ ଅନେକ ଗୁଣା ବଢ଼ାଇ ତୁମକୁ ଦେଉଅଛି । କିପରି ଭାବେ ତା ରେହମାନିୟତ୍ ଏବଂ ରହିମିୟତ୍ ଓ ରହମତର ପ୍ରକାଶ ହେଉଅଛି । ଅତଃ ଭାଗ୍ୟବାନ ସେ ଯେ ଏହି ଦିନମାନଙ୍କରୁ ଉପକୃତ ହୋଇଥାନ୍ତି । ହଜୁର ଅନୂର ଅ.ବ କହିଲେ- ଏହା ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କରି ଧର୍ମ କି ରମଜାନର ଏହି ଅନ୍ତିମ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଆମକୁ ଲୈଲତୁଲ୍ କଦର୍ ହାସଲ କରିବା ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷିତ କରାଯାଇଛି । ଯଦ୍ୱାରା ଦୁଆ ସ୍ୱୀକାର ହେବାର ନିଦର୍ଶନ ଆମେ ପୂର୍ବ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଦେଖିପାରିବା । ଯଦିଓ ଏହା ମଧ୍ୟ ଆମର ଅଧିକାର ନୁହେଁ ବରଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ଅଟେ କି ଭକ୍ତକୁ ନିଜ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କରିବା ପ୍ରତି ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିବା ଏବଂ ତାହା ମଧ୍ୟ ହେଉଛି ତାଙ୍କ ବ୍ୟାପକ କରୁଣା ।

ଆଉ ଏକ ହଦିସରେ ଦରଜ ରହିଛି ରମଜାନର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଅଂଶ (ଦଶ ଦିନ) ହେଉଛି କରୁଣାର ଦିନ । ଦ୍ୱିତୀୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟ କ୍ଷମା ପ୍ରାପ୍ତି କରିବାର ଏବଂ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ହେଉଛି ମୁକ୍ତି ଲାଭ କରିବାର । (କନଜୁଲ୍ ଅମାଲ, ଖଣ୍ଡ-୮, ପୃଷ୍ଠା-୪୨୩, ହଦିସ୍ ନଂ-୨୩୨୭୮... ବେରୁତ୍-୧୯୮୫)

ଯେବେ ରମଜାନ ମାସରେ ଲୋକେ ରୋଜା ସହିତ ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ପୂର୍ବଠାରୁ ଅଧିକ ଅମଳ କରନ୍ତି ଓ ନିଜ ଉପାସନାକୁ ବଢ଼ାଇଥାନ୍ତି, ନିଜ ନିଷ୍ଠାରେ ଉନ୍ନତ ଆଣିଥାନ୍ତି ତେବେ ପୁଣି ମନୁଷ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ କରୁଣା ରୂପକ ଚାନ୍ଦ ଭିତରେ ପୂର୍ବଠାରୁ ଅଧିକ ଆସିଯାଏ କାରଣ ଅଲ୍ଲାହତାଲା କହୁଛନ୍ତି କି ଯେବେ ଭକ୍ତ ମୋ ଖାତିର୍ ରୋଜା ରଖୁଛି ଓ ଏହି ଦିନ ଗୁଡ଼ିକରେ ମୋ ଖାତିର୍ କିଛି ବୈଧ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ କରିବାରୁ ମଧ୍ୟ ନିବୃତ୍ତ ରହୁଛି ତେଣୁ ମୁଁ ଏହିଭଳି ରୋଜାଦାରଙ୍କ ପୁରସ୍କାର ମୁଁ ନିଜେ ହୋଇଯାଏ । (ସହି ବୁଖାରା, କିତାବୁସ୍ ସୌମ୍...ହଦିସ୍-୧୯୦୪)

ଯେବେ ଅଲ୍ଲାହତାଲା ନିଜେ ତାହାର ପୁରସ୍କାର ହୋଇଯାଏ ତେବେ ମଗଫିରତ୍ (କ୍ଷମା)ର ମାର୍ଗ ଉନ୍ମୁଳ୍ଲ ହୋଇଯାଏ । ଯେବେ ମଗଫିରତ୍ ହୋଇଯାଏ ଓ ଅଲ୍ଲାହତାଲା ତାକୁ କ୍ଷମା କରିଦିଅନ୍ତି ଓ ତାର ତୈବାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିନିଅନ୍ତି ତେବେ ସେ ନର୍କରୁ ମଧ୍ୟ ବଂଚିଯାଏ । ଅର୍ଥାତ୍ ନିଆଁରୁ ବଂଚିଯାଏ । ଏହି ସାଧାରଣ ଅଗ୍ନିରୁ ଓ ତତ୍ ସହିତ ପରକାଳର ଅଗ୍ନିରୁ ମଧ୍ୟ କିନ୍ତୁ ସର୍ତ୍ତ ଏହା ଅଟେ କି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପରିଷ୍କାର ହୋଇ ନିଷ୍ଠାର ସହିତ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଖାତିର୍ ରୋଜା ରଖିବା ଏବଂ ତା ଉପରେ ଅମଳ ମଧ୍ୟ କରିବା ଓ ପୁଣି ଏହି ଅମଳ ଜୀବନର ଅଭିନ୍ନ ଅଙ୍ଗ ହୋଇ ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ କରୁଣାକୁ ସଦାସର୍ବଦା ପାଇଁ ନିଜ ଭିତରେ ରଖିବାର ମାଧ୍ୟମ ହୋଇଯାଏ ।

ହଜୁର ଅନୂର ଅ.ବ କହିଲେ- ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ କରୁଣା କେବଳ ରମଜାନର ପ୍ରଥମ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ପାଇଁ ନୁହେଁ ବରଂ ତାହା ପ୍ରଥମରୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟରୁ ତୃତୀୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ତଥା ସଦାସର୍ବଦା ମାନବ ଜାତି ନିମନ୍ତେ ଉନ୍ମୁଳ୍ଲ ରହିଛି, ଯେଉଁମାନେ ଧର୍ମପରାୟଣ ଅଟନ୍ତି । ସେହିପରି ତାଙ୍କ କ୍ଷମା କେବଳ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଦଶ ଦିନ ପାଇଁ ନୁହେଁ ବରଂ ରମଜାନର ଅନ୍ତିମ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଓ ତା’ଠାରୁ ଆଗକୁ ମଣିଷ ସହିତ ରହିଥାଏ । ସେହିପରି ଅଗ୍ନିରୁ ମଧ୍ୟ ମଣିଷ କେବଳ ଏହି ଦଶ ଦିନରେ ହିଁ ମୁକ୍ତି ଲାଭ କରିନଥାଏ ବରଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କରୁଣାରୁ ଉପକୃତ ହେବା ପାଇଁ ତାଙ୍କଠାରୁ କ୍ଷମା ଭିକ୍ଷା କରିବା ଯାହାକି ରମଜାନ ଅତିବାହିତ ହେବାପରେ ମଧ୍ୟ ଅଗ୍ନିରୁ ନିବୃତ୍ତ ରହିଥାଏ ନଚେତ୍ ଯଦି ରମଜାନ ପରେ ପୁଣି ସେହି ସାଂସାରିକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ପ୍ରଭାବିତ ହେବ ଓ ତକଡ଼ାରୁ ଦୂରେଇ ଯିବ ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଅମଳ କରିବା ପାଇଁ ଧ୍ୟାନ ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ଓ ଇମାନ୍ ଦୂର୍ବଳତା ଓ ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନ ଗୁଡ଼ିକୁ ଆମେ ପରବାୟ ନ କରିବା ଓ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କଠାରୁ) ଦୂରତା ରକ୍ଷାକରାଯାଏ ତେବେ ତାହା ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ ଯେମିତି ଜଣେ ନିଜ ପାଇଁ ଏକ ସୁଦୃତ ଦୁର୍ଗ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପରେ ତାହାକୁ ଭାଙ୍ଗି ନଷ୍ଟ କରିଦିଏ । ସୁତରାଂ ଏହି ରମଜାନ ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ କରୁଣାରୁ ଭାଗ ପାଇବା ପାଇଁ ଓ ପ୍ରଥମରୁ ଅଧିକ ଭାଗ ନେବାପାଇଁ ଗୋଟିଏ ମାଧ୍ୟମ ବନାଇଛି ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ ସାନିଧ୍ୟ ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଜରିଆ ବନାଇଛି । ନଚେତ୍ ନା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କରୁଣା କିଛି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ନା ତାଙ୍କର କ୍ଷମା କିଛି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ନା ତାଙ୍କ ଅଗ୍ନିରୁ (ଶାସ୍ତି)ରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବାର ମାର୍ଗ କିଛି ଦିନ ଭିତରେ ସୀମିତ ରହିଛି ।

ତେଣୁ ଏକଥା ଉପରେ ଆମେ ସର୍ବଦା ଚିନ୍ତା କରିବା ଉଚିତ୍ । ଏ ଯୁଗରେ ପାଦପାଦକେ ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସ ଆମର ମାର୍ଗ ଦର୍ଶନ କରିଛନ୍ତି କି ଆମେ କିପରି ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ ସାନିଧ୍ୟ ହାସଲ କରିପାରିବା ଓ ତାର ବାସ୍ତବିକତା କଣ? କିଭଳି ଆମେ ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ କରୁଣାରୁ ଭାଗ ପାଇପାରିବା ଓ କିଭଳି ଅଲ୍ଲାହତାଲା ଆମକୁ ନିଜ କରୁଣାର ପରିଧି ଭିତରେ ନେବାର ରାସ୍ତା ଯୋଗାଇ ଦେଇଛି ବା ଆମର ଗୋଟିଏ କର୍ମକୁ କିଭଳି ବଢ଼ାଇ ତାର ପ୍ରତିବଦଳ ଦେଉଛି । କିଭଳି କ୍ଷମା ଦେବାର ବାହାନା ଖୋଜୁଛି । ଓ କିଭଳି ଆମେ ମଗଫିରତ୍ ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ୍ ଯଦ୍ୱାରା ତାର କରୁଣା ସବୁବେଳ ପାଇଁ ଆମ ସହିତ ରହିବ । ସେଇଥିପାଇଁ ମୁଁ ଆପଣ ଆ:ସଙ୍କ କିଛି ଲେଖନୀ ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବି ଓ ଏହାର ସ୍ୱୀକାରଣ ମଧ୍ୟ ଦେବୀ ।

ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ.ସ ଉପରୋକ୍ତ ପକ୍ତିର ସ୍ୱୀକାରଣ କରି କୁହନ୍ତି- ଅଲ୍ଲାହତାଲା କୁହନ୍ତି ମୁଁ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛାକରେ ଶାସ୍ତି ଦିଏ ଏବଂ ମୋ କରୁଣା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷକୁ ଘେରି ରହିଛି ତେଣୁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯେଉଁମାନେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ଶିରକ୍ ଓ ଅମାନ୍ୟ କରିବା ଓ ଅପବିତ୍ରତାରୁ ନିବୃତ୍ତ ରହିଥାନ୍ତି ଏବଂ ଜକାତ୍ ଦେଇଥାନ୍ତି ତଥା ଆମ ନିଦର୍ଶନମାନ ଦେଖି ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ ରଖିଥାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ (ଆମ) କରୁଣାରୁ ଭାଗ ପାଇବା ପାଇଁ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବୁ” । (ବରାହିନେ ଅହେମଦାୟା, ତତୁର୍ଥ ଭାଗ, ରୁହାନି ଖଜାଏନ, ଖଣ୍ଡ-୧, ପୃଷ୍ଠା-୫୨୪)

ଏଠାରେ ଆପଣ ଧର୍ମପରାୟଣତାର ସ୍ୱୀକାରଣ ତିନି ଗୋଟି ଶବ୍ଦରେ କରିଛନ୍ତି ପ୍ରଥମ ଶିରକ୍ କରିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ରହିବା, ଦ୍ୱିତୀୟ ଅମାନ୍ୟ (କୁଫର୍) କରିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ରହିବା, ତୃତୀୟରେ ଅଶ୍ୱୀଳତା (ଫୂହ୍‌ହିଶ୍)ରୁ ନିବୃତ୍ତ ରହିବା । ଆଜିକାଲି ପ୍ରତିପାଦରେ ଅଶ୍ୱୀଳତା ଓ ଅସତ୍ୟତା ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଅଛି, କୁଭାଷା ଓ ଖରାପ ଜିନିଷ ଚିତ୍ତି, ଇଣ୍ଟରନେଟ୍ ଏବଂ ମିଡ଼ିଆରେ ପ୍ରଚୁର ମାତ୍ରାରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଅଛି । ଅତଃ ସେ ସମସ୍ତ ଅସତ୍ୟ ଓ ଅଭଦ୍ର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରୁ ନିବୃତ୍ତ ରହିବା ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ କରୁଣା ଲାଭ କରିବାର ମାଧ୍ୟମ ସାଜିଥାଏ । ରମଜାନରେ ଏହି ଦିନ ଗୁଡ଼ିକରେ ରୋଜା ରଖିବା ପାଇଁ ଶିଗ୍ରୁ ଉଠିବାକୁ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ରାତି ସମୟରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟବ୍ୟସ୍ତତା ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ସେଥିପାଇଁ ବହୁତ ଲୋକେ, ଯେଉଁମାନେ ବୋଧହୁଏ ଏହି ଦିନ ଗୁଡ଼ିକରେ ଏହି ଜିନିଷ ଗୁଡ଼ିକ ସେତେ ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ ବା ସେହି ଅପକର୍ମ ଗୁଡ଼ିକରେ ଲିପ୍ତ ରୁହନ୍ତି ନାହିଁ ଓ ସେଥିରୁ ବଂଚି ରୁହନ୍ତି । କବଳ ରମଜାନରେ ନୁହେଁ ବରଂ ସଦାସର୍ବଦା ନିବୃତ୍ତ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହି ଜିନିଷ ଯୁବକ ବରଂ ଗୁରୁଜନମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ମତି ଭ୍ରଷ୍ଟ କରି (ସେମାନଙ୍କ ମତ୍ସିଷ୍ଟକୁ) ବିଷାକ୍ତ କରିଦେଇଥାଏ । ସେମାନଙ୍କ ଚରିତ୍ର ମଧ୍ୟ ଖରାପ ହୋଇଯାଏ ଏବଂ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସରୁ ମଧ୍ୟ ଦୂରକୁ ଚାଲିଯାଇଥାନ୍ତି । ଅତଃ ଏଥିପ୍ରତି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହେମଦିଙ୍କୁ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଆବଶ୍ୟକତା ମୁତାବକ ଓ ସତର୍କତାର ସହିତ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଉଚିତ୍ ।

ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ.ସ କୁହନ୍ତି- ଉକ୍ତ ପକ୍ତିରୁ ଜଣାଯାଉଛି ଯେ, (ଅଲ୍ଲାହ)ଙ୍କ କରୁଣା ସାଧାରଣ ଓ ବିସ୍ତୃତ ଅଟେ ଏବଂ ଶାସ୍ତି ଦେବାର ଗୁଣ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିୟମ ଭଙ୍ଗ କରିବା



ଅନ୍ତେ ନିଜର ଅଧିକାର ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥାଏ” (ଜଙ୍ଗେ ମୁକଦସ, ରୁହାନି ଖଜାଏନ, ଖଣ୍ଡ-୨, ପୃଷ୍ଠା-୨୦୭)

ଅତଃ ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା କାହାରିକୁ ଶାନ୍ତି ଦେଇଥାନ୍ତି ତେବେ ତାହା ଏଥିପାଇଁ କି ସେ ଅଲ୍ଲାଃକ (ଧାର୍ଯ୍ୟ) ନିୟମର ସୀମା ଲଙ୍ଘନ କରିଥାଏ ଏବଂ ଯେପରିକି ଚର୍ଚ୍ଚା କରି ଆସିଲି କି ଉକ୍ତ ଶାନ୍ତି ମଧ୍ୟ ତାହାର ସୁଧାର ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ପୁଣି ଶେଷରେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ କରୁଣାର ହିଁ ବିଜୟ ହୋଇଥାଏ । ସେ ଯାହା ହେଉ ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସ କହିଲେ କି ଯଦି କାହା ଉପରେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ କ୍ରୋଧ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ତେବେ ତାହା କେବଳ ଏଇଥିପାଇଁ କି ସେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ କାନୁନ୍‌ରୁ ବାହାରି ଯାଇ ବହୁତ କିଛି କରିଛି । ଯଦି ତ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ନିଜର କରୁଣାକୁ ବହୁତ ବ୍ୟାପକ କରିଛି ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ ତା କ୍ରୋଧର ଶିକାର ହୋଇଯାଆନ୍ତି ।

ପୁଣି ଏହାର ସ୍ଵାକ୍ଷରଣ ଦେଇ ଆଉଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସ କହୁଛନ୍ତି କି:- “ଓଇଦ୍ (ଦଣ୍ଡଦେବାର ବାଣୀ) ବାସ୍ତବରେ କୌଣସି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ନୁହେଁ । ତାହା କେବଳ ଏତିକି କି ଇଶ୍ଵର ନିଜ କୁଦୁସିୟତ୍ (ପବିତ୍ରତା) ଯୋଗୁଁ ଏହା ଚାହୁଁଥାଏ କି ଅପରାଧ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିକ ଦଣ୍ଡ ଦିଆଯାଉ....ପୁଣି ଯେବେ ସେହି ଅପରାଧ ବ୍ୟକ୍ତିଜଣକ ତୈବା, ଇସ୍ତେଗ୍ଫାର ଓ କାହି କାହି ତା କୁ ।ର ହକ୍ ଦେଇଦିଏ ସେତେବେଳେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ କରୁଣା ଏହା ଚାହିଁଥାଏ କି ସେ କ୍ରୋଧରେ ଉପରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଯାଏ । ଓ ସେହି କ୍ରୋଧକୁ ନିଜ ଭିତରେ ଲୁଚାଇଦିଏ । ଏହା ହେଉଛି ସେହି ଆୟତର ଅର୍ଥ ଅର୍ଥାଁ ଅଜାବି ଉସିବୁ ବିହ୍ ମନ୍ ଅଶାଉ ଓ ରହ୍‌ମତି ଓସିଅତ୍ କୁଲ୍ଲୁ ଶଇଇନ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ରହ୍‌ମତି ସବକତ୍ ଗଜବି” (ତୋହ୍‌ଫା ଗଜନୁୟା, ରୁହାନି ଖଜାଏନ, ଖଣ୍ଡ-୧୫, ପୃଷ୍ଠା-୫୩୭)

ହଜୁର ଅନଓର ଅ.ବ କହିଲେ- ଯେତେବେଳେ ଜଣେ (ଏଥିପ୍ରତି) ଧ୍ୟାନ ଦେବା ସହିତ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ, ବ୍ୟାକୁଳ ହୋଇ (ନମାଜ) ପାଠ କରେ, ଦୁଆ କରେ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରେ ତେବେ କ’ଣ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର କୌଣସି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନାହିଁ ବରଂ ଉକ୍ତମାନଙ୍କ ଉପରେ କରୁଣା କରିବା ପାଇଁ ତ ସେ ସର୍ବଦା ତତ୍ପର । ପୁଣି ତାଙ୍କ କରୁଣା ତାଙ୍କ ଶାନ୍ତି ଉପରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ରଖିଥାଏ ଏବଂ ଶାନ୍ତି ଉଭେଇ ପରଦାରେ ଲୁଚିଯାଏ ।

ପୁଣି ଆପଣ କହୁଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ରହେମତ୍ କୁ ଗଣି ଆଣିବାର ମାଧ୍ୟମ ହେଉଛି ତୈବା ଓ ଇସ୍ତେଗ୍ଫାର । କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନାର ସତ୍ୟାସତ୍ୟ ଓ ତାହାର ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି କହନ୍ତି- ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କୁ ନିବେଦନ କରିବା ଯେପରି ଦୁର୍ବଳତାର କୌଣସି ପ୍ରଭାବ ପ୍ରକାଶ ନପାଇବ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ (ମାନବ) ସ୍ୱଭାବକୁ ନିଜ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରି ନିଜ ସାହାଯ୍ୟ ଓ ଅନୁକମ୍ପାର ପରିସୀମା ମଧ୍ୟରେ ରଖିବେ । (ଇସ୍ତେଗ୍ଫାର୍ ଏଇଥିପାଇଁ ରହିଛି ମନୁଷ୍ୟ ହେଉଛି ଦୁର୍ବଳ । ଯଦି କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଦୁର୍ବଳତା ମନୁଷ୍ୟ ଭିତରେ ରହିଥାଏ ଓ ତାହା ପ୍ରକାଶ ହୁଏନାହିଁ ଏବଂ ଯାହା ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରକୃତି ଅଟେ ତାକୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ନିଜର ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସାହାଯ୍ୟ ଦେଇ ପାପ କରିବାରୁ ବଂଚାଏ, ଅର୍ଥାତ୍ ଉଲ୍ ହେବାରୁ ବଂଚାଇଥାଏ । ଏହି ଶବ୍ଦଟି ଗଫରରୁ ନିଆଯାଇଛି ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଦୁର୍ବଳତାକୁ ଢାଙ୍କି ରଖିବା । ତେଣୁ ଏହାର ଏପରି ଅର୍ଥ କରାଯାଉଛି କି ଇଶ୍ଵର ନିଜ ଶକ୍ତି ବଳରେ ଇସ୍ତେଗ୍ଫାର୍ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷଙ୍କ ପ୍ରାକୃତିକ ଦୁର୍ବଳତାକୁ ଢାଙ୍କିଦେଉ । କିନ୍ତୁ ଏହାପରେ ସାଧାରଣ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟାପକ ଓ ଏଥିରୁ ଏ ଅର୍ଥ କରାଯାଉଛି କି ଇଶ୍ଵର ପାପକୁ ଢାଙ୍କିଦିଏ” । (ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟ ପାପା କରିଚାଲିଛି ତାକୁ ମଧ୍ୟ ଢାଙ୍କି ନିଏ ଓ ତାର କୁପ୍ରଭାବରୁ ତାକୁ ବଂଚାଏ । ଅର୍ଥାତ୍ ସେଥିଯୋଗୁଁ ଯେଉଁ ଦଣ୍ଡ ମିଳିବାକୁ ଥାଏ ସେଥିରୁ ବଂଚାଇଦିଏ) “କିନ୍ତୁ ଅସଲ ଓ ବାସ୍ତବିକ ଅର୍ଥ ଏହା ହେଉଛି କି ଇଶ୍ଵର ନିଜ ଏଶ୍ଵରିକ ଶକ୍ତି ସହିତ, ଯିଏ ଇସ୍ତେଗ୍ଫାର୍ କରିଥାଏ ତାର ପ୍ରାକୃତିକ ଦୁର୍ବଳତାରୁ ବଂଚାଇଥାଏ ଓ ନିଜ ଶକ୍ତିରୁ ତାକୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରେ ଓ ନିଜ ଜ୍ଞାନରୁ ତାକୁ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କରେ ଓ ନିଜ ଜ୍ୟୋତିରୁ ତାକୁ ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରଦାନ କରେ କାରଣ ଇଶ୍ଵର ମନୁଷ୍ୟକୁ ସୃଷ୍ଟି କରି ତା ଠାରୁ ଅଲଗା ହୋଇନାହିଁ ବରଂ ସେ ଯେପରି ମନୁଷ୍ୟର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଓ ତାର ଅନ୍ତ ଓ ବାହ୍ୟକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ ସେହିପରି ସେ ମନୁଷ୍ୟର କର୍ମ ମଧ୍ୟ ଅଟେ । ଅର୍ଥାତ୍ ଯାହା କିଛି ବନାଇଛି ତାକୁ ବିଶେଷ ରୂପେ ନିଜ ସାହାଯ୍ୟରେ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିଥାଏ । ସୁତରାଂ ଯେବେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ନାମ କର୍ମ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜେ ସେ ସାହାଯ୍ୟ କରି ତା ସୃଷ୍ଟିକୁ କାଏମ୍ ରଖିଥାଏ ସେଇଥିପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟ ଉପରେ ଏହା ଧାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ କି ଯେପରି ସେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଗୁଣରୁ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି ସେହିପରି ସେ ନିଜ ଜନ୍ମଗତ ତିତ୍ତକୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ କର୍ମମୟତା ମାଧ୍ୟମରେ ନଷ୍ଟ ହେବାରୁ ବଂଚାଉ” । (ଇସ୍ତେଗ୍ଫାର୍ ଅସିୟା, ରୁହାନି ଖଜାଏନ, ଖଣ୍ଡ-୧୮, ପୃଷ୍ଠା-୬୭୧)

ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ମନୁଷ୍ୟକୁ ସୃଷ୍ଟି କରି ତାକୁ ଛାଡ଼ିଦେଇନାହିଁ । ସେହ ହେଉଛି କର୍ମ ମୁକ୍ତ । ତେଣୁ ମନୁଷ୍ୟର ଯେଉଁ ଜନ୍ମ ତାହା କାନୁନେ କୁଦରତ୍ ଅନ୍ତର୍ଗତ । ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସୃଷ୍ଟି କରିଛି । ତା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ୍ରମେ ମନୁଷ୍ୟ ଜନ୍ମ ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ କାନୁନେ କୁଦରତ୍ (ପ୍ରକୃତିର କାନୁନ) ଅନ୍ତର୍ଗତ ମନୁଷ୍ୟର ଚେଷ୍ଟା ଓ ଜରିଆ ଏବଂ ଯେଉଁ କାନୁନକୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଜନ୍ମ ହେବା ପାଇଁ ତିଆରି କରିଛି ମନୁଷ୍ୟ ସେହି ରାସ୍ତା ଦେଇ ଯାଇଥାଏ । ଏହା ଜରୁରୀ ଅଟେ । ତେଣୁ କହିଲା କି ଜନ୍ମ ହେବା ପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟର ଯେଉଁ ଚେଷ୍ଟା ରହିଛି ତା ପରେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଏହାର ଫଳ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ । ସେଇଥିପାଇଁ ଏହା ମଧ୍ୟ ଜରୁରୀ ଅଟେ କି ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ପରଚାଳିତ ହେବାପାଇଁ ତାର ଯେଉଁ ବିଶେଷ ଗୁଣ ଅର୍ଥାତ୍ କର୍ମମୟତା ରହିଛି ତାହା ମଧ୍ୟ ତୁମ ଦ୍ୱାରା ପରିପ୍ରକାଶ ହେଉ ଉଚିତ୍ । ତାକୁ ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ

ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ୍ ଓ ତା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ପରଚାଳିତ ହେବା ପାଇଁ ତା ଠାରୁ ଦୁଆ ଓ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ରହିବା ଉଚିତ୍ ଯଦ୍ୱାରା ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସେହି ବିଶେଷ ଗୁଣକୁ ବ୍ୟବହାରରେ ଆଣି ପୁଣି ସେ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରୁ । ଯଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟ ତା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ପରଚାଳିତ ହେଉ ।

ପୁଣି ସ୍ଵାକ୍ଷରଣ ଦେଇ ଆପଣ କହୁଛନ୍ତି କି “ତେଣୁ ମନୁଷ୍ୟ ପାଇଁ ଏହା ଏକ ପ୍ରାକ୍ୟତତ ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଇସ୍ତେଗ୍ଫାର୍ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ରହିଛି । ଏଥିପ୍ରତି ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଏ ଇସ୍ତେଗ୍ଫାର କରାଯାଉଛି କି ଅଲ୍ଲାହୁ ଲା ଇଲାହା ଇଲ୍ଲାହୁଓଲ୍ ହିୟଲ୍ଲୁ କର୍ମୁମ୍.....ସୁତରାଂ ସେ ଇଶ୍ଵର ହେଉଛି ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଅର୍ଥାତ୍ ଖାଲିକ୍ ଓ କର୍ମୁମ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବଦା ତିଷ୍ଠି ରହିଛି ମଧ୍ୟ । ଓ ଯେବେ ମନୁଷ୍ୟ ଜନ୍ମ ହୋଇଗଲା ସେତେବେଳେ ଖାଲିକ୍‌ୟତ୍ (ସୃଷ୍ଟି କରିବାର ଗୁଣ)ରକାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ପୁରଣ ହୋଇଗଲା । କିନ୍ତୁ କର୍ମୁମ୍‌ୟତ୍ (ସର୍ବଦା ତିଷ୍ଠି ରହିବା)ର କାର୍ଯ୍ୟ ସବୁଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଟେ । ସେଥିପାଇଁ ସ୍ତାୟୀ ଇସ୍ତେଗ୍ଫାର୍ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି” (ଅର୍ଥାଁ ସଦାଦା ସେହି କର୍ମୁମ୍‌ୟତ୍‌ର ଗୁଣକୁ ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ସଦାସର୍ବଦା ଇସ୍ତେଗ୍ଫାର କରିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ରହିଛି) “ ସୁତରାଂ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୁଣ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ସ୍ତୋତ ରହିଛି । ତେଣୁ ଇସ୍ତେଗ୍ଫାର୍ କର୍ମୁମ୍‌ୟତ୍‌ର ଗୁଣକୁ ଲାଭାନ୍ୱିତ କରିବା ପାଇଁ ରହିଛି । (ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ବିଶେଷ ଗୁଣ କର୍ମୁମ୍‌ୟତ୍‌ରୁ ଲାଭ ହାସଲ ଯେବେ କରିବ ତେବେ ଇସ୍ତେଗ୍ଫାର୍ କର ଫଳତଃ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ମନୁଷ୍ୟକୁ ଯେଉଁ ସବୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି, ଯେଉଁସବୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ନିଜ ଇଚ୍ଛା ମୁତାବକ ଚଳାଇବାର ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ।

ଏଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷିତ କରି ସୁରେ ଫାତିହାରେ ଏହି ପଦ୍ଧି ରହିଛି ଇୟାକାନାବୁଦୁ ଓ ଇୟାକାନାଗ୍ ତଇନ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଆମେ ତୁମର ହିଁ ଉପାସନା କରୁଅଛୁ ଏବଂ ତୁମଠାରୁ ହିଁ ସାହାଯ୍ୟ ଭିକ୍ଷା କରୁଅଛୁ କି ତୁମ ଅଟଳ ରହିବା ଓ ପାଳନ କରିବା (ଗୁଣ) ଆମ ସାହାଯ୍ୟତାରେ ଆସି ଆମକୁ ଅସୁବିଧାରେ ପଡ଼ିବାରୁ ରକ୍ଷା କରୁ ଏବଂ ଆମକୁ ଠୋକର୍ ଖାଇବାରୁ ବଂଚାଉ ଓ ଏପରି ନହେଉକି ଆମ ଦୁର୍ବଳତା ପ୍ରକାଶ ହୋଇଯାଉ ଯଦ୍ୱାରା ଆମେ ଉପାସନା କରିପାରିବୁ ନାହିଁ” । (ଇସ୍ତେଗ୍ଫାର୍ ଅସିୟା, ରୁହାନି ଖଜାଏନ, ଖଣ୍ଡ-୧୮ ପୃଷ୍ଠା-୬୭୨)

ସୁତରାଂ ଏହ ହେଉଛି ସେହି ମୂଳ ବିନ୍ଦୁ ଯାହା ସବୁବେଳେ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ । କେବଳ ଏତିକି କହିବା କି ଅଲ୍ଲାଃତାଲା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ମୋର କରୁଣା ପତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁ ଉପରେ ଆଛାଦିତ ହୋଇ ରହିଛି । ତେଣୁ ଯାହା ଚାହଁ କିରିନିଅ । ପରେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଠାରୁ କରୁଣା ଓ କ୍ଷମା ମାଗିନେବା । ଏହା ଠିକ୍ ନୁହେଁ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ତାର କରୁଣାକୁ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଛି ଯେଉଁମାନେ ତା ଆତକୁ ଆସିଥାନ୍ତି ଓ ତା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଗୁଡ଼ିକୁ ମାନିଥାନ୍ତି ଓ ତା ଠାରୁ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥାନ୍ତି ।

କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନାର ବିଷୟବସ୍ତୁକୁ ଅଧିକ ସ୍ଵଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଯାଇ ଆପଣ କହୁଛନ୍ତି କେତେକ ଲୋକ ଏପରି ଥାନ୍ତି ଯେ ଅପକର୍ମ କରୁଥିବାର ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିଥାନ୍ତି ଏବଂ ଆଉ କେତେ ହୃଦୟଙ୍ଗମ ହିଁ କରିପାରି ନଥାନ୍ତି । ତେଣୁକରି ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସଦାସର୍ବଦା ପାଇଁ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଦେଲେ କି ମଣିଷ ନିଜ ଅପକର୍ମ ତାହା ପ୍ରକାଶିତ ହେଉ ଅବା ଅପ୍ରକାଶିତ, ତାହାର ଜ୍ଞାତରେ ହେଉ ଅବା ଅଜ୍ଞାତରେ ତାହା ଶରୀରର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଙ୍ଗ ଯଥା ହାତ, ଗୋଡ଼, ଜିଭ, ନାକ, କାନ, ଆଖି ତଥା ସମସ୍ତ ଭାଗର ଅପକର୍ମରୁ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବା ଉଚିତ୍ । ଆପଣ କହୁଛନ୍ତି ଆଜିକାଲି ଆଦମ ଆ.ସଙ୍କ ଦୁଆ ପାଠ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ କି ରବ୍‌ବନା ଜଲମନା ଅନ୍‌ଫୁସନା ଓ ଇଲ୍‌ଲମ୍ ତଗ୍‌ଫିର୍‌ଲନା ଓ ତରହ୍‌ମନା ଲନକୁନନ୍ନା ମିନଲ୍ ଖାସିରିନ୍‌ର ଦୁଆ ପ୍ରାରମ୍ଭରୁ ସ୍ଵୀକାର ହୋଇଯାଇଛି । ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ମୁଁ ନିଜ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଛି ଯଦି ତୁମେ କ୍ଷମା ନକର ଏବଂ ଆମ ସହ ଦୟା ଆଚରଣ ନକର ତେବେ ଆମେ ଅସଫଳ ହୋଇଯିବୁ । ହଜୁର ଆ.ସ କହୁଛନ୍ତି ବ୍ୟର୍ଥ ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କର ନାହିଁ ଯେ ଏପରି ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରିନଥାଏ କଦାପି ଆଶା କରାଯାଇ ନଥାଏ କି ସେ କୌଣସି ବଡ଼ ଧରଣର ବିପତ୍ତିର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବ । କୌଣସି ବପତି ଅଲ୍ଲାଃକ ବିନା ଅନୁମତିରେ ଆସିନଥାଏ ଯେପରିକି ମୋତେ ଏହି ଦୁଆ ଏଶ୍ଵରିକବାଣୀ ଦ୍ୱାରା ଶିଖାଗଲା କି ରବ୍‌ବେ କୁଲ୍ଲୋ ଶୈଇନ୍ ଖାଦିମୁକା ରବ୍‌ବେ ଫାହ୍‌ଫଜ୍‌ନି ଓନ୍‌ସୁରୁନି ଓନ୍‌ହମ୍‌ନି” । (ମଲ୍‌ଫୁଜାତ୍ ଖଣ୍ଡ-୪, ପୃଷ୍ଠା-୨୭୫-୨୭୬, ଏଡ଼ିଶନ୍-୨୮୫, ମୁଦ୍ରଣ-ଇଲିସ୍ ସ୍ଥାନ)

ତେଣୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ବଳୟକୁ ଆସିବାକୁ ହେଲେ ଓ ତା ସାହାଯ୍ୟ ସହଯୋଗ ଲାଭିବା ପାଇଁ ହେଲେ ଓ ତାର କରୁଣା ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ହେଲେ ଚେଷ୍ଟା, ଇସ୍ତେଗ୍ଫାର୍ ଓ ଦୁଆ ଜରୁରୀ ଅଟେ ।

ଇସ୍ତେଗ୍ଫାର୍ ଓ ତୈବା ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଦର୍ଶାଇ ହଜୁର ଆ.ସ କହୁଛନ୍ତି ଅସ୍ତେଗ୍ଫାର୍ ଓ ତୈବା ଦୁଇ ଭିନ୍ନ ଅର୍ଥ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିବା ଶବ୍ଦ ଅଟେ । ଅସ୍ତେଗ୍ଫାର୍‌ର ଅର୍ଥ ସାହାଯ୍ୟ ଓ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅଟେ ଯାହାକି ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଠାରୁ ହାସଲ କରାଯାଇଥାଏ । ତୈବା ଏଥିନିମନ୍ତେ ଅଟେ କି ଅଲ୍ଲାଃକ ନିକଟରେ ଆମେ ଯେଉଁ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ତାହା ଉପରେ ସେ ଆମକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରଖନ୍ତୁ । ନିଜ ପାପରୁ ବଂଚିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ଇସ୍ତେଗ୍ଫାର୍ କରିଛ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଠାରୁ ଯେଉଁ ଦୁଆ ମାଗିଛି ସେଥିରୁ କାଏମ୍ କରହିବା ପାଇଁ ତୈବା ରହିଛି । ତେବେ ଏହା ହେଉଛି ଏକ ପ୍ରାର୍ଥନା । ତୈବା ଏଥିପାଇଁ କରାଯାଉଛି କି ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ମର୍ଗ୍‌ଫିର୍‌ତ୍ ପାଇଁ ଆମେ ଯେଉଁ ଦୁଆ କରିଛୁ ସେଥିରେ ଆମକୁ କାଏମ୍ ମଧ୍ୟ ରଖନ୍ତୁ । ଅର୍ଥାତ୍ ଅଗ୍ନିରୁ ଯଦି ବଂଚାଇଛୁ

ତେବେ ସଦାସର୍ବଦା ପାଇଁ ବଂଚାଓ । ଆମର କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ବା ଯାହାକିଛି ଏଥିପାଇଁ ଆମେ ଚେଷ୍ଟା କରିଛୁ ଏଇ ସମସ୍ତ ଚେଷ୍ଟା ତୁମକୁ ନାରାଜ ନକରିଦେଉ । ଫଳତଃ ପୁଣି ଆମେ ପୂର୍ବସ୍ଥାନକୁ ଆସିଯିବୁ । ଏଥିପାଇଁ ତୈବା କରାଯାଏ । ଅର୍ଥାତ୍ ପାପରୁ କ୍ଷମା ମାଗିବା ପାଇଁ ତୈବା ରହିଛି । ଓ ଅତୁରୁ ଇଲେ ହେ ଏଇଥିପାଇଁ କୁହାଯାଇଛି କି ଆମକୁ ଏବେ ପୁଣି ତା ଉପରେ କାଏମ୍ ମଧ୍ୟ ରଖନ୍ତୁ, ଯଦ୍ୱାରା ଆମେ ନିଜ ପାପରୁ ବଂଚି ମଧ୍ୟ ରହିବୁ ଓ ତୁମର ମଗ୍ଫିରତକୁ ସଦାସର୍ବଦା ହାସଲ ମଧ୍ୟ କରିବୁ ଓ ଅଗ୍ନିରୁ ଆମକୁ ସବୁବେଳ ପାଇଁ ନିଜାତ୍ ମଧ୍ୟ ମିଳିଚାଲିବ । ଆପଣ କୁହନ୍ତି ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କର ଏହି ଅଭ୍ୟାସ ରହିଛି କି ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ ସାହାଯ୍ୟ ଭିକ୍ଷା କରାଯାଏ ସେତେବେଳେ ସେ ଏକ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ଗୋଡ଼ରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇଯାଇଥାଏ ଏବଂ ଉତ୍ତମକର୍ମ ସମ୍ପାଦନ କରିବାକୁ ତାହା ମଧ୍ୟରେ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଯାଏ । ଯାହାର ନାମ ହେଉଛି ତୁରୁ ଇଲେହେ” । ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି କି “ତୈବା କରିବାର ଶକ୍ତି ଇସ୍ତେଗଫାର କରିବା ପରେ ମିଳିଥାଏ । ଯଦି ଇସ୍ତେଗଫାର ନକରାଯିବା ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ମନେରଖ କି ତୈବାର ଶକ୍ତି ମରିଯାଏ । ପୁଣି ଯଦି ଏହିଭଳି ଇସ୍ତେଗଫାର କରିବ ଓ ପୁଣି ତୈବା କରିବ ତ ଫଳ ଏହା ହେବ କି ଯୁମତିକୁମ୍ ମତାଅନ୍ ହସନନ୍ ଇଲା ଅଜଲିନ୍ ମୁସଲ୍ଲା” । (ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମକୁ ଏକ ଧାର୍ଯ୍ୟ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଲ୍ଲାହତାଲା ଉତ୍ତମ ସାମାନ ପ୍ରଦାନ କରିବ । ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି କି “ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ ସୁନ୍ନତ୍ ଏହିପରି ଜାରି ରହିଛି କି ଯଦି ଇସ୍ତେଗଫାର ଓ ତୈବା କରିବ ତେବେ ନିଜର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ପାଇଯିବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ଅନୁଭବ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ପରିଧି ରହିଛି, ଯେଉଁଥିରେ ସେହି ସ୍ତର ଉନ୍ନତି ହାସଲ କରିଥାଏ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ନବୀ, ରସୁଲ, ସିଦିକ, ଶହିଦ୍ ହୋଇପାରେନାହିଁ” । (ମଲ୍ଫୁଜାତ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଖଣ୍ଡ, ପୃଷ୍ଠା-୨୮-୨୯, ଏଡ଼ିଶନ୍-୧୯୮୫, ମୁଦ୍ରଣ-ଇଂଲିଷ୍ ସ୍ଥାନ) କିନ୍ତୁ ଯାହା କିଛି ମଧ୍ୟ ସ୍ତର ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି ଯେଉଁପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାହାକୁ ପଂହଚିବାକୁ ହୁଏ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାକୁ ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବାକୁ ହେବ ଓ ତାହା ଇସ୍ତେଗଫାର ଓ ତୈବା ଜରିଆରେ ହେବ ।

ପୁଣି ତୈବାକୁ ଅଧିକ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଯାଇ ଆପଣ କୁହନ୍ତି ମନେରଖନ୍ତୁ ଯେ, ତୈବା ଆରବୀ ଶବ୍ଦକୋଶରେ ଫେରିବା (ରୁଜୁ କରିବା)କୁ କୁହାଯାଏ । ତେଣୁକରି ପବିତ୍ର କୁରଆନରେ ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ ନାମ ତୈବା ଅଟେ । ଅର୍ଥାତ୍ ଅତ୍ୟନ୍ତ ରୁଜୁକାରୀ ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ନିଜ ଅପକର୍ମର ଘୋର ଅନୁତାପ କରି ସେଥିରୁ ସ୍ୱଳ୍ପ ହୃଦୟର ସହିତ ମୁକୁଲିଯାଇ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଶରଣାଗତ ହୁଏ ସେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହତାଲା ତାଠାରୁ ବଳି ତାହା ଆଡ଼କୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିଥାନ୍ତି । ଓ ଏକଥା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପ୍ରକୃତିର ନିୟମ ମୁତାବକ ଅଟେ । କାରଣ ଖୁଦାତାଲା ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରକୃତିରେ ଏକଥା ରଖିଦେଇଛି କି ଯେବେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ସହୃଦୟତାର ସହିତ ଅନ୍ୟଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରତି ଭୁଲିଥାଏ ତେବେ ତାର ହୃଦୟ ମଧ୍ୟ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ପାଇଁ ନମ୍ର ହୋଇଯାଏ । ତେବେ ପୁଣି ବୁଝି କାହିଁକି ଏ କଥାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିପାରେ କି ଭକ୍ତ ତ ସହୃଦୟତାର ସହିତ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତକ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରେ କିନ୍ତୁ ଇଶ୍ୱର ତା ଆଡ଼କୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ନକରେ ବରଂ ଇଶ୍ୱର ଯେ ହେଉଛନ୍ତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୟାଶୀଳ ଓ କରୁଣାମୟ । ସେ ଭକ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଭୁଲିଥାଏ । ସେଇଥିପାଇଁ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମ.....ତୈବା ବୁଲୁ ରହିଛି । ଅର୍ଥାତ୍ ବହୁତ ଭୁଲିବାବାଲା । ତେଣୁ ଭକ୍ତଙ୍କର ଭୁଲିବା ତ ପଶ୍ଚାତାପ ଓ ଅନୁତାପ ଓ ବିନମ୍ରତାର ସହିତ ହୋଇଥାଏ ଓ ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ଭୁଲିବା କରୁଣା ଓ କ୍ଷମା ସହିତ ହୋଇଥାଏ । ଯଦି କରୁଣା ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ବିଶେଷ ଗୁଣ ଭିତରେ ନରହିବ ତେବେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ମୋକ୍ଷ ପାଇପାରିବ ନାହିଁ” । ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି କି “ଦୁଃଖଦ! ସେହି ଲୋକମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ଭକ୍ତ ଗୁଣ ଉପରେ ଚିନ୍ତା କଲେ ନାହିଁ ଓ ସମସ୍ତ ଆଧାରକୁ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଅମଳ ଉପରେ ରଖିଲେ” । (ଯେଉଁମାନେ ଏହା ଭାରୁଥିଲେ କି ଆମେ ଆମ କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସବୁକିଛି ହାସଲ କରିନେବୁ) “କିନ୍ତୁ ସେହି ଇଶ୍ୱର ଯିଏ ବିନା କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟରେ ହଜାର ହଜାର ପ୍ରକାରର ନେମତ୍ (ବୈଭବ) ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ପାଇଁ ଏ ପୃଥିବୀରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି । କଣ ତାର ଏ ଗୁଣ ହୋଇପାରେ କି ମନୁଷ୍ୟ, ଯିଏ ହେଉଛି ଦୁର୍ବଳ ସତ୍ତା, ଯେତେବେଳେ ନିଜ ଭୁଲ୍ ବିଷୟରେ ଜାଣିପାରନ୍ତି (ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତକୁ ଭୁଲିତାଏ ଓ ଏପରି ଭୁଲିଥାଏ ଯେପରି ସେ ମରିଯିବ ଓ ପ୍ରଥମରୁ ପିନ୍ଧିଥିବା ଅପବିତ୍ର ବସ୍ତ୍ରକୁ ନିଜ ଶରୀରରୁ ବାହାର କରିଦିଏ ଓ ତାର ପ୍ରେମର ଅଗ୍ନିରେ ଜଳିଯାଏ ତେବେ ପୁଣି ମଧ୍ୟ ଇଶ୍ୱର ତା ପ୍ରତି କରୁଣାର ସହିତ ଧ୍ୟାନ ଦିଏନାହିଁ । କଣ ଏହାର ନାମ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ କାନୁନେ କୁଦ୍‌ରତ୍ (ପ୍ରାକୃତିକ ଶକ୍ତି) ?” (ତସ୍‌ମାଏ ମାରେଫତ୍, ରୁହାନି ଖଜାଏନ୍, ଖଣ୍ଡ-୨୩, ପୃଷ୍ଠା-୧୩୩-୧୩୪)

ଆପଣ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଉଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କହୁଛନ୍ତି କି ଇଶ୍ୱର କରୁଣା କରି (ଭକ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି) ଭଲ୍‌ନାହିଁ ବୋଲି । ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ମନୁଷ୍ୟ ଦୁଆ କରି, ଇସ୍ତେଗଫାର କରି ନିଜର ଅବସ୍ଥାକୁ ଏକ ମୁହାଁର ସଦୃଶ ବନାଇଦେଉ ଯେପରି କି ସେ ମରିଯାଇଛି ଓ ନିଜର ପ୍ରଥମ ଅପବିତ୍ର ବସ୍ତ୍ରକୁ ନିଜ ଶରୀରରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଦେଉ ଓ ନିଜକୁ ପବିତ୍ର କରିନେଉ । ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ ପ୍ରେମର ନିଆଁରେ ଜଳି ଚାଲୁ । ତେବେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହତାଲା କଣ ତାର କରୁଣା ଦ୍ୱାରା ରୋଜୁ କରିବ ନାହିଁ? ଏହା ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ହୋଇପାରେ । ସେ କହୁଛନ୍ତି କି ଏହିପରି ଲୋକେ ମିଛ କହୁଛନ୍ତି । ଲାନତୁଲ୍ ଲାହି ଅଲଲ୍ କାଜିବିନ୍ । ଆପଣ ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି କି ଏପରି କଦାପି ହୋଇପାରେନା ଅର୍ଥାତ୍ ଭକ୍ତ ତ ନିଜର ଅଧିକାରକୁ ପ୍ରଦାନ କରିବ ଓ ଖୁଦାତାଲା ତାକୁ କିଛି ପ୍ରଦାନ କରିବନି । ଏହା ହେଉଛି ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ ମୁକାମ୍ (ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା)ର ବିରୋଧ । ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କର ଏହି ଘୋଷଣାର ଖୁଲାଫ୍ ଅଟେ ଅର୍ଥାତ୍ ମୋ

କରୁଣା ବହୁତ ବ୍ୟାପକ । ଏହା ତା କାନୁନର ଖୁଲାଫ୍ ଅଟେ । ଯେପରିକି ମୁଁ କହିଲି ତା କରୁଣାର ବ୍ୟାପକ ହେବାର ଘୋଷଣାର ଖୁଲାଫ୍ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟକୁ ତାର ଫର୍ଜ୍ (ଧାର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ) କୁ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁ କି ଯେପରି ସେ ମରିଯାଇଛି ଓ ପ୍ରଥମରୁ ପିନ୍ଧିଥିବା ଅପବିତ୍ର ବସ୍ତ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ ମନୁଷ୍ୟ ପାପର ବସ୍ତ୍ରକୁ ନିଜ ଶରୀରରୁ ବାହାର କରି ଫିଙ୍ଗି ଦେଉ ଓ ତାର ପ୍ରେମର ଅଗ୍ନିରେ ଜଳିଯାଉ । ଆପଣ କହିଲେ ଏହି ସବୁ ଜିନିଷ ହେବ ଏବଂ ଏହି କଥାଗୁଡ଼ିକ ଚିନ୍ତା କରିବାର ବିଷୟ ଅଟେ । ତେବେ ପୁଣି ଅଲ୍ଲାହତାଲା ମଧ୍ୟ ଏପରି ରୁଜୁ (ଭକ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ଭୁଲିବା) କରିଥାଏ କି ମନୁଷ୍ୟ ସେ ସମ୍ପର୍କରେ ଭାବି ମଧ୍ୟ ପାରିବ ନାହିଁ ।

ସୁତରାଂ ଏହା ହେଉଛି ମଗ୍ଫିରତ୍ (କ୍ଷମା) ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାର ସ୍ତର ଯାହା ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ କରୁଣାକୁ ତା ଭକ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ହକ୍‌ଦାର୍ ବନାଇଦିଏ । ସେହି ହକ୍ ଯାହାକୁ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଖୁଦାତାଲା ନିଜ ଉପରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ଆପଣ ସତ୍ୟ ଓ ବାସ୍ତବିକ ତୈବା କରିବାର ସର୍ତ୍ତ ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି କି ତାହା ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟକୁ କଣ ଓ କିପରି ଚେଷ୍ଟା କରିବାକୁ ହେବ ।

ହଜୁର ଆ.ସ ନିଷ୍ପାପର ତୈବାର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି କୁହନ୍ତି- ପ୍ରକୃତ ତୈବା ନିମନ୍ତେ ତିନିଗୋଟି ସର୍ତ୍ତ ରହିଛି । ପ୍ରଥମ ନିଜ ମସ୍ତକକୁ ସେହି ସମସ୍ତ (ଅପ)ଚିନ୍ତାରୁ ପବିତ୍ର ରଖିବା ଯାହାଦ୍ୱାରା ମନ୍ଦ ଚିନ୍ତା ଜନ୍ମ ନେଇଥାଏ । ଏହା ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇପାରେନା ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ଅପକାର୍ଯ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକର ଭୟାନକ ରୂପ ନିଜ ମନରେ ସୃଷ୍ଟି ନକରିବ । ଯଦି ସେଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ରହିବ, ଯଦି ତା ଖୁଲାଫ୍‌ରେ ମନ ଭିତରେ ଏକ ଖରାପ ଚେହେରା ନବାନାଇବ ତେବେ ସେଥିରୁ ବଂଚିବା ବହୁତ କଷ୍ଟକର ବ୍ୟାପାର । ପ୍ରଥମ ଜିନିଷ ଏହା ହେଉଛି କି ସର୍ବପ୍ରଥମେ ନିଜ ମୁଣ୍ଡରୁ ସେ ସବୁକୁ ବାହାର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଓ ଚେଷ୍ଟା କରି ସେ ସବୁ ଜିନିଷର ଘୃଣା ଭାବନା ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ହେବ । ଦ୍ୱିତୀୟ ସର୍ତ୍ତ ଯଦି କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଅପକର୍ମ ଅବା ପାପ କରିବାକୁ ମନବଳାଏ ତେବେ ଅନୁତାପ ଓ ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ କରିବା ଉଚିତ୍ । ମନୁଷ୍ୟର ମୁଣ୍ଡରେ ଯେତେବେଳେ ଏପରି ଭାବନା ଆସେ ତେବେ ତତ୍‌କ୍ଷଣାତ୍ ଲଜ୍ଜା ଭାବ ଓ ପଶ୍ଚାତାପର ଭାବନା ସୃଷ୍ଟି ହେବା ଉଚିତ୍ । ଅର୍ଥାତ୍ ଏ ଭାବନା ହୃଦୟରେ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଛି ସେହି ସବୁ ଅପକର୍ମ ଓ ମାୟାମୋହ ଯେଉଁଆଡ଼କୁ ମୁଁ ଯାଉଅଛି ସେ ସବୁ ହେଉଛି ଅସ୍ୱାୟୀ ଓ ମୋ ଜୀବନକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେବ ଓ ଗୋଟିଏ ସମୟ ଏପରି ଆସି ଯେତେବେଳେ ତାହା ଶେଷ ହୋଇଯିବ । ତାହା ଅସ୍ୱାୟୀ ଆସ୍ୱାଦନ । ଯେପରି ନିଜର କନ୍‌ସେସ୍‌ର କଥା ଶୁଣିବାକୁ ହୁଏ । ମନୁଷ୍ୟର କନ୍‌ସେସ୍‌ ତାକୁ ଏହା ବତାଇଥାଏ କି ତାହା ସବୁ ହେଉଛି ଖରାପ ଜିନିଷ ବା ଠିକ୍ ଜିନିଷ ନୁହେଁ । ଯେବେ ଏହିପରି ଭାବିବେ ଓ କନ୍‌ସେସ୍‌ର ଶବ୍ଦକୁ ଶୁଣିବେ ତେବେ ଧିରେ ଧିରେ ଅପକର୍ମରୁ ମଧ୍ୟ ବଂଚିଯିବେ । ତୃତୀୟ ସର୍ତ୍ତ ଦୃଢ଼ ସଙ୍କଳ୍ପ, ମଜବୁତ୍ ଲକ୍ଷ୍‌ର ସହିତ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ଅପକର୍ମରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ନିବୃତ୍ତ ରହିବା ଏବଂ ସେଥିରେ ଦୃଢ଼ତାର ସହିତ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରହିବା ନିମନ୍ତେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରଖି ଦୁଆ କରିବା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଭକ୍ତ ଅପକର୍ମରୁ ଦୂରେଇ ଯାଇପାରିବ ଏବଂ ତାହା ପରିବର୍ତ୍ତେ ପୁଣ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରିବାର ଶକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । ଆପଣ ଯାହା କହିଲେ କି ଅପବିତ୍ର ବସ୍ତ୍ରକୁ ବାହାର କରିବାକୁ ହେବ । ତାର ଏ ଅର୍ଥ କି ଭରପୁର୍ ଚେଷ୍ଟା କର ଓ ତା ଉପରେ କାଏମ୍ ରୁହ, ଦୃଢ଼ ଇଚ୍ଛା ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା କାଏମ୍ ରୁହ, ତେବେ ଯାଇ ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ କରୁଣା ପ୍ରାପ୍ତି କରିବାର ହକ୍‌ଦାର୍ ହୋଇପାରିବ । (ମଲ୍ଫୁଜାତ, ପ୍ରଥମ ଖଣ୍ଡ, ପୃଷ୍ଠା-୧୩୮-୧୩୯, ଏଡ଼ିଶନ୍-୧୯୮୫, ମୁଦ୍ରଣ-ଇଂଲିଷ୍ ସ୍ଥାନ ।

ଇସ୍ତଗଫାର୍ ଓ ତୈବାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବାର ସୃଷ୍ଟିକରଣ କରି ହଜୁର ଆ.ସ କୁହନ୍ତି- ତୈବା ମଣିଷ ପାଇଁ କୌଣସି ଅଧିକା ବା ଲାଭହୀନ ବସ୍ତୁ ନୁହେଁ ଓ ଏହାର ପ୍ରଭାବ କେବଳ କନ୍‌ସାତରେ ହିଁ ସିମାତ ନୁହେଁ । ତୈବା କରିବା ଦ୍ୱାରା ମଣିଷର ଉଭୟ ଇହ ଓ ପରକାଳ ସଂଶୋଧିତ ହୋଇଯାଇଥାଏ ଏବଂ ତାକୁ ଇହକାଳରେ ଓ ପରକାଳରେ ଆରାମ ଓ ଖୁସି ମିଳିଥାଏ । ଦେଖ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଅଲ୍ଲାହତାଲା କହୁଛନ୍ତି- ରବ୍‌ବନା ଆତିନା ଫିଦ୍‌ଦୁନୟା ହସନତତ୍ ଓ ଫିଲ୍‌ଆଖ୍‌ରତି ହସନତତ୍ ଓ କିନା ଅଜାବନ୍‌ନାର୍ ଅର୍ଥାତ୍ ହେ ଆମର ଅଲ୍ଲାହ ! ଏହି ଇହକାଳରେ ଆମକୁ ଆରାମ ଓ ବିକାଶମୟ ସାମଗ୍ରୀ ପ୍ରଦାନ କର ଏବଂ ପରକାଳରେ ମଧ୍ୟ ଆରାମ ଓ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କର ଏବଂ ଆମକୁ ନର୍‌କର (ଶାସ୍ତି)ରୁ ରକ୍ଷା କର । ପ୍ରକୃତରେ ରବ୍‌ବନା ଶବ୍ଦରେ ତୈବା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏକ ସୁଷ୍ଟ ଇଶାରା ରହିଛି । କାରଣ ଏହି ଶବ୍ଦ ଆବଶ୍ୟକ କରିଥାଏ କି ମଣିଷ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁ ସବୁ ରବ୍ (ପାଳନକର୍ତ୍ତା) ନିଜ ମନ ଭିତରେ ସ୍ଥାନ ଦେଇ ବସିଥିଲା ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଅତିଷ୍ଟ ହୋଇ ଏହି ରବ୍ ପ୍ରତି ମନଯୋଗ କରିଅଛି ଏବଂ ଉକ୍ତ ଶବ୍ଦ ପ୍ରକୃତ ବିନମ୍ରତା ଓ ବ୍ୟାକୁଳତା ବ୍ୟତୀତ ମଣିଷ ହୃଦୟରେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇନପାରେ” । (ଯେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟ ରବ୍‌ବନା କହିଥାଏ ତେବେ ସେ କେବଳ ନିଜ ମୁହଁକୁ କହିନଥାଏ ଯେବେ ପ୍ରାର୍ଥନା ହୃଦୟରୁ ବାହାରେ ତେବେ ରବ୍‌ବନା କହିବ ଯେବେ ତାହା ହୃଦୟରୁ ବାହାରିବ । କିଛି ଲୋକେ ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ଏହା କହିଥାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନାର ବାସ୍ତବିକତା ହେଉଛି ତାହା ଯେବେ ହୃଦୟରୁ ବାହାରିଥାଏ କହୁଛନ୍ତି କି) “ରବ୍ ପର୍ଯ୍ୟାୟକୁମ୍ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତାକୁ ପହଂଚାଇବା ଓ ପାଳନ କରିବା ବାଲାକୁ କୁହାଯାଏ । ଅସଲରେ ମନୁଷ୍ୟ ବହୁତ ଗୁଡ଼ିକ ରବ୍ (ପାଳନକର୍ତ୍ତା) ବନାଇସାରିଛି । ନିଜର ବାହାନା ଓ ଧୋକାବାଜି ଉପରେ ତାର ଭରଷା ରହିଛି । ସେତେବେଳେ ତାହା ତା ପାଇଁ ରବ୍ ହୋଇଯାଏ । ଯଦି ତାକୁ ନିଜ ଜ୍ଞାନ ବା

**ପୃଷ୍ଠା- ୧୬ ର ଅବଶିଷ୍ଟାଣ...**  
କି ଆମେ ତାହା ଶୁଣିନେଇଛୁ ।

ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅନୁସ୍ତର୍ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ଅଲ୍‌ଫଜଲରେ ଖୁଦ୍‌ବାର ପ୍ରଶ୍ନୋତ୍ତର ଆସୁଛି । ଆପଣମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିଭଳି ବନାନ୍ତୁ ବା ସେଠାରେ ନେଇ ସ୍ଥିତି ଶୁଣାରେ ଅନୁବାଦ କରି ସର୍କ୍ୟୁଲେଟ୍ କରନ୍ତୁ । ଅମ୍ମକ ହଦିସ୍ କାହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଥିଲା ଓ ଏହାର ଉତ୍ତର ହେଉଛି ଏପରି । ସେମାନେ ପଢ଼ି ନିଅନ୍ତୁ ଯଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କର ମନେ ରହିବ ପୁଣି ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିବୁ କି ତାହା ଶୁଣି ସାରିଛନ୍ତି ବା ନାହିଁ । ହଜୁର୍ ଅନୁସ୍ତର୍ ସେକ୍ରେଟାରୀ ତରଫିୟତ୍ ଠାରୁ ପଚାରି ରୁଝିଲେ କି ଆପଣ କଣ ନିଶ୍ଚିତ ଅଛନ୍ତି କି ସେମାନେ ଖୁଦ୍‌ବା ଶୁଣିବାର ଠିକ୍ ରିପୋର୍ଟ ଦେଉଛନ୍ତି ବୋଲି । ଏଥିରେ ସେକ୍ରେଟାରୀ ତରଫିୟତ୍ ସାହିବା ବତାଇଲେ କି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୋଟିଏ ସପ୍ତାହ ଦେଉଛୁ । ତା ଭିତରେ ସେ ଯେବେ ଶୁଣିନେବେ ତେବେ ଯାଇ ବତାଇବେ । କିଛି ଲଜନାର ସଦସ୍ୟମାନେ ରବିବାର ଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟାବେଳକୁ ଉତ୍ତର ଦେଉଛନ୍ତି ।

ହଜୁର୍ ଅନୁସ୍ତର୍ ପୁଣି ପଚାରିଲେ ତରଫିୟତ୍ ପାଇଁ ଆପଣ କେଉଁ ପୁସ୍ତକ ବା ପୁସ୍ତକର କେଉଁ ଭାଗଟି ବାହାର କରି ଦେଉଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ସେକ୍ରେଟାରୀ ତରଫିୟତ୍ ସାହିବା ବତାଇଲେ କି ପୁସ୍ତକ ‘ଓଡ଼ନୀ ଖୁଲିୟୋ କେ ଲିଏ ପୁଲ’ ଏବଂ ରୋସୁମାତ୍ (କୁପ୍ରଥା) ର ବିରୋଧରେ ହଜୁର୍ ଛୋଟି ଆପାଜାନଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ଦିଆଯାଇଛି ।

ହଜୁର୍ ଅନୁସ୍ତର୍ ଆମ୍ଭଙ୍କର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ କି ହାତ ଉଠାଇ ବତାନ୍ତୁ ଯେ କେତେଜଣ ଆମ୍ଭଙ୍କର ସଦସ୍ୟ ଖୁଦ୍‌ବା ଶୁଣୁଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ସବୁ ଆମ୍ଭଙ୍କ ମେମ୍‌ବରମାନେ ହାତ ଉଠାଇଲେ ।

ସେକ୍ରେଟାରୀ ନାସରାତ୍ ହଜୁର୍ ଅନୁସ୍ତର୍ଙ୍କ ପଚାରିବାରେ ବତାଇଲେ କି ନାସରାତ୍‌ଙ୍କର ତଜନିଦ୍ ହେଉଛି ୫୧ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁସ୍ତର୍ କହିଲେ-ତରଫିୟତ୍‌ର କଣ ସିଲାବସ୍ ଅଛି ? ପୁଣି କହିଲେ ଆପଣ ଲଜନାଙ୍କୁ ମୋଟୋ ଦିଅନ୍ତୁ ‘ଅଲ୍‌ହୟାତ୍ ମିନଲ୍ ଜମାନ’ ଏବଂ ନାସରାତ୍ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମୋଟୋ ଦିଅନ୍ତୁ ।

ସେକ୍ରେଟାରୀ ନାସରାତ୍ ସାହିବା କହିଲେ କି ସ୍ଥିତେନ୍‌ରେ ନାସରାତ୍‌ଙ୍କ ଚାନ୍ଦା ଦେଉଥିବା ସଂଖ୍ୟା ବହୁତ କମ୍ ଅଛି । ଲଜନାସ୍‌ରେ ତ ଆସୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଚାନ୍ଦା ଦେଉନାହାନ୍ତି ।

ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅନୁସ୍ତର୍ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ସେମାନଙ୍କର ଧାନ ଆକର୍ଷଣ କରାନ୍ତୁ, ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରଖନ୍ତୁ, ମା’ ମାନଙ୍କୁ ଧାନ ଆକର୍ଷଣ କରାନ୍ତୁ, ଯଦି ମା ମାନଙ୍କର ସମ୍ପର୍କ ଥିବ ତେବେ ନାସରାତ୍‌ଙ୍କର ମଧ୍ୟ ରହିବ । ଏପରି ତ ହୋଇ ନପାରେ କି ୯୧ ପ୍ରତିଶତ ଖୁଦ୍‌ବା ଶୁଣୁଥିବେ ଓ ତାଙ୍କର କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନଥିବ । ଏମାନେ ବାକି ୯ ପ୍ରତିଶତ ଭିତରୁ ହୋଇନପାରନ୍ତି । ତେଣୁ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ବନାନ୍ତୁ, ମାସକରେ ଗୋଟିଏ ଦୁଇଟି ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ବନାନ୍ତୁ । ପୁଣି ହଜୁର୍ ଅନୁସ୍ତର୍ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ନାସରାତ୍ ପିଲାମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ମାମଲା ହେଉଛି ନାସରାତ୍ ସେକ୍ରେଟାରୀଙ୍କର କାମ । ସେ ନାସରାତ୍‌ର ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ବନାନ୍ତୁ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁସ୍ତର୍ଙ୍କ ପଚାରିବାରେ ସେକ୍ରେଟାରୀ ନାସରାତ୍ ବତାଇଲେ କି ପିଲାମାନଙ୍କର ବରଗର୍ ୩୫ କ୍ରୋନରରେ ଆସୁଛି । ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅନୁସ୍ତର୍ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ ଯଦି ୩୫ କ୍ରୋନରରେ ଆସୁଛି

ତେବେ ମାସକରେ ଗୋଟିଏ ବରଗର୍‌ର ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ ? ଆପଣ ନାସରାତ୍‌ଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସମ୍ପର୍କ ରଖନ୍ତୁ । ଏହି ସମସ୍ତ ଦାୟିତ୍ୱ ହେଉଛି ଆପଣଙ୍କର ।

ତରଫିୟତ୍ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସେକ୍ରେଟାରୀ ନାସରାତ୍ ବତାଇଲେ କି ନୁଆ ସିଲାବସ୍ ବନା ଚାଲିଛି । ହଜୁର୍ ଅନୁସ୍ତର୍ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ଆପଣଙ୍କର ବର୍ଷ କଣ ଅକ୍ଟୋବର ମାସରେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏନାହିଁ । ଏଥିରେ ବତାଗଲା କି ଏଠିକାର ବର୍ଷ ଇଜିପ୍ଟିମା ପରେ ମଇ ମାସରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ । ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅନୁସ୍ତର୍ ଅ:ବ:ଅ ହିଦାୟତ୍ ଦେଇ କହିଲେ ସାରା ସଂସାରରେ ଗୋଟିଏ ଓସ୍ତୁଲ୍ ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ । ଅକ୍ଟୋବରରେ ନେଇ ସେପ୍ଟେମ୍ବର୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ । ଏବଂ ଇଜିପ୍ଟିମା ଯେବେ ଇଚ୍ଚା ତେବେ କରନ୍ତୁ । ଯଦି ନୁଆ ସଦର୍ ମଧ୍ୟ ହେବେ ତେବେ ସେ ଅକ୍ଟୋବରକୁ କାମ କରିବେ । ଏହିଭଳି ନକଲେ ଠିକ୍‌ରେ କାମ ଚାଲିବ ନାହିଁ । ଦସ୍ତୁରେ ଅସାସିକୁ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତୁ । ଲଜନାର ଆମେଲାର ମାଲିସାଲ୍ (ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷ) ଅକ୍ଟୋବରରେ ସେପ୍ଟେମ୍ବର୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ । ସେପ୍ଟେମ୍ବର୍ ଓ ଅକ୍ଟୋବରରେ ଗୋଟିଏ ମର୍କଜି ସ୍ଥାନରେ ନିଜର ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ରଖନ୍ତୁ ଓ ସେଠି ସଦର୍‌ଙ୍କ ତୟନ କରାଯାଇ । ଯେଉଁ ବର୍ଷ ତୟନ ନହେବ ସେ ବର୍ଷ କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । ଦୁଇବର୍ଷ ପରେ ନିଜ ଶୁରାର ଇଜ୍‌ଲାସ୍‌ରେ ସଦର୍‌ଙ୍କ ତୟନ କରିନିଅନ୍ତୁ । ଇଜିପ୍ଟିମା ସହିତ ଏହାର କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ । ଇଜିପ୍ଟିମା ଯେବେ ଚାହିଁବେ ତେବେ କରନ୍ତୁ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁସ୍ତର୍ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ନାସରାତ୍ ମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ପିନ୍ଧା ବସ୍ତ୍ରର ଡ୍ରୋସ୍କୋଟ୍ ଦିଅନ୍ତୁ । ୧୦ ରୁ ୧୧ ବର୍ଷ ଝିଅପିଲାମାନଙ୍କୁ ଲଜାଶାଲ୍ ହେବା ପାଇଁ ଧାନ ଆକର୍ଷଣ କରନ୍ତୁ । ଯଦି ୧୧ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଏଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବେ ତାହାଲେ ସେଥିପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଭାବନା ସୃଷ୍ଟି ହେବ । ଫାର୍ଟ୍ ଓଡ଼ୁକୁ ବା ଲମ୍ବା କମିଜ୍ ପିନ୍ଧନ୍ତୁ । ୧୩ ବର୍ଷର କିଛି ଝିଅପିଲାମାନଙ୍କୁ ଫାର୍ଟ୍‌ର ଆବଶ୍ୟକ ପଢ଼ିଥାଏ । ତେଣୁ ପ୍ରଥମେ ଲଜାଶାଲ୍ ମନୋଭାବ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ । ଏଥିପାଇଁ ଝିଅପିଲାମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କୋରାନର ବିଭିନ୍ନ ଆୟାତ୍, ଆହାଦିସ୍ ଏବଂ ହଜୁର୍ ଅକ୍‌ଦସ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସଙ୍କ ଲେଖନୀ ଓ ଖୋଲୋଫା କରାମଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଗୁଡିକ ପଠାଇ ଚାଲନ୍ତୁ । ଏହାଦ୍ୱାରା ସ୍ୱତଃସ୍ପୃତ ଭାବେ ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିଚାଲିବ । ଝିଅମାନେ ବଡ଼ ହୋଇଯିବା ପରେ ତାଙ୍କ ତରଫିୟତ୍ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା ହେଉଛି, ଯାହା ଫଳପ୍ରସ୍ତ ହେଉନାହିଁ । ଅସଲ ଜିନିଷ ହେଉଛି ଲଜା । ତାହା ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତୁ । ବାକି ସବୁକିଛି ଆପେ ଆପେ ଠିକ୍ ହୋଇଯିବ ।

ସେକ୍ରେଟାରୀ ସାହିବା ନାସରାତ୍ ବତାଇଲେ କି ଆମର ଗୋଟିଏ ମାସିକ ରିପୋର୍ଟ୍ ଫର୍ମ୍ ଅଛି ଓ ଆଉଗୋଟିଏ ରିପୋର୍ଟ୍ ଫର୍ମ୍ ତ୍ରୟମାସିକ ରହିଛି । ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତ୍ୟେକ ତିନିମାସ ପରେ ଜାଏଜା ନିଆଯାଉଛି । ହଜୁର୍ ଅନୁସ୍ତର୍ ପଚାରିଲେ କେତେ ନାସରାତ୍ ଖୁଦ୍‌ବା ଶୁଣୁଛନ୍ତି ?

ଏଥିରେ ସେକ୍ରେଟାରୀ ନାସରାତ୍ ସାହିବା ବତାଇଲେ କି ୫୦ ପ୍ରତିଶତ ନାସରାତ୍ ଖୁଦ୍‌ବା ଶୁଣୁଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅନୁସ୍ତର୍ ହିଦାୟତ୍ ଦେଲେ କି ନାସରାତ୍ ମାନଙ୍କର ବିଶେଷ ରୂପେ ଖୁଲାଫତ୍ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ଯୋଡ଼ନ୍ତୁ । ଏଥିପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ବନାନ୍ତୁ । ସେକ୍ରେଟାରୀ ସିହତ୍ ଓ ଜିସ୍‌ମାନି (ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ଶରୀର ବିଭାଗ) ନିଜର ରିପୋର୍ଟ୍ ଉପସ୍ଥାପନ କରି ବତାଇଲେ କି

ଲଜନାମାନେ ଖେଳକୁଦ କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କେତେ ସଂଖ୍ୟାରେ ତାହା ଆମକୁ ଜଣାଣାହିଁ । ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅନୁସ୍ତର୍ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ ଏ ବିଷୟରେ ବୁଝିନିଅନ୍ତୁ ।

ସେକ୍ରେଟାରୀ ମାଲ୍‌କୁ ହଜୁର୍ ଅନୁସ୍ତର୍ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ ରୋଜଗାରଖମ କେତେଜଣ ମହିଳା ଅଛନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେ ପ୍ରତିଶତ ଚାନ୍ଦା ଦେଉଛନ୍ତି । ହଜୁର୍ ଅନୁସ୍ତର୍ କହିଲେ ଚାନ୍ଦା ଦେଉଥିବା ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ତ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ବନାନ୍ତୁ । ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ନିଜ ସମ୍ପର୍କ ରଖନ୍ତୁ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ବତାଇ ଦିଅନ୍ତୁ କି ଚାନ୍ଦା କୌଣସି ଟାକସ୍ ନୁହେଁ । ଏହା ଇଶ୍‌ରଙ୍କ ପ୍ରସନ୍ନତା ଲାଭ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ମାଧ୍ୟମ ।

ସେକ୍ରେଟାରୀ ତରଫିୟତ୍ ହଜୁର୍ ଅନୁସ୍ତର୍ ଅ:ବ:ଅ ସମୋଧନ କରି କହିଲେ କି ପ୍ରକାର ତରଫିୟତ୍ କାମ କରୁଛନ୍ତି ? କଣ ଖୁନ୍ ରୁ ଖୁନ୍ ତରଫିୟତ୍ କରୁଛନ୍ତି ? ବିଗତ ଛଅମାସ ଭିତରେ କୌଣସି ବୟତ ହୋଇଛି କି ?

ଏଥିରେ ସେକ୍ରେଟାରୀ ତରଫିୟତ୍ କହିଲେ- ଆମେ ତରଫିୟତ୍ ଖୁଦ୍‌ସ୍‌ସ୍ କୁ ଏବଂ କୁଦ୍ କରୁଅଛୁ । ଏତଦ୍‌ବ୍ୟତୀତ ଲଜନା ମାନଙ୍କର ରିସର୍ଟ୍ ପ୍ୟାନେଲ୍ ତିଆରି କରିଛୁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଜ୍‌ଲିସ୍‌ରେ ଆମର ପାଠକଣ ଲେଖାଏଁ ଦାୟିୟତ୍ ଇଲ୍‌ଲୁ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାସରେ ତରଫିୟତ୍ କରୁଛନ୍ତି । ବିଭିନ୍ନ ଧର୍ମର ଲୋକମାନଙ୍କ ସେମିନାରରେ ଭାଗ ନେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ସେହି କମ୍ୟୁନିଟି ମାନଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ଯୋଗାଯୋଗ ରହିଛି ।

ସେକ୍ରେଟାରୀ ତରଫିୟତ୍ ବତାଇଲେ କି ଲୋଲିଓ ସହରରେ ଗୋଟିଏ ବୟତ ହୋଇଛି । ଏତଦ୍‌ବ୍ୟତୀତ ଆଉ ଦୁଇଟି ମଧ୍ୟ ବୟତ ହୋଇଛି । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ମଞ୍ଜୁରୀ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସିନାହିଁ । ଏ ବର୍ଷ ଆମେ ଏପରି ଚାର୍‌ଗେଟ୍ ରଖିଛୁ କି ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଜ୍‌ଲିସ୍ ଅତିକମରେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ବୟତ କରିବେ । ଏହା ପୂର୍ବରୁ ନଥିଲା । ଆମେ ସ୍କୁଲ୍ ଏବଂ ୟୁନିଭର୍ସିଟି ଗୁଡିକରେ ଯାଇ ସେମିନାର ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ମଧ୍ୟ ଅନୁଷ୍ଠିତ କରୁଛୁ ।

ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅନୁସ୍ତର୍ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ଠିକ୍ ଅଛି କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଯଦି ଏଠାରେ ୟୁନିଭର୍ସିଟିକୁ ଯାଉଥିବା ଲଜନାମାନେ ଅଧିକ ଥିବେ ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅର୍ଗାନାଇଜ୍ କରାଇ ସେମିନାର କାହିଁକି କରୁନାହିଁ ? ଏହା ଜରୁରୀ ନୁହେଁ କି କେବଳ ଇଂଟରଫେଟ୍ ହିଁ ହେଉ । ଯେକୌଣସି ପ୍ରକାର ସେମିନାର ମଧ୍ୟ ହେଉ ତାହା ଠିକ୍ ହେବ ।

ସଦର୍ ସାହିବା ହଜୁର୍ ଅନୁସ୍ତର୍ଙ୍କ ଠାରୁ ଅନୁମତି ଚାହିଁଲେ କି କଣ ଆମେ ଏଠାରେ ଅହେମଦୀ ଝିଅପିଲାମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଆସୋସିଏସନ୍ ବନାଇପାରିବୁ ?

ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅନୁସ୍ତର୍ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ଯଦି ୩୦ ରୁ ୪୦ ଜଣ ଅଛନ୍ତି ତେବେ ବନାନ୍ତୁ । ଏହାପରେ ସେକ୍ରେଟାରୀ ତରଫିୟତ୍ କହିଲେ କି ଆଜିକାଲି ଟୁଇଟର୍ ଇତ୍ୟାଦି ମାଧ୍ୟମରେ ତରଫିୟତ୍ କରିବା ବହୁତ ଟ୍ରୋଡ୍ ହୋଇଗଲାଣି । ତେଣୁ ହଜୁର୍ଙ୍କ ଠାରୁ ମାର୍ଗ ଦର୍ଶନ ନେବାର ଥିଲା କି ଲଜନାମାନେ Anonymoous Accounts ବନାଇ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଉଛନ୍ତି ।

ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅନୁସ୍ତର୍ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ଯଦି ସଂଘବନ୍ଧ ରୂପେ ଉତ୍ତର ଦେଉଛନ୍ତି ତେବେ ଦେଇଚାଲନ୍ତୁ । କିନ୍ତୁ ଟୁଇଟର୍ ବା ହ୍ୱାଟସ୍‌ଆପରେ

ଫଟୋ ଲଗାଇବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ନାହିଁ । ଆପଣମାନେ ୫,୬ ଝିଅପିଲାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଟିମ୍ ବନାନ୍ତୁ ଓ ସେମାନେ ହିଁ ଉତ୍ତର ଦିଅନ୍ତୁ । ଆପଣଙ୍କ ଟୁଇଟର୍ ଆକାଉଣ୍ଟର ଆକସେସ୍ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ପାଖରେ ରହିବନାହିଁ । ଯେବେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ହୁଦ୍‌ବୋଧ ହୋଇଯିବ ତେବେ ଏହାକୁ ଅଧିକ ବଢ଼ାଇ ଦିଆଯାଇପାରିବ । ଯଦି ଅନ୍ୟ ଲଜନାମାନଙ୍କୁ କିଛି ଜଣାପଡେ ତେବେ ସେମାନେ ନିଜର ଉତ୍ତର ଏହି ଟିମ୍ ନିକଟକୁ ପଠାଇଦିଅନ୍ତୁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଠିକ୍ ରୂପେ ଉତ୍ତର ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଅଥଥା ପ୍ରକାରର ଉତ୍ତର ଅସୁବିଧାରେ ପକାଇଥାଏ । ବେଳେବେଳେ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଜଣାପଡ଼ିବ ନାହିଁ, ସେଥିଯୋଗୁ ମୁରବୀ ସାହେବଙ୍କୁ ପଚାରି ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ହେବ ।

ସେକ୍ରେଟାରୀ ତରଫିୟତ୍ ଆହୁରି ଅଧିକା ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ନେବାପାଇଁ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଲେ କି Ja Seus Hijabi ଯାହାକୁ କାନାଡାର ଲଜନାମାନେ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ଓ ତାହା ସଫଳ ରହିଲା । ତେଣୁ ଆମେ ଚିନ୍ତା କରୁଛୁ କି ସ୍ଥିତେନ୍‌ରେ ଏପରି ଆମେ ଆରମ୍ଭ କରିବୁ । ୧ ଫେବୃୟାରୀ ଦିନ World Hijab Day ପାଳନ କରାଯିବ । ତେଣୁ ଏହା ମସ୍‌ଜିଦ୍ ପରିବର୍ତ୍ତେ ସେଂଟରରେ କରିବୁ କି ?

ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅନୁସ୍ତର୍ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ପାଳନ କରନ୍ତୁ । ନିଜ ସାଙ୍ଗସାଥୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଡାକନ୍ତୁ । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର କେହି ନା କେହି ବନ୍ଧୁ ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରେସ୍‌ବାଲାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଡାକନ୍ତୁ । ମସ୍‌ଜିଦ୍‌କୁ ଯିବାପାଇଁ ଲୋକମାନେ ଡରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଯଦି ମସ୍‌ଜିଦ୍‌ରେ ନୁହେଁ ତେବେ ସେଂଟରରେ ଏହା କରନ୍ତୁ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁସ୍ତର୍ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ନିଜ ସମ୍ପର୍କ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ୧୮ ବର୍ଷରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ମହିଳାମାନଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରଖିବା ଉଚିତ୍ । ଝିଅପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ସାଙ୍ଗସାଥୀ ରହିଥାଏ । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକନ୍ତୁ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁସ୍ତର୍ ଅ:ବ:ଅ ସେକ୍ରେଟାରୀ ସାହିବା ଇଶାଅତ୍‌କୁ କହିଲେ କି ଯେଉଁ ବିଷୟ ଗୁଡିକ ଲଜନା ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ସେଗୁଡିକର ଅନୁବାଦ କରନ୍ତୁ । ତରଫିୟତ୍ ପାଇଁ ଖୋଲୋଫା ମାନଙ୍କର ତରଫିୟତ୍ ଇଜିପ୍ଟିଆସ୍‌ (ଲେଖନୀ ପାରା) ଏକାଠି କରି ସେଗୁଡିକର ସ୍ଥିତି ଶୁଣାରେ ଅନୁବାଦ କରି ଛପାନ୍ତୁ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁସ୍ତର୍ ଅ:ବ:ଅ ସେକ୍ରେଟାରୀ ନୈମ୍ ପୁବାୟାତ୍‌କୁ କହିଲେ- ନୈମ୍ ପୁବାୟାତ୍‌ଙ୍କ ସହିତ ନିଜ ସମ୍ପର୍କ ରଖନ୍ତୁ । ତରଫିୟତ୍ କରିବା ପାଇଁ ଛୋଟିଆ ଛୋଟିଆ ଜିନିଷ ଦେଇ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ କରନ୍ତୁ । ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଟ୍ ରଖନ୍ତୁ । ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କଥା ହୁଅନ୍ତୁ । କାଲି ଜଣେ ମହିଳା ଆସିଥିଲେ । ସେ କହିଲେ କି ମୋତେ ଏଠାରେ କେହି ରିସିଡ୍ କରୁନାହାନ୍ତି । ଏଥିରେ ସେକ୍ରେଟାରୀ ସାହିବା ବତାଇଲେ କି ସେହି ଭଉଣୀ ଜଣକ କାହାକୁ ନିଜର ଯୋଗାଯୋଗର ଠିକଣା ଦେଉନାହାନ୍ତି । ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅନୁସ୍ତର୍ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ତାଙ୍କର ଯାହା ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ଅଛି ତାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ବାର୍ତ୍ତା ଦେଇଦିଅନ୍ତୁ । ସମସ୍ତଙ୍କ ସହିତ ନିଜ ସମ୍ପର୍କ ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତୁ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁସ୍ତର୍ ଅ:ବ:ଅ ସେକ୍ରେଟାରୀ ସାହିବା ଖିଦ୍‌ମତ୍‌କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ କହିଲେ କି ଓଲଡ୍ ହୋମ୍‌ସ୍ (ବୃଦ୍ଧନିବାସ) ଯାଆନ୍ତୁ । ସେଠାରେ ଯାଇ ବୃଦ୍ଧ ମହିଳା ମାନଙ୍କର ସେବା କରନ୍ତୁ । ଯଦ୍ୱାରା ସମ୍ପର୍କ ଓ ସମ୍ବନ୍ଧ ବଢ଼ିବ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁପ୍ପୁର୍ ଅ:ବ:ଅଙ୍କ ପଚାରିବାରେ ସେକ୍ରେଟାରୀ ସାହିବା ସନଅର୍ ଓ ଦସ୍ତକାରୀ (ଉଦ୍ୟୋଗ ଓ ହସ୍ତଶାସ୍ତ୍ର ବିଭାଗ) ନିଜର ରିପୋର୍ଟ ଉପସ୍ଥାପନ କରି ବତାଇଲେ କି ସେ ମିନାବଜାର୍ ଲଗାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ୮୯୦୦୦ କ୍ରୋନର ଆମଦାନୀ ହୋଇଛି ।

ହଜୁର୍ ଅନୁପ୍ପୁର୍ ଅ:ବ:ଅ ସେକ୍ରେଟାରୀ ସାହିବା ତଜନିଦଙ୍କୁ ଦିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ କହିଲେ-ଆପଣଙ୍କ ନିକଟରେ ସମସ୍ତ କଥାକହା (ବିବରଣୀ) ରହିବା ଉଚିତ୍ । ସେକ୍ରେଟାରୀ ସାହିବା ବତାଇଲେ କି ତାଙ୍କ ନିକଟରେ କଥାକହା ତ ଅଛି କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ଘର ବା ସହରକୁ ବଦଳାଇ ଦେଉଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରଖିବାରେ ଅସୁବିଧା ହେଉଛି ।

ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅନୁପ୍ପୁର୍ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ ଏହା ତ ବତାଯାଇଛି କି ସମସ୍ତ ମଜଲିସ୍ ନିଜ ନିଜର ରିପୋର୍ଟ ଗୁଡିକ ନିୟମିତ ପଠାଉଛନ୍ତି ବୋଲି । ଯଦି ଜଣେ ମହିଳା ଘର ବଦଳାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ଆଉଜଣେ ଅନ୍ୟ ସହରକୁ ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି, ଯଦି ଏକଥା ରିପୋର୍ଟରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଉନାହିଁ ତେବେ ଏପରି ରିପୋର୍ଟର କି ଲାଭ ? ତେବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଜଲିସ୍ ତରଫରୁ ଆପଣଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏତେଲା ମିଳିବା ଉଚିତ୍ । ଏହା ତ ଆପଣଙ୍କ ସିଖ୍ ମର ଦୁର୍ବଳତା । ଯେଉଁଠି ସିଖ୍ ମର ଠିକ୍ ରହିଛି ସେଠାରେ ସ୍ଥାନୀୟ ସଦର ଯଥାଶିଳ୍ପ ମର୍ଜକକୁ ଏତେଲା ଦେଉଛନ୍ତି କି ଆମର ଅମୂଳ ସଦସ୍ୟ ଏଠାରୁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ଥାନକୁ ଚାଲିଯାଇଛନ୍ତି । ଯଦି ଲୋକାଲ୍ ସଦର ଆକୃତ୍ ଅଛି ତେବେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଅସୁବିଧା ହେବନାହିଁ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁପ୍ପୁର୍ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଆପଣଙ୍କର ନିଜ ସମ୍ପର୍କ ଓ ଗ୍ରାସ୍ତର ଲେବୁଲ୍ରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ସମ୍ପର୍କ ରଖାଯାଇନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କୁ ଆକୃତ୍ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ ରହିଛି । ସଦର ସାହିବା ଏହି ସମ୍ପର୍କକୁ ଆକୃତ୍ କରନ୍ତୁ ।

ଏଥିରେ ସଦର ସାହିବା ବତାଇଲେ କି ଉଚ୍ଚ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ବାହାର କରିବା ପାଇଁ ଆମେ ତିନିଗୋଟି ନୂଆ ମଜଲିସ୍ ବନାଇଛୁ । ଯଦ୍ୱାରା ସଦର ସାହିବା ମାନଙ୍କୁ କାମ କରିବା ପାଇଁ ସହଜ ହେବ । ଏହାଫଳରେ ଅଲହମ୍ ଦୋଲିଲ୍ଲ୍ ନିଜ ସମ୍ପର୍କ ବଢ଼ି ଚାଲିଛି । ହଜୁର୍ ଅନୁପ୍ପୁର୍ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ଠିକ୍ ଅଛି । ନିଜ ସମ୍ପର୍କ ବଢ଼ାନ୍ତୁ । ଆମେଲାର ସଦସ୍ୟଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱରେ ଏ କାମ ଦିଅନ୍ତୁ । ନିଜ ସମ୍ପର୍କ ବଢ଼ାଇବା ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ ଏବଂ ମର୍ଜକ ସ୍ତରରେ ମଧ୍ୟ ଆପଣ ନିଜ ସମ୍ପର୍କ ରଖିପାରିବେ । ଯଦି କୌଣସି ମଧ୍ୟ ଆକୃତ୍ ଲଜ୍ ନା ସଦସ୍ୟ ଥିବେ ତେବେ ଏପରି ହୋଇନପାରେ କି ସେ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନକୁ ଛାଡ଼ି ଯେବେ ଅନ୍ୟସ୍ଥାନକୁ ଯିବେ ତେବେ ଜମାତ୍ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ନରଖିବେ ବା ଯଦି କିଏ ବାହାରୁ ଏଠାକୁ ଆସିବେ ଓ ଜମାତ୍ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ନରଖିବେ । ଯଦି କିଏ ଏପରି କରୁନାହିଁ ତେବେ ସେ ଏକଟିଆ ମହିଳା ନୁହେଁ ବରଂ ତାଙ୍କର ପୁରା କୁଟୁମ୍ବ ହିଁ ବହୁତ ପଛକୁ ଚାଲିଯାଇଛି । କାରଣ କୌଣସି ଜଣକିଆ ମହିଳା ଏକଟିଆ କୌଣସି ସ୍ଥାନକୁ ଯାଏନାହିଁ । ପୁରା ଫ୍ୟାମିଲି ଯାଇଥାଏ । ତାର ଓହ୍ଲଦାଦାର୍ ମାନଙ୍କ ସହିତ କୌଣସି ମନମାଲିନ୍ୟ ବା ଝଗଡ଼ା ଥିବ, ଯାହାକୁ ସେ ବତାଇବା ପାଇଁ ଚାହୁଁନାହାଁନ୍ତି । ଯଦି ଓହ୍ଲଦାଦାର୍ ମାନେ ଠିକ୍ ରହିବେ ତେବେ

ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ହୋଇଯିବେ । ଆପଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯଦି ୯୧ ପ୍ରତିଶତ ଖୁତ୍ ବା ଶୁଣୁଛନ୍ତି ତେବେ ପୁଣି ଏପରି ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।

ସଦର ସାହିବା ହଜୁର୍ ଅନୁପ୍ପୁର୍ଙ୍କ ଠାରୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଲାଭ କରିବା ପାଇଁ ଏ ଦରଖାସ୍ତ କଲେ କି ଆମେ ଯୁବତୀ ଝିଅମାନଙ୍କୁ କିପରି ସଂପୃକ୍ତ କରାଇବୁ । ଯେବେ ମୁଁ ଆମ୍ଭା ବନାଇଥିଲି ସେତେବେଳେ ଯୁବତୀ ଲଜ୍ ନା ମାନଙ୍କୁ ନେଇ ବନାଇଥିଲି । କିନ୍ତୁ ଏବେ କିଛି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବିଭା ହୋଇ ଦେଶ ବାହାରକୁ ଚାଲିଗଲେ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁପ୍ପୁର୍ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ଯେଉଁମାନେ ପାକିସ୍ତାନକୁ ଆସିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଏଥିରେ ନିଅନ୍ତୁ, ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଏହା ଭିତରେ ସଂପୃକ୍ତ ରହିବେ । ସେମାନଙ୍କୁ ଭାଷା ଆସିଯାଉ । କିନ୍ତୁ ଏଠିକା ଯୁନିଭରସିଟିରେ ଯେଉଁମାନେ ପଢ଼ିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଅନ୍ତୁ । ନାଏବାତ୍ ବନାନ୍ତୁ । ଜଣାଅତ୍ ଗୋଟିଏ ଟିମ୍ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ସେହିପରି ଜେନେରାଲ୍ ସେକ୍ରେଟାରୀ, ତର୍କିଗ, ତର୍କିୟତ୍ ବିଭାଗ ସହିତ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ସଂପୃକ୍ତ କରନ୍ତୁ । ଏହିପରି ଆପଣମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ସେକ୍ରେଟ୍ ଲାଇନ୍ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଯିବ ।

ସେକ୍ରେଟାରୀ ଜଣାଅତ୍ ବତାଇଲେ କି ପ୍ରଥମେ ଆମେ ବିଷୟ (ନିବନ୍ଧ) ପଠାଉଥିଲୁ, ଯାହା ଛପା ହେଉଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏବେ ଇସ୍ଲାମ୍ ବିରୋଧରେ ଏତେ ମାତ୍ରାରେ ଘୃଣାଭାବ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଯାଇଛି କି ଖବରକାଗଜ ଗୁଡିକ ଆମ ନିବନ୍ଧକୁ ଛାପୁନାହାଁନ୍ତି ।

ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅନୁପ୍ପୁର୍ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ଆପଣମାନଙ୍କୁ ନିଜର ପାର୍ଟିନ୍ ବଦଳାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏବେ ଲୋକମାନେ ଖବରକାଗଜରେ ଚିଠିପତ୍ର ଓ ଆର୍ଟିକିଲ୍ ପଢୁଛନ୍ତି । ଆପଣମାନେ ଇସ୍ଲାମ୍ ସମ୍ପର୍କରେ ଅଧିକ ଚର୍ଚ୍ଚା କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ନିଜର ନିବନ୍ଧ ଲେଖିଦିଅନ୍ତୁ । ସ୍ଥାନେ ସ୍ଥାନେ ଇସ୍ଲାମର ଗୋଟିଏ ବାକ୍ୟ ଆସୁଥିବ । ଆପଣ ଏଥିରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଖୋଲି ତର୍କିଗ୍ ନ କରନ୍ତୁ । ଏହାଦ୍ୱାରା ଖବରକାଗଜ ଗୁଡିକରେ ଆପଣମାନଙ୍କର ପ୍ରବେଶ ହୋଇଯିବ । ଦୁଇ ଚାରିଟା ଚିଠି ଛପାହେବ । ପୁଣି ଖବରକାଗଜର ଗୋଟିଏ ପଲିସ୍ ଅଛି କି ସେମାନେ କିଛି ଭଲ ଚିଠିକୁ ପୁନର୍ବାର ଛପାନ୍ତି । **Letter of the day, Week, Month, Year** ନାମରେ ଚିଠି ଛପାଇଥାଆନ୍ତି ଓ ଏଥିରେ ପୁରସ୍କାର ମଧ୍ୟ ଦେଇଥାନ୍ତି ।

ହଜୁର୍ ଅନୁପ୍ପୁର୍ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ନିଜର ଆପ୍ରେଟ୍ ବଦଳାଇବାକୁ ହେବ ଅର୍ଥାତ୍ ଆମେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କିପରି ଉତ୍ତର ଦେବୁ । ଖୋଲାଖୋଲି ଭାବେ ଉତ୍ତର ନ ଦିଅନ୍ତୁ ବରଂ ହିକମତ୍ (ବୁଦ୍ଧିମତା) ର ସହିତ ଉତ୍ତର ନାମରେ ଦୁଇ ଚାରିଥର ପ୍ରକାଶ ହେବ ତେବେ ଆପଣମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଲିଖ୍ରେ ଆସିଯିବେ । ପୁଣି ଏହାପରେ ଯେବେ ଆପଣମାନେ ଖୋଲାଖୋଲି ରୂପେ ଲେଖିବେ ତେବେ ଆପଣଙ୍କୁ କନ୍ ସୋଲୋଟ୍ ମିଳିଯିବ । ବେଳେବେଳେ ତାଭରେକୁ ଆପ୍ରେଟ୍ ପରିବର୍ତ୍ତେ କିଛି ଇନ୍ ତାଭରେକୁ ଆପ୍ରେଟ୍ ଆପଣେଇବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ମୁଁ ତ ଏପରି ଦେଖୁଛି କି ଯଦି ବିଭିନ୍ନ ବିଷୟ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର ମାନସିକତାକୁ ବୁଝି ସଠିକ୍ ଆପ୍ରେଟ୍ କରାଯାଏ ତେବେ ସେମାନେ ତାହା ସବୁ

ପ୍ରକାଶ କରିଦେଇଥାନ୍ତି । ସେକ୍ରେଟାରୀ ତାଲିମ୍ ସାହିବା କହିଲେ କି ଆମେ ଗୋଟିଏ କୁରଆନ୍ କମିଟି ବନାଇଛୁ, ଯାହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଶତ ପ୍ରତିଶତ ଉଚ୍ଚାରଣ ସଠିକ୍ ହୋଇଯାଉ ଓ ଅନୁବାଦ ଇତ୍ୟାଦି ଶିଖାଯାଉ । ଏହି କମିଟିକୁ ଆମେ କିପରି ଆକୃତ୍ କରିପାରିବୁ ।

ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅନୁପ୍ପୁର୍ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ପ୍ରଥମେ ଲିଖ୍ ବନାନ୍ତୁ କି କେଉଁମାନେ ପଢ଼ିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ମଜଲିସର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଦସ୍ୟଙ୍କୁ ଜଣା ଜଣା କରି ଚିଠି ଲେଖାଯାଉ କି ଆମେ ପବିତ୍ର କୋରାନକୁ ନାଜେରା ପଢ଼ିବା ପାଇଁ କାମ ଆରମ୍ଭ କରିଛୁ । ଏଥିରେ ଯେଉଁମାନେ ସାମିଲ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ନିଜ ନିଜର ନାମ ଲେଖାନ୍ତୁ । ତାହା ଦୁଇଚାରିଜଣ ହୁଅନ୍ତୁ ବା ଦଶଜଣ ହୁଅନ୍ତୁ । ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣମାନେ ପଢ଼ାଇବା ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତୁ । ସେମାନଙ୍କୁ ଯେବେ ଆପଣମାନେ ପଢ଼ାଇବେ ଓ ତାଙ୍କ ଭିତରେ ସୁଧାର ଆସିବ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ଏଥିପ୍ରତି ସୃଷ୍ଟି ହେବ, ତେବେ ଯାଇ ସେମାନେ ନିଜ ସାଙ୍ଗସାଥୀମାନଙ୍କୁ ବତାଇବେ ଓ ଏହିପରି ଧିରେ ଧିରେ ସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ିଚାଲିବ । ପ୍ରଥମ ଦିନ ଶତ ପ୍ରତିଶତ ଫଳ ହେବନାହିଁ । ଯଦି ଭଲ ଟ୍ରିଟମେଣ୍ଟ ରହିଛି ଓ ସଠିକ୍ ପଢ଼ାଯାଉଛି ଏବଂ ସେମାନେ ବୁଝିପାରୁଛନ୍ତି ତେବେ ସ୍ୱତଃପୂର୍ତ୍ତ ଭାବେ ଏହି କ୍ଲସ୍ ବଢ଼ିଚାଲିବ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁପ୍ପୁର୍ ଅ:ବ:ଅ ପୁଣି କହିଲେ ଏଠାରେ ଯେତିକି ଶିକ୍ଷିତା ମହିଳା ଅଛନ୍ତି, ଯଦି ବଡ଼ ବୟସର ମହିଳାମାନେ ସହଯୋଗ କରୁନାହାଁନ୍ତି ତ ନକରନ୍ତୁ, ଆପଣ ୧୮,୧୯,୨୦ ବର୍ଷର ଯୁବତୀ ଝିଅମାନଙ୍କୁ ନାଏବାତ୍ ବନାନ୍ତୁ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସ୍ୱିଡିଶ୍ ଭାଷା ମଧ୍ୟ ଆସିବା ଉଚିତ୍ ।

ସେକ୍ରେଟାରୀ ସିହତ୍ ଓ ଜିସ୍ମାନି ସାହିବା ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଲେ କି କଣ ଆମେ ଚ୍ୟାରିଟି ଓ୍ୱାକ୍ କରାଇପାରିବୁ ? ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅନୁପ୍ପୁର୍ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ଲଜ୍ ନା ମାନଙ୍କର ଚ୍ୟାରିଟି ଓ୍ୱାକ୍ ଗୋଟିଏ ଦୁଇଟି ସ୍ଥାନରେ କରାଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ତାହା ସଫଳ ହୋଇନାହିଁ, ଅସୁବିଧା ସୃଷ୍ଟି ହେଲା । କାରଣ ଯଦି ଚ୍ୟାରିଟି ଓ୍ୱାକ୍ ସଠିକ୍ ରୂପେ କରିବେ ତେବେ ପୁଣି ସ୍ୱାର୍ଥ ଯୋଡ଼ି ହୋଇ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଗୋଟିଏ ଦୁଇଟି ସ୍ଥାନରେ ଏପରି ହେଲା କି ତାହା ଖୁଦାମ୍ ବା ଅନ୍ସାର୍ ମାନେ କରାଇଲେ ବା ଲଜ୍ ନା ମାନେ ତାଙ୍କ ପଛରେ ଚାଲିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ପରିଶେଷରେ ଏପରି ହେଲା କି ଲଜ୍ ନାମାନେ ନିଜେ ହିଁ ଏହା କହିଲେ- ଆମେ ଏହା ଯଦି ନ କରିଥାନ୍ତୁ ଭଲ ହୋଇଥାଆନ୍ତା । ଆପଣମାନେ ତ ଏଠାରେ ତିନିଶହ ସଂଖ୍ୟାରେ ଅଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଆପଣ କଣ ଚ୍ୟାରିଟି ଓ୍ୱାକ୍ କରିବେ ? ହିଁ ଯଦି ଅନ୍ସାର୍ ବା ଖୁଦାକ୍ ତରଫରୁ ଚ୍ୟାରିଟି ଓ୍ୱାକ୍ ଜମାତି ସ୍ତରରେ ହେଉଅଛି ଓ ଆପଣମାନେ ସେଥିରେ ସାମିଲ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ତେବେ ତ୍ରେସକୋଡ଼ର୍ ସର୍ତ୍ତକୁ ପାଳନ କରି ଏହା କରାଯାଉ । ଯଦି ତ୍ରେସକୋଡ଼ର୍ ଠିକ୍ ରହିଛି ତେବେ ଏଥିରେ ସାମିଲ ହୋଇପାରିବେ । ଏପରି ନ ହେଉ କି ଆମେ ଟି ସାର୍ଟ୍ ପିଛି ଏଥିରେ ସାମିଲ ହେବୁ । କୋର୍ ପିଛନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ଏହି କୋର୍ ବା ବୁର୍କା ଉପରେ ସ୍ୱାର୍ଥ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଯଦି ସାହସ ଅଛି ତେବେ ଏପରି ସାହସ ଦେଖାନ୍ତୁ । ଏଠିକା ଝିଅମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଯଦି ଦୁଇଚାରିଜଣ ସାହସ ଦେଖାଇବେ ତେବେ ଯେଉଁମାନେ ସ୍ଥାନୀୟ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର କମ୍ପ୍ଲେକ୍ସ ମଧ୍ୟ ଦୂର ହୋଇଯିବ । ଅତି କମ୍ରେ ଆମେଲାର ସଦସ୍ୟମାନେ ସ୍ୱାର୍ଥ୍ ପିଛି ଚାଲନ୍ତୁ ।

ଲୋକମାନେ ଅଳ୍ପ କିଛି ପରିହାସ କରିବେ । ପୁଣି ନିଜେ ହିଁ ସେମାନେ ଠିକ୍ ହୋଇଯିବେ ।

ସେକ୍ରେଟାରୀ ଖୁଦମତ୍ ଖଲକ୍ କହିଲେ କି ଆମେ କିପରି ଆହୁରି ଅଧିକା ଫଣ୍ଡ୍ ଏକାଠି କରିପାରିବୁ ? ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅନୁପ୍ପୁର୍ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ ଅଲ୍ଲ୍ ହତାଲାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତୁ । ଟଙ୍କା ଆପେଆପେ ଏକାଠି ହୋଇଯିବ । ସେକ୍ରେଟାରୀ ତର୍କିଗ୍ ପୁଣି କହିଲେ କି ଆମ ଶୁରା ର ସୁପାରିସ୍ ଗୁଡିକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି କି ରେଡିଓ ଚ୍ୟାନେଲରେ ତର୍କିଗ୍ କରାଯାଉ । କିନ୍ତୁ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗୋଟିଏ ମଜଲିସ୍କୁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ ବାକି ଅନ୍ୟ ମଜଲିସ୍ ଗୁଡିକରେ ଅସୁବିଧା ରହିଛି ।

ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅନୁପ୍ପୁର୍ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ ଯଦି **Slot** ମିଲୁନାହିଁ ତେବେ ନିଜ ସମ୍ପର୍କ ବଢ଼ାନ୍ତୁ ଓ ନିଜର ଲୋକସମ୍ପର୍କ ବଢ଼ାନ୍ତୁ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁପ୍ପୁର୍ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ଆପଣ ମିନା ବଜାର୍ ଲଗାଇ ଯେଉଁ ଅର୍ଥ ଏକାଠି କରିଛନ୍ତି ତା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରୋଜେକ୍ସନ୍ ରକ୍ଷା ବାହାର କରନ୍ତୁ । ଖୁଦମତ୍ ଖଲକ୍ ବିଭାଗ, ଓଲଡ୍ ହୋମ୍ ସ୍କୁ ଯାଇ ସେହି ଅର୍ଥରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପହାର ଦିଅନ୍ତୁ । ସ୍ଥାନୀୟ ଖବରକାଗଜ ପ୍ରତିନିଧୀମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କୁ । ଏହା ପବିସିଟି ପାଇଁ ନୁହେଁ ବା ଏଥିପାଇଁ ନୁହେଁ କି ଆମର କୌଣସି ଦେଖାଣିଆ ମନୋଭାବ ରହିବ ବରଂ ଏଥିପାଇଁ କି ଏ ଇଲାକାରେ ଇସ୍ଲାମର ପରିଚୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇପାରିବ । ଆପଣମାନେ ଯେଉଁ ମିନାବଜାର୍ ବା ଚ୍ୟାରିଟି ଓ୍ୱାକ୍ ଅର୍ଥ ଜମା କରୁଛନ୍ତି ସେଥିରୁ ଏଠିକାର ସ୍ଥାନୀୟ ଚ୍ୟାରିଟିରେ ମଧ୍ୟ ଦିଆଯାଇପାରିବ । ଏହିପରି ଆପଣମାନଙ୍କର ପରିଚୟ ଏଠାରେ ହେବ । କିନ୍ତୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଅବସ୍ଥାକୁ ଦେଖି ବିଭିନ୍ନ ରକ୍ଷା ଏକ୍ସପ୍ଲୋର୍ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ଯେବେ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଲୋକ ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ ତେବେ କିପରି **Slot** ମିଳିବ । ଅଧିକ ଖବରକାଗଜରେ ଆସିଗଲେ ପ୍ରେସ୍ ନିଜେ ଆସିଯିବ । ପୁଣି ଯେଉଁ ଅର୍ଥ ଆପଣମାନେ ଏକାଠି କରିଛନ୍ତି ତାର ଗୋଟିଏ ଭାଗ ମସଜିଦ୍ ଓ ଗୋଟିଏ ଭାଗ ଚ୍ୟାରିଟିକୁ ଦେଇ ଦିଅନ୍ତୁ । ମସଜିଦ୍ ମଧ୍ୟ ହେଉଛି ତର୍କିଗର ଗୋଟିଏ ମାଧ୍ୟମ ଓ ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ ପ୍ରକାର ତର୍କିଗ୍ ।

ସେକ୍ରେଟାରୀ ନୌ ମୁବାୟାତ୍ କହିଲେ କି କିଛି ନୌ ମୁବାୟାତ୍ଙ୍କ ଦଶବର୍ଷ ବିତିଗଲାଣି । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଲଜ୍ ନାରେ ଇଂଟିଗ୍ରେଟ୍ ହୋଇପାରୁନାହାଁନ୍ତି । ସେହିପରି ଏପରି ସଦସ୍ୟା ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଇଂରାଜୀ ବା ସ୍ୱିଡିଶ୍ ଭାଷା ଆସୁନାହିଁ, କେବଳ ରସିୟାନ୍ କହୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆମେ ଗ୍ରାନ୍ସଲେସନ୍ ଭାଷା ସ୍ୱାଇଚର ସିଷ୍ଟମ୍ ରଖୁଛୁ । ଜଣେ ଭଉଣୀ କହୁଛନ୍ତି କି ମୁଁ ନମାଜ ପଢ଼ିବା ଜାଣିନାହିଁ ଓ ମୋତେ ଆରବୀ ଭାଷା ଜଣାନାହିଁ ଓ ମୁଁ ଆରବୀ ଶିଖି ମଧ୍ୟ ପାରିବି ନାହିଁ ।

ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅନୁପ୍ପୁର୍ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ ଯଦି ତର୍କିୟତ୍ ହୋଇସାରିଛି ଓ ସେ ମେନ୍ ଟ୍ରେନିଂରେ ଆସି ସାରିଛନ୍ତି ତେବେ ଠିକ୍ ଅଛି । ତାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରଖନ୍ତୁ । ତାଙ୍କୁ କୁହ କି ଏବେ ଆପଣମାନେ ଆଉ ନୌ ମୁବାୟାତ୍ ହୋଇ ରହିନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ତର୍କିୟତ୍ ପାଇଁ ଏକ ବିଶେଷ ସିଲାବସ୍ ରହିବା ଉଚିତ୍ ଓ ଏମାନେ ଇଂଟିଗ୍ରେଟ୍ ଏଥିପାଇଁ ହେଉନାହାଁନ୍ତି କି ଆପଣମାନେ ଯେତେବେଳେ ମଜଲିସ୍ରେ ବସୁଛନ୍ତି ଉର୍ଦ୍ଦୁରେ କଥା କହିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଉଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ

ତାଙ୍କର ଅଭିଯୋଗ ରହିଛି । ତେଣୁ ନିଜ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ ଗୁଡ଼ିକୁ ଇଂରାଜୀ ବା ସ୍ୱିଡିଶ ଭାଷାରେ ପରିଚାଳିତ କରନ୍ତୁ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠର ପୁଣି କହିଲେ ଯେଉଁମାନେ ରୁଷିୟ ଭାଷାଭାଷୀ ଅଛନ୍ତି ଲଣ୍ଡନ୍‌ରେ ଥିବା ରଷିୟାନ୍ ଡେପୁଟି ସହିତ ସେମାନଙ୍କ ଯୋଗାଯୋଗ କରାଇ ଦିଅନ୍ତୁ । ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନିତ କେବେ । ସେହିପରି ଫାର୍ସୀ ଏବଂ ଆରବୀ ଭାଷାଭାଷୀ ମହିଳାମାନଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପର୍କ କରାଇଦିଅନ୍ତୁ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠର ପୁଣି କହିଲେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ନମାଜ ଆସୁନାହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହନ୍ତୁ- ଅତି କମରେ ସୁରା ଫାତିହା ଶିଖି ନିଅନ୍ତୁ । କାରଣ ହଦିସରେ ଆସୁଛି ସୁରା ଫାତିହା ବ୍ୟତୀତ ନମାଜ ହେବନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ସୁରା ଫାତିହା ଶିଖି ନିଅନ୍ତୁ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହାର ଅନୁବାଦ ଶିଖାଇଦିଅନ୍ତୁ । ଏହାପରେ ସେମାନେ ବାକି ଯାହା ପଢ଼ିବାକୁ ଚାହଁବେ ନିଜ ଭାଷାରେ ପଢ଼ନ୍ତୁ ।

ସେକ୍ରେଟାରୀ ମାଲ୍ ସାହିବା କହିଲେ କି ଏପରି କିଛି ସଦସ୍ୟା ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ରୋଜଗାର କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଶରାହ୍ (ମାପ) ଅନୁସାରେ ଚାନ୍ଦା ଦେଉନାହାଁନ୍ତି । ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆମେ କଣ ପଦକ୍ଷେପ ଉଠାଇପାରିବୁ ?

ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ ଆପଣମାନେ ତାଙ୍କର ଧ୍ୟାନକୁ ଆକର୍ଷଣ କରନ୍ତୁ । ଏହା କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଚାକ୍ରମ୍ ନୁହେଁ ବା କୌଣସି ପ୍ରକାର ଜବରଦସ୍ତି କରାଯାଏନାହିଁ । ଚାନ୍ଦା ତ ମାଲି କୁର୍ବାନା କରିବା ପ୍ରତି ଏକ ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ ଅଟେ । ସେମାନଙ୍କୁ ମାଲି କୁର୍ବାନା କରିବା ପାଇଁ କୁହନ୍ତୁ । ଯଦି ସେମାନେ ଏହା ଅନୁଭବ କରିବେ କି ଆମେ ଚାନ୍ଦା ଦେଉନାହିଁ ଓ ଭୁଲ୍ କରୁଅଛୁ ତେବେ ଏତିକି ହିଁ ଯଥେଷ୍ଟ । ତର୍କବିରୋଧ ବିଭାଗ ଯଦି ଆଜିଭିତ୍ ହୋଇଯିବେ ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ତର୍କବିରୋଧ ଯଦି ଠିକ୍ ହୋଇଯିବ ତେବେ ସେମାନେ ନିଜେ ହିଁ ଚାନ୍ଦା ଦେବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେବେ । ଆପଣମାନେ ତାଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟ କରିବେ ନାହିଁ, କେବଳ ସେମାନଙ୍କର ମନେ ପକାଇଦେବେ । ସେ ଯାହା କିଛି ଦେବେ ତାହା ଠିକ୍ ଅଛି । କେବଳ ଏତିକି କି ଯେଉଁମାନେ ଚାନ୍ଦାକୁ ଶରାହ୍ ଅନୁସାରେ ଦେଉନାହାଁନ୍ତି ବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଚାନ୍ଦା ଦେଉନାହାଁନ୍ତି ସେମାନେ ଓହ୍ଲାଇଦାନ୍ତୁ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ ।

ଏହାପରେ ଆମେଲାର ସଦସ୍ୟମାନେ କିଛି ସାଧାରଣ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଲେ, ଯାହାର ଉତ୍ତର ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠର ଅ:ବ:ଅ ବହୁତ ସ୍ୱେଚ୍ଛା ସହିତ ପ୍ରଦାନ କଲେ ।

ଆମଲାର ଜଣେ ସଦସ୍ୟା ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଲେ କି ଏଠି ସ୍ୱିଡେନ୍‌ରେ କାର୍ଡ୍ ସିଷ୍ଟମ୍ ବହୁତ ପ୍ରୋସ୍ତାହନ କରାଯାଉଛି ଓ କ୍ୟାସ୍ ସିଷ୍ଟମ୍ ଶେଷ କରାବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ଯଦି ଅବସ୍ଥା ଖରାପ ହୋଇଯାଏ ତେବେ କଣ କରାଯିବ । ତେବେ କଣ କ୍ୟାସ୍‌କୁ କେଉଁଠାରେ ଇନ୍‌ଭେଷ୍ଟ କରିନେବୁ, ଯେଉଁଠି ଏହା ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବ ?

ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ନିଜ ନିକଟରେ କ୍ୟାସ୍ ରଖନ୍ତୁ ବା ବ୍ୟାଙ୍କରେ ରଖନ୍ତୁ, ସେଠାରେ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବ ।

ଆଉଜଣେ ସଦସ୍ୟା ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ କି ଯେବେ କୌଣସି ଅମାର୍ ବା ମୁରବୀ ସାହେବ୍ ମସ୍ଜିଦ୍ ନିର୍ମାଣର ଚାନ୍ଦା ନିମନ୍ତେ ତେହରିକ୍ କରୁଛନ୍ତି ତେବେ କଣ ବ୍ୟାଙ୍କକୁ ସୁଦ୍ଧାରେ କରଜ ନେଇ ଚାନ୍ଦା ଦିଆଯାଇପାରିବ ?

ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ

ମୁଁ ଏହାକୁ ଠିକ୍ ବୋଲି ମନେକରୁନାହିଁ । ଯଦି ଯମାତି ସ୍ତରରେ ଜମାତ୍ ନିଜର ସମ୍ପର୍କ ଯୋଗୁଁ ଅଳ୍ପ କିଛି କ୍ରେଡିଟ୍ ନେଇଯାଉଛି ତେବେ ଏହା ଶିୟ ଆଡ଼କ୍ସିମେଟ୍ ହୋଇଯାଏ, କିନ୍ତୁ ଆପଣମାନେ ଯଦି ଏକୁଟିଆ ଏପରି କରିବେ ତେବେ ଏହା ଠିକ୍ ହେବନାହିଁ । ହିଁ ଯଦି ବ୍ୟାଙ୍କରେ ବହୁତ ଟଙ୍କା ଅଛି ଓ ସେଥିରୁ ସୁଧ ମିଳୁଛି ତେବେ ତାହା ଆପଣ ଇଣ୍ଡାଏଡେ ଇସ୍ଲାମ୍ (ଇସ୍ଲାମ୍‌ର ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର) ପାଇଁ ଏହାକୁ ଦେଇପାରିବେ । ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି କରଜ ସୁଧରେ ନେଇ ଚାନ୍ଦା ଦେବା ପାଇଁ ତେହରିକ୍ କରୁଛି ତେବେ ମୋତେ ଲୋଖନ୍ତୁ ଓ ତାଙ୍କୁ କୁହନ୍ତୁ କି ମର୍ଜୁର ଏ ବାବଦରେ ଅନୁମତି ଦେଖାନ୍ତୁ ।

ଏଥିରେ ଆମଲାର ସଦସ୍ୟମାନେ ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ଦେଲେ କି ଏପରି କୌଣସି ତେହରିକ୍ କରାଯାଇନାହିଁ । ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- କୁର୍ବାନୀ ହେଉଛି ତାହା ଯାହା ଆପଣମାନେ ନିଜ ଉପରେ ବୋଝ ପକାଇ କରିବେ । ଏହା ନହେଉ କି ନିଜ ଉପରେ ସୁଧର କରଜ ଉଠାଇ କୁର୍ବାନୀ କରାଯାଉ ।

ଆଉଜଣେ ମେମ୍ବର ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଲେ କି ଯଦି ସ୍ୱାମୀ ସ୍ତ୍ରୀ ଏକାଠି ବ୍ୟାଙ୍କରୁ କରଜ ନେଇ ଘର କିଣିଛନ୍ତି ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ଓସିୟତ୍ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିବେ ଓ ଏଥିରେ ସ୍ୱାମୀ ମାନୁନଥିବେ ଅର୍ଥାତ୍ ସେ କହୁଥିବେ କି ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ କରଜରେ ଅଛୁ, ତେବେ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ କଣ କରାଯିବ ?

ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ପ୍ରକୃତ କଥା ହେଉଛି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଘର ନେଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି କରଜରେ ବା ମଡ୍‌ଗେଜରେ ନେଇଥାନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ Pay-off ହୋଇଥାଏ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାସ ଏହାର କିଛି ଦିଆଯାଏ । ଯଦି ଓସିୟତ୍ କରିବାକୁ ସ୍ତ୍ରୀ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ତେବେ ଏହି ଘରକୁ ଯାଏକାଦ୍ (ସ୍ତ୍ରୀ ସମ୍ପତ୍ତି) ରୂପେ ଲେଖାଯିବ । ଏବଂ ଯଦି ଏହାର ହିସା ଜାଏଦାଦ୍ (ସମ୍ପତ୍ତିର ଭାଗ) ଦେବାକୁ ପଡ଼େ ତେବେ ଯେତିକି ସମ୍ପତ୍ତି Pay-off ହୋଇସାରିଛି ସେତିକି ସମ୍ପତ୍ତିର ହିସା ଜାଏଦାଦ୍ ଦିଆଯାଇପାରିବ । ଜାଏଦାଦ୍ ମୂଲ୍ୟ ଆକଳନ କରି ପାଂଚବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଏହାର ଭାଗ ଅଂଶକୁ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଯଦି ଏହା ହୋଇପାରୁନାହିଁ ତେବେ ସମ୍ପତ୍ତିର ଯେତିକି ଭାଗର ମଡ୍‌ଗେଜ୍ ଦିଆସରିଛି ସେତିକି ଭାଗର ଓସିୟତ୍ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ । ଯଦି ବ୍ୟକ୍ତି ମଡ୍‌ଗେଜ୍ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ମରିଯାଏ ତେବେ ଯେତିକି ମଡ୍‌ଗେଜ୍ ପ୍ରଦାନ ହୋଇସାରିଛି ସେତିକି ତାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ । ବାକି ସବୁ ବ୍ୟାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ହୋଇଯିବ । ଓସିୟତ୍ ବିଭାଗ କେବଳ ଏତିକି ଅଂଶକୁ ଜାଏଦାଦ୍ ରୂପେ ବିବେଚନା କରିବେ, ଯେତିକି ମଡ୍‌ଗେଜ୍ ଦିଆଯାଇଛି । ବାକି ଯଦି ସ୍ୱାମୀ ଓସିୟତ୍ କରିବା ପାଇଁ ମନା କରୁଛନ୍ତି ତେବେ ଘରର ଫସାଦ୍ ସୃଷ୍ଟି କରିବାର ନାହିଁ । ଯଦି ସ୍ୱାମୀ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କର ଆପୋଷି ବୁଝାମଣା ନାହିଁ ତେବେ ନ କରନ୍ତୁ । ପ୍ରଥମେ ଘର ଲଢ଼ାଇ ଝଗଡ଼ା କରାଇବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଶାନ୍ତି ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତୁ ଓ ଫିଡ଼ନା ସୃଷ୍ଟି ହେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅଣ୍ଡରଷ୍ଟାଣ୍ଟ୍ ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତୁ ।

ଆଉଜଣେ ସଦସ୍ୟା ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ କି ଏଠି ଶିରିୟାଲୁ ଲୋକମାନେ ଆସୁଛନ୍ତି । ଏହା ଗୋଟିଏ ଅପସନ୍ ରହିଛି କି ତାଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କୁ Adopt କରାଯାଇପାରିବ । ସରକାରୀ ସ୍ତରରେ ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରୁଛି । ତେବେ ଅହେମଦୀ ଫ୍ୟାମିଲି କଣ

ଏପରି କରିପାରିବେ ?  
ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ ଯଦି ସରକାରୀ ସ୍ତରରେ ଅନୁମତି ଅଛି ତେବେ କରିପାରିବେ । ତେବେ କଣ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପର୍କ ତାଙ୍କ ମା ବାପାଙ୍କ ସହିତ ଶେଷ ହୋଇଯିବ ? ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କଷ୍ଟତି କାହା ପାଖରେ ରହିବ ? ସରକାରଙ୍କର ଦାୟିତ୍ୱ କେତେ ରହିବ ଓ ଆପଣଙ୍କର ଦାୟିତ୍ୱ କେତେ ରହିବ ? ପ୍ରଥମେ ଏହି ସବୁ କାନୁନକୁ ଜାଣନ୍ତୁ । ଏହାପରେ ଯଦି ଚାହଁବେ Adopt କରିବାରେ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ନାହିଁ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠର ଅ:ବ:ଅଙ୍କ ସହିତ ନ୍ୟାସ୍‌ନାଲ୍ ମଜଲିସ୍ ଆମଲା ଲଜନା ଇମାଜିଲା ସ୍ୱିଡେନ୍‌ର ଉଲ୍ଲ ମିଟିଂ ୭:୩୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାରି ରହିଲା ।

**ଫ୍ୟାମିଲି ସାକ୍ଷାତ୍କାର**

ଏହାପରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠର ଅ:ବ:ଅ ନିଜ ଦଫ୍ତରରେ ପଦାର୍ପଣ କଲେ ଓ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ମୁତାବକ ଫ୍ୟାମିଲି ସାକ୍ଷାତ୍କାର ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ଆଜି ସନ୍ଧ୍ୟାର ଏହି ସେଶନରେ ୨୬ଟି ଫ୍ୟାମିଲିରୁ ୭୦ ଜଣ ଲୋକ ନିଜ ପ୍ରିୟ ଆକାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ । ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରିବାକୁ ଆସିଥିବା ସେହି ଫ୍ୟାମିଲି ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଥନର୍ବର୍ଜ୍ ଜମାତ୍ ବ୍ୟତୀତ କାଲ୍‌ମାର୍ ଜମାତ୍‌ରୁ ଆସିଥିବା ଫ୍ୟାମିଲି ମଧ୍ୟ ସାମିଲ୍ ଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ୩୪୫ କି.ମି ଦୂରତା ଅତିକ୍ରମ କରି ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ ।

ଏତଦ୍‌ବ୍ୟତୀତ ପଡୋଶୀ ଦେଶ ଗୁଡ଼ିକ ଯେପରି ନରୱେ ଏବଂ ଫିନଲ୍ୟାଣ୍ଡରୁ ଆସିଥିବା ସଦସ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ପାଇଲେ । ନରୱେରୁ ୨୯୫ କି.ମି ଓ ଫିନଲ୍ୟାଣ୍ଡରୁ ୧୦୮୨ କି.ମି ଦୂରତା ଅତିକ୍ରମ କରି ସେମାନେ ପହଂଚିଥିଲେ ।

ଏହି ସମସ୍ତ ଫ୍ୟାମିଲି ଗୁଡ଼ିକ ନିଜ ପ୍ରିୟ ଆକାଙ୍କ ସହିତ ଫଟୋ ଉଠାଇବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ । ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠର ବହୁତ ସ୍ୱେଚ୍ଛା ସହିତ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ କଲମ ଉପହାର ପ୍ରଦାନ କଲେ ଓ ଛୋଟ ବୟସର କୁନି କୁନି ପୁଅଝିଅମାନଙ୍କୁ ଚକୋଲେଟ୍ ପ୍ରଦାନ କଲେ ।

ସାକ୍ଷାତ୍କାରର ଏହି ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ୮:୪୫ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାରି ରହିଲା । ଏହାପରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠର ଅ:ବ:ଅ ନିଜ ଆବାସସ୍ଥଳୀକୁ ଲେଉଟିଗଲେ ।

**ତକ୍‌ରିବେ ଆମିନ୍ (ଆମିନ୍ ଉସ୍‌ବ)**

୯:୪ରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠର ଅ:ବ:ଅ ମସ୍ଜିଦ୍ ନାସିରରେ ପଦାର୍ପଣ କଲେ ଓ ତକ୍‌ରିବେ ଆମିନ୍ ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠର ଅ:ବ:ଅ ନିମ୍ନଲିଖିତ ୨୭ ଜଣ ପୁଅ ଓ ଝିଅଙ୍କ ଠାରୁ ପବିତ୍ର କୋରାନର୍ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଆୟତ ଶୁଣିଲେ ଓ ଶେଷରେ ଦୁଆ କରାଇଲେ ।

ନିମ୍ନଲିଖିତ ସୌଭାଗ୍ୟବାନ୍ ପୁଅ ଝିଅମାନେ ଏହି ଉସ୍‌ବରେ ସାମିଲ୍ ହେବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ପାଇଛନ୍ତି । ଅଜିଜମ୍ ଅମାନ୍ ଅହେମଦ୍ ଖାନ୍, ହମ୍‌ଜା ଅହେମଦ୍ ଖାନ୍, ଓଲିଦ୍ ଅହେମଦ୍, ମୋତହର୍ ଅହେମଦ୍ ଖାନ୍, ଫାରାନ୍ ରଶିଦ୍ ତୋଗର୍, ଫିଜାନ୍ ମଲକ୍, ଅନସର୍ ଅହେମଦ୍, ରିଜୁଆନ୍ ରଶିଦ୍ ତୋଗର୍, ୟୁନୁସ୍ ଶେଖ୍, ଫାରିସ୍ ମୋହମ୍‌ଜ୍, ସାରିବ୍ ଜାହାଙ୍ଗିର୍, ଅବିର୍ ଅହେମଦ୍, ଅଜିଜା ଆଫିଆ ରଫିକ୍, ଦୁର୍ରେ ଅଦନ୍, ଶୈଲା ଅହେମଦ୍, ଅତିଆ ରଶିଦ୍ ତୋଗର୍, ଦାନିଆ ଅମିନି, ଆଇସା ଖଲୁଦ୍, ଆଇସା ଜଲାହି, ଆଇସା ବଶିଦ୍, ଗଜାଲା ସୁଲତାନ୍, ଦାନିଆ ତୌଧୁରା, ମହ୍‌ସୁଣ୍ ଖାନ୍, ସମ୍‌ରାନ୍ ଜଫର୍, ବରିରା ଅନୁଷ୍ଠର,

କନ୍‌ଜାଃ ଶେଖ୍ ଏବଂ ସଲ୍‌ମାନା ଅକ୍‌ମଲ୍ । ଆମିନ୍ ଉସ୍‌ବ ପରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠର ଅ:ବ:ଅ ନମାଜ ମଗରିବ୍ ଓ ଜଣା ଜମା କରି ପଢ଼ାଇଲେ । ନମାଜ ପାଠ ପରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠର ଅ:ବ:ଅ ନିଜ ଆବାସସ୍ଥଳୀକୁ ଚାଲିଗଲେ ।

ସ୍ୱିଡିଶ୍ ନ୍ୟାସ୍‌ନାଲ୍ ଟେଲିଭିଜନ୍ (Sveriges Television Vast) ଆଜି ୨୦ ମଇକୁ ନିଜ ସନ୍ଧ୍ୟା ପ୍ରସାରଣରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଖବର ପ୍ରସାରଣ କଲା ।  
(ଏହା ନ୍ୟାସ୍‌ନାଲ୍ ଟେଲିଭିଜନ୍‌ର ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ବିଭାଗ । ଏହି ଲଲାକାରେ ୧.୨ ମିଲିୟନ୍ ଲୋକ ବସବାସ କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ଖବରରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠର ଅ:ବ:ଅଙ୍କର ଓ ଜମାତ୍‌ର ପରିଚୟ ଦିଆଗଲା ଓ ଏହି ଖବର ସହିତ ଅନଲାଇନ୍‌ରେ ଗୋଟିଏ ବିଷୟ ପ୍ରକାଶ କରାଗଲା)

ସ୍ୱିଡେନ୍‌ର ପ୍ରଥମ ମସ୍ଜିଦ୍ ଯାହା ଜମାତ୍ ଅହେମଦୀୟାର ଅଟେ ସେଠାକୁ ଖଲିଫା ମିର୍ଜା ମସ୍ରୁର୍ ଅହେମଦ୍ ଗସ୍ତରେ ଆସିଛନ୍ତି । ଆଜିର ଜୁମା ସେ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି, ଯାହାକୁ ୨୦୭ ଗୋଟି ଦେଶରେ ଲାଇଭ୍ ପ୍ରସାରଣ କରାଯାଉଛି ଓ ଏହା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ରୂପେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଂଚିବ ।

ଗୋଥନର୍ବର୍ଗର ଏହା ହେଉଛି ଦ୍ୱିତୀୟ ଗସ୍ତ । ଜମାତ୍‌ର ଲୋକମାନେ ଏହାକୁ ବହୁତ ବଡ଼ ସୌଭାଗ୍ୟ ରୂପେ ବିବେଚନା କରୁଛନ୍ତି । ମୋ ପାଇଁ ଏହା ବହୁତ ଖୁସିର ସମୟ କି ହଜୁର୍ ଆସିଛନ୍ତି । ସ୍ୱିଡେନ୍‌ ଗସ୍ତର ଶୁଭାରମ୍ଭ ମାଲମୋଠାରୁ ହୋଇଥିଲା । ଯେଉଁଠି ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠର ଗୋଟିଏ ନୁଆ ମସ୍ଜିଦ୍‌ର ଉଦ୍‌ଘାଟନ କରିଥିଲେ । ପୁଣି ଷ୍ଟକହୋମ୍‌ରେ କିଛି ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ରଖାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏବେ ଗୋଥନର୍ବର୍ଗରେ ଗସ୍ତର ପରିସମାପ୍ତି ହେଉଅଛି । କାଶିଫ୍‌ସ୍‌କି ଯିଏ ଜମାତ୍ ଅଛନ୍ତି ସେ କହୁଛନ୍ତି ଲକ୍ଷ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ ମୁସଲମାନ୍ ମାନଙ୍କ ମୁଖୁଆ ଖଲିଫା ମିର୍ଜା ମସ୍ରୁର୍ ଅହେମଦ୍‌ଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ ପାକିସ୍ତାନ ସହିତ ରହିଛି, କିନ୍ତୁ ସେ ଲଣ୍ଡନ୍‌ରେ ବସବାସ କରୁଛନ୍ତି । ସେ ୨୦୭ ଗୋଟି ଦେଶର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ ମୁସଲମାନ୍‌ମାନଙ୍କର ହେଉଛନ୍ତି ମୁଖୁଆ । ଅହେମଦୀୟା ହେଉଛି ଗୋଟିଏ ସୁନି ଫିର୍କା, ଯାହାର ମୂଳଦୁଆ ହିନ୍ଦୁସ୍ତାନରେ ରଖାଯାଇଛି । କିଛି ମୁସଲମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ଥାନ ହେଉଛି ବିବାଦୀୟ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ନରୁଡ୍‌ ବିଷୟରେ ଯେଉଁ ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି ତାହା ଏକ ପ୍ରକାରର । ଜମାତ୍ ଅହେମଦୀୟାକୁ ବହୁତ ଦେଶରେ ବିରୋଧର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡୁଛି । ସ୍ୱିଡେନ୍‌ରେ ଏକହଜାର ସଦସ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ଓ ବହୁତ ଲୋକେ ଖଲିଫାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବା ପାଇଁ ଲମ୍ବା ରାସ୍ତା ଅତିକ୍ରମ କରି ଆସିଛନ୍ତି ।

ସ୍ୱିଡେନ୍‌ ଗସ୍ତ ସମୟରେ ଇଂରାଜ୍ ନ୍ୟାସ୍‌ନାଲ୍ ମିଡ଼ିଆ, ମିରଜା ମସ୍ରୁର୍ ଅହେମଦ୍‌ଙ୍କୁ “ମୁସଲମାନ୍ ପୋପ୍” ରୂପେ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ସ୍ୱିଡିସ୍ ମିଡ଼ିଆରେ ଆପଣଙ୍କୁ ଅଧିକ ପ୍ରଶ୍ନ ମହିଳା ମାନଙ୍କ ସହିତ ହାତ ମିଳାଇବା ଏବଂ ସମଲିଙ୍ଗୀ ବିଷୟରେ ଇସ୍ଲାମ୍‌ର କଣ ଶିକ୍ଷା ରହିଛି, ଏ ବାବଦରେ ପଚରାଯାଇଛି ।

ଖଲିଫା ମସ୍‌ସବାଦ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ବିରୋଧରେ ବହୁତ ଉସ୍‌ହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ଓ ଶରଣାର୍ଥୀ ମାନଙ୍କର ସମସ୍ୟା ବିଷୟରେ ଚର୍ଚ୍ଚା କରିବା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ଅହେମଦୀୟା ଜମାତ୍‌ର ମୋଟୋ ହେଉଛି ‘ମହବତ୍ ସବ୍ କେ ଲିଏ, ନଫ୍‌ରତ୍ କିସି ସେ ନେହିଁ’ ।

ରିପୋର୍ଟ:-ଅବଦୁଲ୍ ମାଜିଦ୍ ତାହେର, ଏଡିଶିନାଲ୍ ଡିପ୍ୟୁଟି ଡିପ୍ୟୁଟି, ଲଣ୍ଡନ ।

(ବହୁଭାଷୀ ଅଖବାର ବଦର, ୪ ଅଗଷ୍ଟ ୨୦୧୬)

୨୧ ମଇ ୨୦୧୬ (ଶନିବାର)

ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ରେ ଅ:ବ:ଅ ପ୍ରତ୍ୟୁଷ ୩:୪୫ ରେ ମସଜିଦ୍ ନାସିରରେ ପହଞ୍ଚି ଫଜର୍ ନମାଜ ପଢ଼ାଇଲେ । ନମାଜ ପାଠ ପରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ରେ ଅ:ବ:ଅ ନିଜ ଆବାସସ୍ଥଳୀକୁ ଫେରିଗଲେ ।

ସକାଳବେଳା ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ରେ ଅ:ବ:ଅ ଦଫତରି ତାକ, ଚିଠିପତ୍ର ଓ ରିପୋର୍ଟସ୍ ଜତାଦି ଦେଖିଲେ ଓ ସେଥିରେ ଜରୁରୀ ଉପଦେଶ ପ୍ରଦାନ କଲେ । ଏଠି ଗୋଥନକର୍ମରେ ରହଣୀ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଜମାତର ମର୍ଜୁଲ୍, ଲଣ୍ଡନ ଓ ବିଭିନ୍ନ ଦେଶମାନଙ୍କରୁ ନିୟମିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ଚିଠିପତ୍ର ଓ ରିପୋର୍ଟସ୍ ଫ୍ୟାକ୍ସ ଓ ଇ-ମେଲ୍ ଜରିଆରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଥିଲା ଓ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ରେ ଅ:ବ:ଅ ପ୍ରତ୍ରେକ ଦିନ ଏହି ତାକକୁ ନିୟମିତ ଦେଖି ତା ଉପରେ ଜରୁରୀ ଉପଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲେ ।

ଜଣକିଆ ଓ ଫ୍ୟାମିଲି ସାକ୍ଷାତକାର

ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ମୁତାବକ୍ ଠିକ୍ ୧୧ଟା ବେଳେ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ରେ ଅ:ବ:ଅ ନିଜ ଦଫତରରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ଓ ଫ୍ୟାମିଲି ସାକ୍ଷାତକାର ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ଆଜି ସକାଳବେଳାର ଏହି ସେଶନରେ ୪୦ ଟି ଫ୍ୟାମିଲିର ୧୨୬ ଜଣ ଲୋକ ନିଜ ପ୍ରିୟ ଆକାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ । ଆଜି ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବାକୁ ଆସିଥିବା ଗୋଥନକର୍ମର ସ୍ଥାନୀୟ ଜମାତ ବ୍ୟତୀତ ସ୍ଥିତେନ୍ଦ୍ର ଷକହୋମ୍ ଜମାତରୁ ଆସିଥିବା ଫ୍ୟାମିଲି ଗୁଡିକ ମଧ୍ୟ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ପାଇଲେ । ଏତଦ୍ବ୍ୟତୀତ ପତୋଶୀ ଦେଶ ନର୍ଓ୍ଵେ ଓ ଫିନ୍‌ଲାଣ୍ଡରୁ ଆସିଥିବା ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ପାଇଲେ । ସେହିଭଳି ପାକିସ୍ତାନରୁ ଆସିଥିବା କିଛି ଲୋକେ ମଧ୍ୟ ସାକ୍ଷାତ୍ କଲେ । ସମସ୍ତେ ନିଜ ପ୍ରିୟ ଆକାଙ୍କ ସହିତ ଫଟୋ ଉଠାଇବାର ସୁଯୋଗ ପାଇଲେ । ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ରେ ଅ:ବ:ଅ ବହୁତ ସ୍ନେହର ସହିତ ଶିକ୍ଷା ହାସଲ କରୁଥିବା ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ କଲମ ପ୍ରଦାନ କଲେ ଓ ଛୋଟ ବୟସର ପୁଅ ଝିଅମାନଙ୍କୁ ଚକୋଲେଟ୍ ପ୍ରଦାନ କଲେ । ସାକ୍ଷାତକାରର ଏହି ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ଦ୍ଵିପ୍ରହର ୨ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାରି ରହିଲା । ଏହାପରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ରେ ଅ:ବ:ଅ ମସଜିଦ୍ ନାସିରରେ ପଦାର୍ପଣ କରି ନମାଜ ଜୋହର୍ ଏବଂ ଅସର୍ ଜମା କରି ପଢ଼ାଇଲେ ।

ଏଲଆନ୍-ଏ-ନିକାହ୍ (ନିକାହ୍‌ର ଘୋଷଣା)

ନମାଜ ପାଠ ପରେ ମୋକରମ୍ ଆଗା ଯହିୟା ଖାନ୍ ସାହେବ୍ ମୁବଲିଗ୍ ଜନତାୟ୍ ସ୍ଥିତେନ୍ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ରେ ଅ:ବ:ଅଙ୍କ ଅନୁମତି କ୍ରମେ ଗୋଟିଏ ନିକାହ୍‌ର ଘୋଷଣା କଲେ । ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ରେ ବହୁତ ସ୍ନେହର ସହିତ ସେ ସମୟରେ ବସି ରହିଲେ । ଏହି ନିକାହ୍ ଅଜିଜା ଆମେନା ହଲିମ୍ ଲୋନ୍ ସୁପ୍ରତ୍ଵା ମୋକରମ୍ ଅବଦୁଲ୍ ହଲିମ୍ ଲୋନ୍ ସାହେବ୍ ତେନ୍‌ମାର୍କଙ୍କର ଅଜିଜମ୍ ଇର୍ଫାନ୍ ଅହେମଦ୍ ସୁପ୍ରତ୍ଵ ମୋକରମ୍ ମୁବାରକ୍ ଅହେମଦ୍ ସାହେବ୍ ମରହୁମ୍ (ସ୍ଥିତେନ୍)ଙ୍କ ସହିତ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଲା । ନିକାହ୍‌ର ଘୋଷଣା ପରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ରେ ଅ:ବ:ଅ ଦୁଆ କରାଇଲେ । ଏହାପରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ରେ ଅ:ବ:ଅ ନିଜ ଆବାସସ୍ଥଳୀକୁ ଚାଲିଗଲେ ।

ନ୍ୟାସ୍ନାଲ୍ ମଜଲିସ୍ ଆମ୍ଲା ଖୁଦାମୁଲ୍

ଅହେମଦୀୟା ସ୍ଥିତେନ୍‌ର ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ରେଙ୍କ ସହିତ ମିତିଂ

ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ମୁତାବକ୍ ସନ୍ଧ୍ୟା ୬:୩୦ ରେ ହଜୁର୍

ଅନୁଠ୍ରେ ଅ:ବ:ଅ ମିତିଂ ହଲ୍‌ରେ ପଦାର୍ପଣ କଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ନ୍ୟାସ୍ନାଲ୍ ମଜଲିସ୍ ଆମେଲା, ଖୁଦାମୁଲ୍ ଅହେମଦୀୟା ସ୍ଥିତେନ୍‌ର ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ରେ ଅ:ବ:ଅଙ୍କ ସହିତ ମିତିଂ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଲା । ପ୍ରଥମେ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ରେ ଦୁଆ କରାଇଲେ । ଏହାପରେ ମୋତମିଦ୍ ସାହେବ୍ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ରେଙ୍କ ପଚାରିବାରୁ ବତାଇଲେ କି ଆମର ଚାରିଗୋଟି ମଜଲିସ୍ ଅଛି ଏବଂ ଏହି ସବୁ ମଜଲିସ୍ ନିଜ ନିଜର ରିପୋର୍ଟ ପଠାଉଛନ୍ତି । ଏହି ସମସ୍ତ ରିପୋର୍ଟ ଆଲୋକରେ ଗୋଟିଏ ଫାଇନାଲ୍ ରିପୋର୍ଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ସଦର୍ ସାହେବଙ୍କୁ ଦେଇଦେଉଛି ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ରେ ପଚାରିଲେ କି କଣ ମୋହତମିମ୍ ମାନେ ନିଜ ନିଜ ବିଭାଗର ରିପୋର୍ଟ ଉପରେ କୌଣସି ତର୍କମା କରୁଛନ୍ତି ଓ ଏହାପରେ ତାକୁ ପୁଣି ଥରେ ମଜଲିସ୍ ଗୁଡିକୁ ପଠାଉଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ମୋତମିଦ୍ ସାହେବ୍ କହିଲେ କି ଦୁଇ ତିନି ଜଣ ମୋହତମିମ୍ ପଠାଉଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ରେ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୋହତମିମ୍‌ଙ୍କ ନିଜ ନିଜ ବିଭାଗର ରିପୋର୍ଟ ଉପରେ ତର୍କମା କରି ପୁନର୍ବାର ମଜଲିସ୍ ଗୁଡିକୁ ପଠାଇବା ଉଚିତ୍ । ସପ୍ତାହରେ ଥରେ, ମାସକରେ ଦୁଇଥର ଆସି ନିଜ ନିଜ ବିଭାଗର ରିପୋର୍ଟସ୍ ଗୁଡିକୁ ଦେଖାନ୍ତୁ ଓ ପୁଣି ସେଥିରେ ନିଜର ତର୍କମା କରନ୍ତୁ ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ନିଜ ବିଭାଗୀୟ ନାଜିମ୍ ମାନଙ୍କୁ ପଠାଇ ଦିଅନ୍ତୁ ।

ମୋହତମିମ୍ ଉମ୍ରେ ତୋଲବାଙ୍କୁ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ରେ ପଚାରିଲେ କି ଯୁନିଭର୍ସିଟି ଓ କଲେଜ୍ ଗୁଡିକରେ ଆପଣଙ୍କ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା କେତେ ? ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଜଲିସ୍‌ରୁ ଏ ଖବର ନିଅନ୍ତୁ କି କେତେଜଣ ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀ ଯୁନିଭର୍ସିଟି ଏବଂ କଲେଜ୍‌ରେ ପଢୁଛନ୍ତି । ସେହି ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଆପଣଙ୍କର ନିଜି ସମ୍ପର୍କ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ନିଜ ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀମାନଙ୍କର ଷ୍ଟୁଡେଣ୍ଟ ଆସୋସିଏସନ୍ ବନାନ୍ତୁ ଓ ସେମାନଙ୍କର ସେମିନାର୍ ଅନୁଷ୍ଠିତ କରନ୍ତୁ । ଏହିପରି ଏମାନେ ଏକାଠି ହେବେ ଓ ଖୁଦାମୁଲ୍ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍‌ରେ ଆଗ୍ରହ ବଢ଼ିବ ।

ମୋହତମିମ୍ ମାଲଙ୍କୁ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ରେ ଅ:ବ:ଅ ପଚାରିଲେ କି କେତେଜଣ ଖୁଦାମ୍ ଚାନ୍ଦା ମଜଲିସ୍ ପ୍ରଦାନ କରୁଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ମୋହତମିମ୍ ମାଲ୍ କହିଲେ କି ୨୨୨ ଜଣ ଖୁଦାମ୍ ଚାନ୍ଦା ଦେଉଛନ୍ତି ଓ ଆମ ବଜେଟ୍ ହେଉଛି ୨୮୯୦୦୦ କ୍ରୋନର୍ । ଆମର ଚାନ୍ଦା ହେଉଛି ମୁଣ୍ଡପିଛା ୮୦ କ୍ରୋନର୍ । ଇଜିପ୍ଟିଆ ଚାନ୍ଦା ହେଉଛି ୧୬୦୦୦ କ୍ରୋନର୍ । ପଛବର୍ଷ ଇଜିପ୍ଟିଆରେ ୨୦୦୦୦ କ୍ରୋନର୍ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଥିଲା ।

ମୋହତମିମ୍ ତଜ୍‌ନିଦ୍ ନିଜର ରିପୋର୍ଟ ଉପସ୍ଥାପନ କରି ବତାଇଲେ କି ଖୁଦାମୁଲ୍‌ର ତଜ୍‌ନିଦ୍ ହେଉଛି ୨୪୬ ।

ମୋହତମିମ୍ ସାହେବ୍ ଇଶାଅତ୍ ବତାଇଲେ କି ଆମେ ଖୁଦାମୁଲ୍ ପତ୍ରିକା ପ୍ରକାଶ କରିଛୁ । ଏହା ସ୍ଵିଡିଶ୍ ଭାଷାରେ ରହିଛି । ଏହାର ନାମ “ତମକ୍ତା ହୁଆ ସିତାର” ରଖାଯାଇଛି । ୧୯୯୫ ମସିହାରେ ହଜୁର୍‌ର ଖଲିଫ୍‌ତୁଲ୍ ମସିହ୍ ରାବେ ଏହାର ମଞ୍ଜୁରୀ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଏବର୍ଷ ଏହି ପତ୍ରିକାର ଦ୍ଵିତୀୟ ଅଙ୍କ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି । ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ରେ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ୨୧ ବର୍ଷ ପରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଅଙ୍କ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା । ଏହି ହିସାବ ଅନୁସାରେ ତୃତୀୟ ଅଙ୍କଟି ୨୦୩୭ ମସିହାରେ ବାହାରିବ । ଅତି କମ୍‌ରେ ବର୍ଷକରେ ଦୁଇ ତିନୋଟି ଅଙ୍କ ତ ବାହାର କରନ୍ତୁ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ରେ ପତ୍ରିକାର ପାଣ୍ଡୁଲିପି ଓ ବିଷୟ

ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପଚାରି ବୁଝିଲେ କି ଏହାକୁ କିଏ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ କିଏ ଏହାର ଦାୟିତ୍ଵରେ ଅଛନ୍ତି ଓ ଏଗୁଡିକର ସ୍ଵିକୃତି କିଏ ଦେଉଛନ୍ତି । ପୁଣି ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ରେ କହିଲେ କି ଇଶାଅତ୍ କମିଟିକ୍ ଠାରୁ ବିଷୟ ଗୁଡିକର ମଞ୍ଜୁରୀ ହେବା ଉଚିତ୍ ବା ଯେଉଁ ମୁରବୀ ସାହେବ୍ ଚେକ୍ କରୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଲିଖିତ ରୂପେ ଏହା ହେବା ଉଚିତ୍ କି ମୁଁ ଚେକ୍ କରିସାରିଛି ଓ ପଢ଼ିସାରିଛି । ଏହା ଠିକ୍ ଅଛି । ଲେଖା ଅନୁସାରେ ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ଓ ଭାଷା ଇତ୍ୟାଦି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ଅଛି ।

ପୁଣି ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ରେ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ଷକହୋମ୍‌ର ମୁବଲିଗ୍ ଜନତାୟ୍ ସାହେବ୍ ଜନାବ୍ କାଶିଫ୍ ଓର୍ଫ୍ ସାହେବଙ୍କୁ ଦେଖାନ୍ତୁ ଓ ତାଙ୍କଠାରୁ ଆପୃତ୍ତାଳ୍ ନିଅନ୍ତୁ । ସେ ଆପଣଙ୍କୁ ଲେଖୁଦେବେ କି ମୁଁ ଏହା ପଢ଼ିସାରିଛି ଓ ଏବେ ଏହାର ପ୍ରକାଶନ ହୋଇପାରିବ । ଏହିଭଳି ମୋତେ ମଧ୍ୟ ଲେଖିକରି ପଠାନ୍ତୁ କି ଏହି ପତ୍ରିକାରେ ଅମୁକ ଅମୁକ ବିଷୟ ରହିଛି ଓ ମୁଁ ଏହାକୁ ପଢ଼ିସାରିଛି ଓ ଏହା ଭିତରେ ଯେଉଁ ସବୁ ବିଷୟ ରହିଛି ସବୁ ଠିକ୍ ଅଛି ଓ ପ୍ରକାଶ ହେବାର ଯୋଗ୍ୟ ଅଛି । ଏହିପରି ନିୟମିତ ଚେକ୍ ହେବା ପରେ ଏହି ପତ୍ରିକା ପ୍ରକାଶ ହେଉ । ମୋହତମିମ୍ ସାହେବ୍ ଜିସ୍‌ମାନି ନିଜର ରିପୋର୍ଟ ଉପସ୍ଥାପନ କରି ବତାଇଲେ କି ଖୁଦାମୁଲ୍‌ମାନେ ସପ୍ତାହରେ ଥରେ ଫୁର୍ବଲ୍ ଖେଳୁଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ରେ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ ଏବେ ତ ମାଲ୍‌ମୋରେ ଷ୍ଟୋର୍ଟସ୍ ହଲ୍ ଡିଆରି ସରିଛି । ସେଠାରେ ଖେଳକୁଦର ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ବନାନ୍ତୁ । ଏଠି ଗୋଥନକର୍ମରେ ମଧ୍ୟ ଖୁଦାମୁଲ୍‌ମାନେ ସମୟ ବାହାର କରି ଆସନ୍ତୁ, ଯଦ୍ଵାରା କିଛି ଖେଳକୁଦ ହୋଇଯିବ ।

ମୋହତମିମ୍ ଓକାରେ ଅମଲ୍ ସାହେବ୍ ନିଜର ରିପୋର୍ଟ ଉପସ୍ଥାପନ କରି ବତାଇଲେ କି ମସଜିଦ୍‌ରେ ଓକାରେ ଅମଲ୍ କରୁଛୁ । ଏହିପରି ନୁଆବର୍ଷର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ସତକ ଇତ୍ୟାଦିର ସଫାଜ୍ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛୁ । ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ରେ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ ଏବେ ତ ମାଲ୍‌ମୋରେ ମଧ୍ୟ ମସଜିଦ୍ ନିର୍ମାଣ ହୋଇସାରିଛି । ଷକହୋମ୍‌ରେ ମଧ୍ୟ ଜମାତ୍‌ର ସେଂଟର୍ ଅଛି । ସେଠାରେ ଓକାରେ ଅମଲ୍ ଓ ଯୁବକମାନଙ୍କର ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ବନାନ୍ତୁ, ଯାହା ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେବ ଓ ଏହାର ପ୍ରୋଜେକ୍‌ସନ୍ ହେବା ଉଚିତ୍ ଫଳତଃ ତବ୍‌ଲିଗ୍ ପାଇଁ ରାଷ୍ଟ୍ର ଖୋଲିଯିବ ।

ମୋହତମିମ୍ ମୁହାସିବ୍ ନିଜର ରିପୋର୍ଟ ଉପସ୍ଥାପନ କରି ବତାଇଲେ କି ନିୟମିତ ରୂପେ ହିସାବ କରୁଛି । ପ୍ରଥମ ଡ୍ରେମାସିକର ହିସାବ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେଇଛି ।

ମୋହତମିମ୍ ଉମ୍ରେ ସାହେବ୍ ନିଜର ରିପୋର୍ଟ ଉପସ୍ଥାପନ କରି ବତାଇଲେ କି ଜୁମା, ଇଜଲାସାତ୍ ଏବଂ ଜଲ୍‌ସା ଇତ୍ୟାଦିରେ ନିୟମିତ ରୂପେ ସିକ୍ୟୁରିଟିର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରଖାଯାଇଛି । ସେହିପରି କ୍ୟାମେରା ଇତ୍ୟାଦି ମଧ୍ୟ ଲଗାଯାଇଛି । ରାତିରେ ନିୟମିତ ନିର୍ବାନି ରଖାଯାଇଛି ଓ ଦୃଷ୍ଟି ଦିଆଯାଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ ଖୁଦାମୁଲ୍‌ର ପାଂଚୋଟି ଗୁପ୍ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ତୁ୍ୟଟି ଦେଉଛନ୍ତି ।

ମୁହତମିମ୍ ଇତ୍‌ଫାଲ୍ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ରେ ଅ:ବ:ଅଙ୍କ ପଚାରିବାରେ ବତାଇଲେ କି ସ୍ଥିତେନ୍‌ରେ ଇତ୍‌ଫାଲ୍‌ଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ହେଉଛି ୫୮ । ଯେଉଁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୪୯ ଆକ୍ଟିଭ୍ ଅଛନ୍ତି ଓ ନିୟମିତ ତରବିୟତି ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍‌ରେ ସାମିଲ୍ ହେଉଛନ୍ତି, ଚାନ୍ଦା ଦେଉଛନ୍ତି, ନମାଜରେ ଆସୁଛନ୍ତି

ଏବଂ ସୁରା ଫାତେହା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆସୁଛି । ସବୁ ସପ୍ତାହରେ କ୍ଲାସ୍ ଲଗାଯାଉଛି । ନାଜିମ୍ ଅତ୍‌ଫାଲ୍‌ମାନେ କ୍ଲାସ୍ ନେଉଛନ୍ତି । ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ରେ ବତାଇଲେ କି ଆପଣମାନଙ୍କର ତରବିୟତି କ୍ଲାସ୍ ନିୟମିତ ହେବା ଉଚିତ୍ ଓ ସେହି କ୍ଲାସ୍ ଗୁଡିକରେ ଇତ୍‌ଫାଲ୍‌ଙ୍କର ନିସାବ (ପାଠ୍ୟକ୍ରମ)କୁ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତୁ । ଇତ୍‌ଫାଲ୍‌ଙ୍କର ଇଜଲାସ୍ ଗୁଡିକରେ ମୁରବୀ ମାନଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଲାଭ ଉଠାନ୍ତୁ ।

ମୋହତମିମ୍ ତବ୍‌ଲିଗ୍ ସାହେବ୍ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ରେଙ୍କ ପଚାରିବାରୁ ବତାଇଲେ କି ପଛବର୍ଷ ନଭେଇର୍ ମାସଠାରୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖୁଦାମୁଲ୍ ଅହେମଦୀୟା ଜରିଆରେ କୌଣସି ବୟତ ହୋଇନାହିଁ ଓ ବିଗତ ତିନିବର୍ଷ ଭିତରେ ଖୁଦାମୁଲ୍ ମାଧ୍ୟମରେ କେତେ ଅହେମଦୀ ହୋଇଛନ୍ତି ସେ ବିଷୟ ଜଣାନାହିଁ ।

ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ରେ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ଖୁଦାମୁଲ୍‌ମାନେ ନିଜ ନିଜ ସ୍ଥାନରେ ଏକ୍ଟିଭ୍ ଆ ମଧ୍ୟ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ ଓ ଏବେ କାମ ମଧ୍ୟ କରନ୍ତୁ ଓ କିଛି କରି ଦେଖାନ୍ତୁ । କେବଳ ପ୍ଲାନ୍ କରିବାରେ ସିମାତ ରୁହନ୍ତୁ ନାହିଁ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ରେ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ କି ଏବେ ଏଠାରେ କିଛି ଶରଣାର୍ଥୀ ମଧ୍ୟ ଆସିଛନ୍ତି ଓ ବିଭିନ୍ନ କ୍ୟାମ୍ପ୍‌ରେ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରଖିବା ପାଇଁ କ୍ୟାମ୍ପ୍‌ସ୍‌ରେ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ହେବ । ସେହି ଶରଣାର୍ଥୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଅହେମଦୀମାନେ ଆସିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପର୍କ ରଖିବାକୁ ହେବ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ରେ ଅ:ବ:ଅ ମୋହତମିମ୍ ତାଲିମ୍‌ଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ କହିଲେ କି ହଜୁର୍‌ର ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସଙ୍କ ଯୁଁ ପୁସ୍ତକ ଗୁଡିକ ସ୍ଵିଡିସ୍ ଭାଷାରେ ଅନୁବାଦ ହୋଇସାରିଛି ସେ ସବୁକୁ ଖୁଦାମୁଲ୍ ନିସାବ୍ (ସିଲାବସ୍)ରେ ରଖନ୍ତୁ । ଆମେଲାର କିଛି ସଦସ୍ୟ ସଠିକ୍ ରୂପେ ଉର୍ଦ୍ଦୁ ପଢ଼ିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ତେବେ ଏମାନେ କିପରି ଉର୍ଦ୍ଦୁ ପଢ଼ିବେ । ସେଇଥିପାଇଁ ଏପରି ପୁସ୍ତକ ରଖନ୍ତୁ ଯାହାର ଅନୁବାଦ ହୋଇସାରିଛି । ଫଳତଃ ସବୁ ଖୁଦାମୁ ଏହାର ଅଧ୍ୟୟନ କରିପାରିବେ ।

ମୋହତମିମ୍ ତରବିୟତ୍ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ରେଙ୍କ ପଚାରିବାରୁ ନିଜର ରିପୋର୍ଟକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରି ବତାଇଲେ କି ପ୍ରତ୍ୟେକ ସପ୍ତାହ ଆମ ତରବିୟତ୍ କ୍ଲାସ୍ ଗୋଥନକର୍ମରେ ହେଉଛି । ୧୨ ରୁ ୧୫ ଜଣ ଖୁଦାମ୍ ସାମିଲ୍ ହେଉଛନ୍ତି । ଷକହୋମ୍‌ରେ ମଧ୍ୟ ଏହାଠାରୁ ୧୦ ଜଣ ଖୁଦାମ୍ କ୍ଲାସ୍‌ରେ ସାମିଲ୍ ହେଉଛନ୍ତି । ମାଲ୍‌ମୋରେ ମଧ୍ୟ କ୍ଲାସ୍ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଉଛି । ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ରେ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ କି ନିଜର ତରବିୟତି କ୍ଲାସ୍‌ରେ ଖୁଦାମୁମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟାକୁ ବଢ଼ାନ୍ତୁ । ଏଥିପାଇଁ ଜୋର୍ ଦିଅନ୍ତୁ ଓ ପିଛା କରନ୍ତୁ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ରେ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ଆପଣଙ୍କ ମଜଲିସ୍ ଶୁରାରେ ଯେଉଁ ସବୁ ଫଇସଲା ଗୁଡିକ ହୋଇଛି ତା ଉପରେ କେତେ ଅମଲ୍ କରାଯାଉଛି ତାର ଜାଏଜା ନିଅନ୍ତୁ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ରେଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏ ରିପୋର୍ଟ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଗଲା କି ୨୪୬ ଜଣ ଖୁଦାମୁଲ୍ ଭିତରୁ ୨୨୨ ଜଣ ଆକ୍ଟିଭ୍ ଅଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ରେ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ କି ଯେଉଁମାନେ ଆକ୍ଟିଭ୍ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେଜଣ ଏପରି ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ନିୟମିତ ଏମ୍.ଟି.ଏ ରେ ଖୁତ୍‌ବାକୁମ୍ ଶୁଣୁଛନ୍ତି ।

ପୁଣି ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ରେ କହିଲେ କଣ ତୁମେ ଜଣକିଆ ଜାଏଜା ରିପୋର୍ଟ ଫର୍ମ୍ ଡିଆରି କରିଛନ୍ତି ।

ନିଜ ଖୁଦାମାନଙ୍କୁ ଏମ୍.ଟି.ଏ ସହିତ ଯୋଡ଼ି ରଖନ୍ତୁ । ଏହା ହେଉଛି ତରବିୟତର ବହୁତ ଉତ୍ତମ ମାଧ୍ୟମ ଓ ଏହା ମଧ୍ୟ ଜାଏଜା ନିଅନ୍ତୁ ପାଠକବେଳା ନମାଜ ପଢୁଥିବା ଖୁଦାମାନଙ୍କ କେତେ ଅଛନ୍ତି । ବାଜମାତ୍ ନମାଜ ପାଠ କରୁଥିବା କେତେଜଣ ଅଛନ୍ତି । ମସଜିଦରେ ଆସି କେତେ ଖୁଦାମାନଙ୍କ ପଢୁଛନ୍ତି । ନିଜ ସେଠାରେ ଯାଇ କେତେଜଣ ପଢୁଛନ୍ତି । ଏହି ସବୁ କଥା ଉପରେ ଫୋକସ୍ କରନ୍ତୁ ।

ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଇମାନ ଆଣିବା ପରେ ନମାଜ କାଏମ୍ କରିବା ବିଷୟ କୁହାଯାଇଛି । ନମାଜ ପଢ଼ିବେ, ପବିତ୍ର କୋରାନ ପଢ଼ିବେ, ତେବେ ଯାଇ ଭଲ ତରବିୟତ୍ ହେବ ଓ ଯେବେ ଭଲ ତରବିୟତ୍ ହେବ ସେତେବେଳେ ସେକ୍ତୋରୀ ମାଲକର କାର୍ଯ୍ୟ ସହଜ ହୋଇଯିବ ଓ ଏମାନେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବେ ଚାହା ମଧ୍ୟ ଦେବେ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଫୁର୍ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ ଆପଣ ନିଜ ଖୁଦାମାନଙ୍କୁ ଏମ୍.ଟି.ଏ ସହିତ ଯୋଡ଼ନ୍ତୁ । ଆମେ ବର୍ଷକରେ ଏମ୍.ଟି.ଏରେ ଏକ ମିଲିୟନ୍ ପାଉଣ୍ଡ ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁଛୁ । ଏହା ଏଇଥିପାଇଁ କରାଯାଇଛି କି ଆପଣମାନେ ଏମ୍.ଟି.ଏ ସହିତ ଯୋଡ଼ି ହୋଇ ରୁହନ୍ତୁ, ଯଦ୍ୱାରା ଆପଣମାନଙ୍କର ତରବିୟତ୍ ସହଜ ହୋଇଯିବ ।

ପୁଣି ହଜୁର୍ ଅନୁଫୁର୍ କହିଲେ କି ଖୁଦାମାନଙ୍କ ଭିତରେ କେତେ ଏପରି ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ନିୟମିତ ରୂପେ ସପ୍ତାହରେ ଚାରିଦିନ ବା ତିନିଦିନ ବା ଦୁଇଦିନ ଏମ୍.ଟି.ଏ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଆପଣ ଧ୍ୟାନ କରାଇବେ ତ ଖୁଦାମାନଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ଏଥିପ୍ରତି ରହିବ । ପୁଣି ହଜୁର୍ ଅନୁଫୁର୍ ମୋହତ୍ତମିନ୍ ତରବିୟତକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ କହିଲେ କି ଏଠାରେ କାମ କରିବା ଦେଖାନ୍ତୁ ।

ମୋହତ୍ତମିନ୍ ତେହରିକ୍ ଯଦିଏକୁ ହଜୁର୍ ଅନୁଫୁର୍ ହିଦାୟତ୍ ଦେଇ କହିଲେ କି ଯେଉଁ ଖୁଦାମାନେ ତେହରିକ୍ ଯଦିଏରେ ଭାଗ ନେଉଛନ୍ତି ଆପଣଙ୍କର ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କର ରେକର୍ଡ୍ ରହିବା ଉଚିତ୍ ।

ମୋହତ୍ତମିନ୍ ଖିଦ୍ମତ୍ ଖଲକ୍ ହଜୁର୍ ଅନୁଫୁର୍ଙ୍କ ପଚାରିବାରେ ନିଜର ରିପୋର୍ଟ୍ ଉପସ୍ଥାପନ କରି ବତାଇଲେ କି ଆମେ ଚ୍ୟାରିଟି ପାଇଁ ଅର୍ଥ ଜମା କରୁଛୁ ।

ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଫୁର୍ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ - "Old Peoples Home" କୁ ଯାଆନ୍ତୁ । ତାଙ୍କ ପରିଦର୍ଶନ କରିବାର ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ବନାନ୍ତୁ । ପୁଣି କହିଲେ- କଣ ଏଠାରେ ଏସିଆନ୍ ମାନଙ୍କର ବୁଡ୍ ନେଉଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଫୁର୍ଙ୍କ ରିପୋର୍ଟ୍ ଦିଆଗଲା କି ସ୍ୱିଡେନ୍ ତିନିବର୍ଷ ରହିବା ପରେ ବୁଡ୍ ନେଉଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଫୁର୍ କହିଲେ କି ବୁଡ୍ ତୋନେସନର ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ମଧ୍ୟ ରଖନ୍ତୁ । ନିଜର ପୁରା ବର୍ଷକର ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ବନାଇ ତା ଉପରେ ଅମଳ କରନ୍ତୁ । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣମାନେ ନିଜ ସମ୍ମୁଖରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଟାର୍ଗେଟ୍ ନରଖୁଛନ୍ତି ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

ପୁଣି ହଜୁର୍ ଅନୁଫୁର୍ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ ତରବିୟତ୍ ବିଭାଗ ହେଉଛି ବହୁତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଭାଗ । ଏଥିପ୍ରତି ବହୁ ମାତ୍ରାରେ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଫୁର୍ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ କି ଅତ୍ତଫାଲ୍ ପିଲାମାନେ ବାର ତେର ବର୍ଷ ବୟସରେ ବହୁତ ଆକୃଷ୍ଟ ରହିଥାନ୍ତି । ଚଉଦ ପନ୍ଦର ବର୍ଷ ବୟସରେ ଅଳ୍ପସୁଆ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ପୁଣି ଯେବେ

ଖୁଦାମାନଙ୍କୁ ଅହେମଦାୟାରେ ଦାଖଲ ହୁଅନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ଅଲଗା ଅବସ୍ଥା ହୋଇଥାଏ । ପୁଣି ହଜୁର୍ ଅନୁଫୁର୍ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ କି ମୋହତ୍ତମିନ୍ମାନେ ଯଦି ଆକୃଷ୍ଟ ଥିବେ ତେବେ ମଜଲିସ୍ ଗୁଡ଼ିକରୁ ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ବିଭାଗର କୃତି ରିପୋର୍ଟ୍ ହାସଲ କରିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପଛରେ ପଢ଼ିଯିବେ । ମୋହତ୍ତମିନ୍ ସଦର ସାହେବଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଚିଠି ଲେଖନ୍ତୁ । ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝାନ୍ତୁ ଓ ତାରିଦ୍ କରନ୍ତୁ କି କାମ କରି ନିଜର ରିପୋର୍ଟ୍ ପଠାନ୍ତୁ । ଯେଉଁ ନାଜିମମାନେ ଖାଲି ଫର୍ମକୁ ପଠାଇ ଦେଉଛନ୍ତି ଓ କୌଣସି କାମ କରୁନାହାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସଦର ସାହେବଙ୍କ ଜରିଆରେ ଲେଖନ୍ତୁ କି ଆପଣମାନଙ୍କର ଖାଲି ଫର୍ମ ମିଳିଗଲା ଓ ଆପଣ କୌଣସି କାମ କରିନାହାନ୍ତି । ଆଶା କରୁଛୁ ଆପଣମାନେ ନିଜର ଖାଲି ଫର୍ମକୁ ଦେଖି ଲଜିତ ହେବେ । ଏହିପରି ସେମାନେ ଆସନ୍ତା ମାସକୁ କାମ କରିବେ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଫୁର୍ ପତ୍ରିକା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ହିଦାୟତ୍ ଦେଇ କହିଲେ ନିଜ ପତ୍ରିକାକୁ ଡ୍ରେବସାଲଟ୍ରେ ଦିଅନ୍ତୁ ଏବଂ ଏ ଘୋଷଣା କରନ୍ତୁ କି ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ଡ୍ରେମାସିକ ପତ୍ରିକା ବାହାର କରିବୁ । ସେଥିପାଇଁ ଆର୍ଟିକିଲ୍ ଲେଖି ପଠାନ୍ତୁ ।

ମଜଲିସ୍ ଗୁଡ଼ିକରେ ନାଜିମ୍ ଜଣାଅନ୍ତୁ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ କୁହନ୍ତୁ କି ନିଜ ଖୁଦାମାନଙ୍କୁ ଆକୃଷ୍ଟ କରିବେ । ଏହିପରି ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀ ମାନଙ୍କର ଷ୍ଟୁଡେଣ୍ଟ୍ ଆସୋସିଏସନ୍କୁ ମଧ୍ୟ କୁହନ୍ତୁ କି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଆକୃଷ୍ଟ ହେବେ । ପୁଣି ହଜୁର୍ ଅନୁଫୁର୍ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ କି କରେଂଟ୍ ଇସ୍ୟୁ ଉପରେ ଆର୍ଟିକିଲ୍ ଆସିପାରେ । ଖୁଦାମାନଙ୍କୁ ବତାନ୍ତୁ କି ଏଇ ଏଇ ସବୁ ବିଷୟ କରେଂଟ୍ ଇସ୍ୟୁ ଉପରେ ଆଧାରିତ । ଏହାର ଉତ୍ତର କଣ ହୋଇପାରିବ । କିଛି ମାମଲା ଓ ସମସ୍ୟାର ଉତ୍ତର ଆପଣମାନେ ଖୋଲି ସ୍ପଷ୍ଟ ରୂପେ ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସାଧାରଣତଃ ମୋଟା ମୋଟି ଉତ୍ତର ଦିଆଯାଇପାରେ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଫୁର୍ ପୁଣି କହିଲେ କି ପତ୍ରିକାର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ପବିତ୍ର କୋରାନର୍ ଗୋଟିଏ ଆୟତ ଓ ଏହାର ଅନୁବାଦ ଏବଂ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ତତ୍ତ୍ୱସିର ଦିଅନ୍ତୁ । ପୁଣି କୌଣସି ଏକ ହଦିସ୍ ରଖନ୍ତୁ । ପୁଣି ହଜୁର୍ ଅନୁଫୁର୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସଙ୍କ୍ ଇକତେବାସ୍ ନିଅନ୍ତୁ । ଖୁଦା ଗୁଡ଼ିକରୁ ପର୍ବଟ୍ ବାହାର କରନ୍ତୁ, ବିଷୟ ଚର୍ଚ୍ଚନା କରନ୍ତୁ ଯାହା ତରବିୟତି ପାର୍ଶ୍ୱ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିବ । ଯଦି ଆପଣ ଖୁଦାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଆଗ୍ରହ ସୃଷ୍ଟି କରାଇବେ ତେବେ ଯାଇ ଖୁଦାମାନେ ଆର୍ଟିକିଲ୍ ମଧ୍ୟ ଲେଖିବେ ।

ପୁଣି ହଜୁର୍ ଅନୁଫୁର୍ କହିଲେ- ରିଭ୍ୟୁ ଅଫ୍ ରିଲିଜିଅନ୍ସ ପତ୍ରିକା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଆର୍ଟିକିଲ୍ ଆସୁନଥିଲା । ମୁଁ ତାଙ୍କ ବୋର୍ଡ୍କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେଲି । ସେମାନଙ୍କୁ ସଂଗଠିତ କରିଦେଲି ଏବଂ ସେଥିରେ ଜଣେ ମୁରବୀ ସିଲସିଲାକୁ ନିୟୋଜିତ କଲି । ଏବେ ସେଠି ଏତେ ପାଣ୍ଡୁଲିପି ଏକାଠି ହୋଇଯାଇଛି କି ତାହା ଚାରି ଚାରି ମାସ ପାଠକମାନେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକାଶନ ନିମନ୍ତେ ପଢ଼ିରହୁଛି ଓ ସୁବକମାନେ ମଧ୍ୟ ଆର୍ଟିକିଲ୍ ଲେଖୁଛନ୍ତି ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଫୁର୍ ପୁଣି କହିଲେ କି ରିଭ୍ୟୁ ଅଫ୍ ରିଲିଜିଅନ୍ସ ପତ୍ରିକାକୁ ପଢ଼ନ୍ତୁ । ସେଥିରେ ଆପଣମାନଙ୍କ ଆଗ୍ରହ ବିଷୟ ସବୁ ରହିଛି । ଏବେ ଷ୍ଟକହୋମରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଅଭିଭାଷଣ ସେଥିରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଯିବ ।

ଚାହା ହାସଲ କରିବାରେ ଯେଉଁ ଅସୁବିଧା

ରହିଛି ସେ ବାବଦରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଫୁର୍ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ମାଲି କୁରବାନୀ ହେଉଛି ଖୁଦାତାଲାଙ୍କର ଏକ ହଜୁର୍ । ଚାହାକୁ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଜଣ୍ଟରଙ୍କର ପ୍ରସନ୍ନତା ମିଳିଥାଏ । ଚାହା କୌଣସି ପ୍ରକାର ଚ୍ୟାକ୍ସ୍ ନୁହେଁ । ପୁଣି ହଜୁର୍ ଅନୁଫୁର୍ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ କି ଆପଣମାନେ ନିଜ ଇଜ୍ତିମାରେ ଖୁଦାମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ପ୍ରଶ୍ନୋତ୍ତର ସେଶନ୍ କରନ୍ତୁ । ମୁବଲିଗ୍ ସିଲସିଲା କାଣିଫ୍ ମେହମୁଦ୍ ଓ ସାହେବ୍ ସେହି ପ୍ରଶ୍ନ ଗୁଡ଼ିକର ଉତ୍ତର ଦେବେ । ଖୁଦାମାନଙ୍କୁ କୁହନ୍ତୁ କି ଚାହା ବିଷୟରେ ତାଙ୍କ ମନ ଭିତରେ ଯାହା କିଛି ପ୍ରଶ୍ନ ଅଛି ସେ ସବୁକୁ ପଚାରିବେ । ଏହିପରି ସେମାନଙ୍କୁ ବତାନ୍ତୁ କି ଚାହା କାହିଁକି ଜରୁରୀ ଅଟେ ଓ ଏହାର ଆବଶ୍ୟକ କଣ ଓ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଚାହା କଣ ପାଇଁ ରହିଛି । ଏହାଦ୍ୱାରା ଖୁଦାମାନଙ୍କର ହୃଦବୋଧ ହେବ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଚାହା ଦେବାପାଇଁ ଆଗ୍ରହ ସୃଷ୍ଟି ହେବ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଫୁର୍ କହିଲେ କି ଯୁ.କେ ରେ ଖୁଦାମାନଙ୍କ ଇଜ୍ତିମା ଅବସରରେ ଏହିପରି ଗୋଟିଏ ପ୍ରଶ୍ନୋତ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ସେଶନ୍ ରଖାଯାଇଥିଲା । ଜାମିଆ ଅହେମଦାୟା ଯୁ.କେ ର ବରିଷ୍ଠ ଛାତ୍ରମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗୋଟିଏ ପ୍ୟାନେଲ୍ ବନାହୋଇଥିଲା ଯିଏ ଖୁଦାମାନଙ୍କର ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେଲେ ଓ ଚାହାର ଗୁରୁତ୍ୱ ବିଷୟରେ ବତାଇଲେ । ଯେଉଁ ଖୁଦାମାନେ ଚାହା ଦେବାରେ ଅବହେଳା କରୁଥିଲେ ପ୍ରତିକ୍ଷେତ୍ରରେ ସେମାନଙ୍କର ହୃଦବୋଧ ହେଲା ଓ କିଛି ଖୁଦାମାନେ ସେକ୍ତୋରୀ ମାଲକ୍ ପାଖକୁ ଯାଇ ନିଜର ଚାହା ପ୍ରଦାନ କଲେ ଓ ନାଜିମ୍ ମାଲକ୍ ପାଖକୁ ଯାଇ କହିଲେ କି ଆମର ଚାହା ନେଇଯାଉ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଫୁର୍ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ କହିଲେ କି ଏବେ ଉପାୟ ଆପଣମାନେ ହିଁ ବାହାର କରିବେ । ମୁଁ ଗୋଟିଏ ମାର୍ଗ ବତାଇଦେଲି ।

ମୋହତ୍ତମିନ୍ ଇତ୍ତଫାଲ୍ ସାହେବ୍ ଏ ବିଷୟରେ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଦାହିଲେ କି ଯେଉଁ ସବୁ ଫ୍ୟାମିଲି ଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପଛକୁ ହଟି ଯାଇଛନ୍ତି ସେହି ଇତ୍ତଫାଲ୍ ମାନଙ୍କୁ କିପରି ନିକଟକୁ ଆଣାଯାଇପାରିବ ?

ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଫୁର୍ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ଆପଣ ସଦର ଖୁଦାମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଅମୀର୍ ସାହେବଙ୍କୁ ଚିଠି ଲେଖନ୍ତୁ । ମୁବଲିଗ୍ ସାହେବଙ୍କୁ ଚିଠି ଲେଖନ୍ତୁ । ସେହିପରି ମା' ବାପାଙ୍କୁ ଆପଣମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜ ଆତ୍ମ ବୁଝାଇପାରିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ବତାନ୍ତୁ କି ଯଦି ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଓହ୍ଲଦାଦାର୍ମାନଙ୍କ ସହିତ କିଛି ଆପତ୍ତି ଓ ଅଭିଯୋଗ ଅଛି ତେବେ ଆପଣମାନେ ନିଜ ପିତାକୁ କାହିଁକି ଓ ନିଜ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କାହିଁକି ଖରାପ କରୁଛନ୍ତି ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଫୁର୍ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ପ୍ରତ୍ୟେକ ଓହ୍ଲଦାଦାର୍ମାନଙ୍କର ଏ ଦାୟିତ୍ୱ ଅଛି କି ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ । ପୁଣି କହିଲେ ଆପଣ ମନରେ ଏକଥା ରଖନ୍ତୁ କି କାହାକୁ ଦୂରେଇ ଦେବା ସହଜ ଓ କାହାକୁ ନିକଟକୁ ଆଣିବା ବହୁତ କଠିନ ଅଟେ ।

ଜଣେ ଯୁବକ ଖାଦିମଙ୍କ କ୍ଷମା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଚର୍ଚ୍ଚା ହେଲା ଓ ହଜୁର୍ ଅନୁଫୁର୍ଙ୍କ ଖୁଦମତରେ ଏ ରିପୋର୍ଟ୍ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଗଲା କି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଜଣକ ନିଜେ ନିୟମିତ କ୍ଷମା ପାଇଁ ଲେଖୁନାହାନ୍ତି । ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଫୁର୍ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ କି ଯାହାକୁ ଦଣ୍ଡ ମିଳିଥିବ ଯଦି ସେ ନିଜ କଥା ଓ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏହା ପ୍ରକାଶ କରୁଥିବ କି ମୋତେ କୌଣସି କଥାର ପରବାସ ନାହିଁ ତେବେ

ତା ଦ୍ୱାରା ନିଜାମ୍ନର ସମ୍ମାନ ଶେଷ ହୋଇଯାଏ । ସେ କ୍ଷମାର ଚିଠି ଲେଖନ୍ତୁ ବାକି ଯେଉଁଠି ତାର ଅହେମଦା ହେବାର ସମ୍ପର୍କ ଅଛି, ଆମେ ତା ହୃଦୟରୁ ଅହେମଦାୟତକୁ ବାହାର କରିପାରିବୁ ନାହିଁ । ଯଦି କୌଣସି ଅଣ ଜମାତ୍ ଝିଅଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ କରିବା ମାମଲା ରହିଛି ତେବେ ଯେଉଁମାନେ ନିୟମିତ ରୂପେ ଅନୁମତି ହାସଲ କି ବିବାହ କରୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ତାଜିରି (ଦଣ୍ଡ) କାରବାଇ ହେବନାହିଁ । ତାଜିରି କାରବାଇ ଏଇଥିପାଇଁ ହୁଏ କି ସେମାନେ ନିକାହ୍ ଗର୍ବର ଅହେମଦା ମୌଲାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପଢ଼ାଇଥାନ୍ତି । ଏହିପରି ସେ ଉଲ୍ଲ ମୌଲାବାଙ୍କୁ ନିଜର ଜମାତ୍ ବୋଲି ମାନି ନିଅନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ହଜୁର୍ ଅନୁଫୁର୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସଙ୍କ୍ ଜମାତ୍‌ରେ ଅଧିକାର କରିଥିଲେ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଫୁର୍ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ବିବାହ ପରେ ବେଳେବେଳେ ଝିଅ ବୟତ୍ କରିନିଏ । କିନ୍ତୁ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦଣ୍ଡ ବଳବତ୍ତର ରହିଥାଏ । ପୁଣି ହଜୁର୍ ଅନୁଫୁର୍ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ସଦର ମଜଲିସ୍ ଖୁଦାମାନଙ୍କ ଅହେମଦାୟା ସ୍ୱିଡେନ୍ ଜଳସା ସାଲାମା ଯୁ.କେ ରେ ସାମିଲ୍ ହୁଅନ୍ତୁ ଓ ଖୁଦାମାନଙ୍କ ସେକ୍ସନର ଜନଚାର୍ଯ୍ୟକ ସହିତ ମିଳନ୍ତୁ ଓ ତାଙ୍କ ଠାରୁ ବୁଝନ୍ତୁ କି କିପରି ଆମେ ଆମର କାର୍ଯ୍ୟକୁ, ନିଜ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍‌କୁ ଉତ୍ତମ କରିପାରିବୁ ଓ ଅଧିକ ଆକୃଷ୍ଟ ହୋଇପାରିବୁ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଫୁର୍ ଓହ୍ଲଦାଦାର୍ମାନଙ୍କୁ ସମୋଧାନ କରି କହିଲେ କି ନିଜ ସମ୍ପର୍କ ଦ୍ୱାରା ସମୟ ବଢ଼ିଥାଏ । ଖାଲି ମେସେଜ୍ କରିଦେବା ଦ୍ୱାରା ଜାତି ସମ୍ପର୍କ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏନାହିଁ । ହଜୁର୍ ଅନୁଫୁର୍ ସଦର ସାହେବ୍ ଖୁଦାମାନଙ୍କୁ ହିଦାୟତ୍ ଦେଇ କହିଲେ କି ଆପଣ ଛୁଟିରେ ନିଜର ମଜଲିସ୍ ଗୁଡ଼ିକ ଗସ୍ତ କରନ୍ତୁ । ଆପଣଙ୍କର ନିଜ ସମ୍ପର୍କ ମଜଲିସ୍ ଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ସୃଷ୍ଟି ହେବା ଉଚିତ୍ । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜ ସମ୍ପର୍କ ନରହିଛି ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖୁଦାମାନଙ୍କ ସଠିକ୍ ତରବିୟତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ମୋହତ୍ତମିନ୍ ମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜ ନିଜ ମଜଲିସ୍‌କୁ ଗସ୍ତ କରନ୍ତୁ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଫୁର୍ଙ୍କ ସହିତ ନ୍ୟାସନାଲ୍ ମଜଲିସ୍ ଆମେଲା ଖୁଦାମାନଙ୍କ ଅହେମଦାୟାର ଏହି ମିଟିଂ ୭:୩୦ ରେ ଶେଷ ହେଲା । ପରିଶେଷରେ ଖୁଦାମାନେ ଆମଲା ମାନେ ହଜୁର୍ ଅନୁଫୁର୍ଙ୍କ ସହିତ ଗୁପ୍ ଫଟୋ ଉଠାଇବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ ।

**ଜଣକିଆ ଓ ଫ୍ୟାମିଲି ସାକ୍ଷାତକାର୍**


ଏହାପରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଫୁର୍ ଅ:ବ:ଅ ନିଜ ଦଫ୍ତରରେ ପଦାର୍ପଣ କଲେ ଯେଉଁଠି ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ମୁତାବକ ଫ୍ୟାମିଲି ସାକ୍ଷାତକାର୍ ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ଆଜି ସନ୍ଧ୍ୟାର ଏହି ଶେଷରେ ୧୮ ଟି ଫ୍ୟାମିଲିର ୫୬ ଜଣ ସଦସ୍ୟ ନିଜ ପ୍ରିୟ ଆକାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଫଟୋ ଉଠାଇବାର ସୁଯୋଗ ପାଇଲେ । ହଜୁର୍ ଅନୁଫୁର୍ ଅ:ବ:ଅ ବହୁତ ସ୍ୱେହର ସହିତ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ କଲମ ଉପହାର ପ୍ରଦାନ କଲେ ଓ ଛୋଟଛୋଟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଚକୋଲେଟ୍ ପ୍ରଦାନ କଲେ । ସାକ୍ଷାତକାର୍ ଏହି ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ୯:୧୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାରି ରହିଲା ।

ଏହାପରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଫୁର୍ ଅ:ବ:ଅ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ନିଜ ଆବାସସ୍ଥଳକୁ ଚାଲିଗଲେ । ଅତଃପର ୯:୪୫ ରେ ମସଜିଦ୍ ନାସିର୍ରେ ପଦାର୍ପଣ କରି ନମାଜ ମଗରିବ୍ ଓ ଜଣା ଜମାକରି ପଢ଼ାଇଲେ । ନମାଜ ପାଠ ପରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଫୁର୍ ନିଜ ଆବାସସ୍ଥଳକୁ ଫେରିଗଲେ । (ବହୁଖୁଲା ଅଖ୍‌ବାର୍ ବଦର୍ ୧୧ ଅଗଷ୍ଟ-୨୦୧୬)

**EDITOR**  
**Qamarul Haque Khan**  
Sub-Editor : Maqsood Ali Khan  
Mob : (+91) 9437128786  
e-mail : odiabadar@gmail.com

REGISTERED WITH THE REGISTRAR OF THE NEWSPAPERS FOR INDIA AT NO PUNODI/2016/68750

*The Weekly Qadian*



ସାପ୍ତାହିକ ବଦର  
କାଦିଆନ

Distt: Gurdaspur (Pb.) INDIA Qadian - 143516

Postal Reg. No.GDP-40/2017-2019 Vol.3 Thursday 12 July 2018 Issue No.28

**MANAGER**  
**NAWAB AHMAD**  
Tel : +91 -1872-224757  
Mobile. : +91 - 94170-20616  
e-mail : managerbadrqnd@gmail.com

**ANNUAL SUBSCRIPTION:Rs.500/- (Per Issue:Rs.9/-) (WEIGHT - 20-50gms/issue)**

**ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ହଜରତ୍ ଅମିରୁଲ୍ ମୁମିନିନ୍ ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହିଲ୍ ଖାମିସ୍ ଅ:ବ:ଅ କ୍ଷେତ୍ରମାର୍ଚ୍ଚି ଏବଂ ସ୍ଥିତେନ୍ ଗସ୍ତ-ମଇ ୨୦୧୬ ର କାର୍ଯ୍ୟବ୍ୟବସ୍ଥା**

୨୦ ମଇ ୨୦୧୬ (ଶୁକ୍ରବାର)  
ହଜୁର ଅନୁସ୍ତୁର ଅ:ବ:ଅ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ୩:୪୫ ରେ ମସଜିଦ୍ ନାସିରରେ ପହଞ୍ଚି ନମାଜ ଫଜର ପଢ଼ାଇଲେ । ନମାଜ ପଢ଼ାଇବା ପରେ ହଜୁର ଅନୁସ୍ତୁର ଅ:ବ:ଅ ନିଜ ଆବାସସ୍ଥଳୀକୁ ଚାଲିଗଲେ । ସକାଳବେଳା ହଜୁର ଅନୁସ୍ତୁର ଅ:ବ:ଅ ଦଫ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିଲେ ।  
ଆଜି ଜୁମାତୁଲ୍ ମୁବାରକ୍ ଥିଲା ଏବଂ ମସଜିଦ୍ ନାସିର ଗୋଥନବର୍ଗ (ସ୍ଥିତେନ୍)ରୁ ହଜୁର ଅନୁସ୍ତୁର ଅ:ବ:ଅଙ୍କ ଏହା ଥିଲା ଦ୍ଵିତୀୟ ଖୁତ୍ବା ଯାହା ଏମ୍.ଟି.ଏ ଜରିଆରେ ସାରା ଦୁନିଆରେ ଲାଭଭୁ ପ୍ରସାରଣ ହେଉଥିଲା । ଏହା ପୂର୍ବରୁ ୧୧ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ୧୬ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୦୪ ମସିହାରେ ହଜୁର ଅନୁସ୍ତୁର ଅ:ବ:ଅ ମସଜିଦ୍ ନାସିର ଗୋଥନବର୍ଗରେ ଖୁତ୍ବାକୁମ୍ପା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଯାହା ଏମ୍.ଟି.ଏ ମାଧ୍ୟମରେ ଲାଭଭୁ ପ୍ରସାରଣ କରାଯାଇଥିଲା ।  
ନିଜ ପ୍ରିୟ ଆକାଙ୍କ ପଛରେ ନମାଜ ଜୁମା ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ସ୍ଥିତେନ୍ ଜମାତ୍ ଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟତୀତ ତେନ୍ ମାର୍ଚ୍ଚି, ନରୁଣ୍ଡେ, ଫିନ୍ ନାଲ୍, ରୁଚେନ୍ ଏବଂ ଜର୍ମାନୀରୁ ଜମାତର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦ ଏବଂ ଫ୍ୟାମିଲି ଗୁଡ଼ିକ ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ଗୋଥନବର୍ଗରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ । ସ୍ଥିତେନ୍ ଜମାତ୍ ଗୁଡ଼ିକ ଓ ପଡୋଶୀ ଦେଶ ଗୁଡ଼ିକରୁ ସତକ ରାସ୍ତା ମାଧ୍ୟମରେ ଗସ୍ତ କରି ଆସିଥିବା ଲୋକମାନେ ବହୁତ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଦୂରତକୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ଆସିଥିଲେ ।  
ମାଲମୋରୁ ଆସିଥିବା ଲୋକେ ୨୭୪ କି.ମି, କାଲମାର୍କଠାରୁ ୩୫୦ କି.ମି, ଷ୍ଟକହୋମରୁ ୪୮୩ କି.ମି ଓ ଲୋଲିଓରୁ ଆସିଥିବା ଫ୍ୟାମିଲି ଗୁଡ଼ିକ ୧୫୦୦ କି.ମି ରୁ ଅଧିକ ରାସ୍ତା ଅତିକ୍ରମ କରି ଗୋଥନବର୍ଗ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ।  
ପଡୋଶୀ ଦେଶ ଗୁଡ଼ିକରୁ ଆସିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନରୁଣ୍ଡେରୁ ଆସିଥିବା ଲୋକମାନେ ୨୯୫ କି.ମି, ତେନ୍ ମାର୍ଚ୍ଚିରୁ ୩୨୧ କି.ମି ଏବଂ ଫିନ୍ ନାଲ୍ ରୁ ଆସିଥିବା ସଦସ୍ୟମାନେ ୧୦୮୨ କି.ମି ରାସ୍ତା ଅତିକ୍ରମ କରି ଆସିଥିଲେ ।  
ସକାଳୁ ଜମାତର ପୁରୁଷ ଓ ମହିଳାମାନଙ୍କ ଆଗମନର ଧାରା ଜାରି ଥିଲା । ମସଜିଦ୍ ବ୍ୟତୀତ ଦୁଇଗୋଟି ବଡ଼ ବଡ଼ ହଲ୍ ଓ ଟେବ୍ଲ୍ ଭିତରେ ନମାଜ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ଲୋକମାନେ ଭର୍ତ୍ତି ହୋଇଥିଲେ ଓ ମୋଟାମୋଟି ତେରଶହରୁ ଅଧିକ ଲୋକେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ।  
ସ୍ଥିତେନ୍ ନ୍ୟାସନାଲ୍ ଟେଲିଭିଜନ୍ (ଯାହା ଦେଶର ପଶ୍ଚିମ ଭାଗକୁ କଭର୍ କରୁଛି)ର ଟିଏମ୍ ମସଜିଦ୍ ନାସିର ଗୋଥନବର୍ଗ ଏବଂ ସେଠିକାର କିଛି ଦୃଶ୍ୟକୁ ରେକର୍ଡ୍ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ ।  
ଠିକ୍ ଦୁଇଟାବେଳେ ହଜୁର ଅନୁସ୍ତୁର ଅ:ବ:ଅ ମସଜିଦ୍ ନାସିରରେ ପହଞ୍ଚି ଖୁତ୍ବାକୁମ୍ପା ପ୍ରଦାନ କଲେ । ଏହି ଖୁତ୍ବାର ସାରାଂଶ ଅଖବାର୍ ବଦର ୨୬ ମଇ ୨୦୧୬ ରେ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଖୁତ୍ବାଟି ଅଖବାର୍ ବଦର ୯ ଜୁନ୍ ୨୦୧୬ ସଂଖ୍ୟାରେ

ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି । ହଜୁର ଅନୁସ୍ତୁର ଅ:ବ:ଅଙ୍କ ଏହି ଖୁତ୍ବାକୁମ୍ପା ସ୍ଥିତେନ୍ ଭାଷାରେ ଏଠାରେ ସ୍ଥାନୀୟ ରୂପେ ଲାଭଭୁ ଅନୁବାଦ କରାଗଲା ।  
ଏହି ଖୁତ୍ବାକୁମ୍ପା ଦିନ ୩ଟି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାରି ରହିଲା । ଏହାପରେ ହଜୁର ଅନୁସ୍ତୁର ନମାଜ ଜୁମା ସହିତ ଅସର ନମାଜକୁ ଜମା କରି ପଢ଼ାଇଲେ । ନମାଜ ପାଠ ପରେ ହଜୁର ଅନୁସ୍ତୁର ଅ:ବ:ଅ ନିଜ ଆବାସସ୍ଥଳୀକୁ ଚାଲିଗଲେ ।  
ଏହାପରେ ସ୍ଥିତେନ୍ ନ୍ୟାସନାଲ୍ ଟେଲିଭିଜନ୍ (Sverges Television Vast) ଯାହା ସ୍ଥିତେନ୍ ପଶ୍ଚିମ ଭାଗକୁ କଭର୍ କରୁଅଛି, ଏହାର ଜର୍ମାନିଷ୍ଟ ହଜୁର ଅନୁସ୍ତୁର ଅ:ବ:ଅଙ୍କ ଇଂଟରଭ୍ୟୁ ନେଲେ ।  
ଜର୍ମାନିଷ୍ଟ ଜଣକ ପ୍ରଥମ ପ୍ରଶ୍ନ ଏହା ପଚାରିଲେ କି ଆପଣ ଜୁମା ପରେ କଣ କରିବେ ?  
ଏଥିରେ ହଜୁର ଅନୁସ୍ତୁର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ:- ମୁଁ ଯେଉଁଠି ଯାଉଅଛି ସେଠାରେ ଆମ ଜମାତର ସଦସ୍ୟମାନେ ଅଛନ୍ତି ଓ ମୁଁ ଆମ ଜମାତର ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କରୁଛି । ତେଣୁ ଏହାପରେ ମୁଁ ସନ୍ଧ୍ୟାବେଳେ ଫ୍ୟାମିଲି ଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କାର୍ କରିବି । ଏତଦ୍ ବ୍ୟତୀତ କିଛି ଅର୍ଥସିଆଲ୍ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ମଧ୍ୟ ଅଛି ।  
ଏହାପରେ ସାମାଜିକ ଜଣକ ପଚାରିଲେ କି ଗୋଥନବର୍ଗ ସହର ସମ୍ଭବରେ ଆପଣଙ୍କର କଣ ଧାରଣା ରହିଛି ?  
ଏଥିରେ ହଜୁର ଅନୁସ୍ତୁର କହିଲେ- ସ୍ଥିତେନ୍ରେ ଆମ ଜମାତର ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ଲୋକେ ଏଠି ଗୋଥନବର୍ଗରେ ବସବାସ କରୁଅଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ଗୋଥନବର୍ଗ ଆସିଛି ।  
ଏହାପରେ ସେ ପୁଣି ପଚାରିଲେ ଆମକୁ ଯେଉଁ ସମସ୍ୟା ଗୁଡ଼ିକର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡ଼ୁଛି ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ଚରମପନ୍ଥୀ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ । ଆପଣ ଏ ସମ୍ପର୍କରେ କଣ କହିବାକୁ ଚାହଁବେ ?  
ଏଥିରେ ହଜୁର ଅନୁସ୍ତୁର କହିଲେ-ଇସଲାମକୁ ଚରମପନ୍ଥୀ ସହିତ ଯୋଡ଼ାଯାଉଛି । କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ ଇସଲାମ୍ ଭିତରେ ଚରମପନ୍ଥୀର କୌଣସି ସ୍ଥାନ ନାହିଁ । ଯେଉଁଠି ଧର୍ମର କଥା ଉଠୁଛି ସେଠି ପବିତ୍ର କୋରାନ୍ ବହୁତ ସ୍ପଷ୍ଟ କରି କହିଦେଇଛି କି ଧର୍ମ ହେଉଛି ଆପଣଙ୍କ ହୃଦୟର ମାମଲା । ଏଥିରେ କୌଣସି ବାଧାଧାକତା ନାହିଁ । ଯେଉଁଠି ହତ୍ଵେଦ ରସୁଲ୍ ଏବଂ ହତ୍ଵେଦ କୁରୁଆନ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ରସୁଲ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଅପମାନ ଓ ପବିତ୍ର କୋରାନର ଅପମାନ କରିବାର ବିଷୟ ଇତ୍ୟାଦି କୁହାଯାଉଛି ତେବେ ରସୁଲ୍ କରନ୍ତି ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଯୁଗରେ ଏ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କୌଣସି କାନୁନ୍ ତିଆରି ହୋଇନଥିଲା । ସେହିଭଳି ଯେଉଁଠି ଧର୍ମ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାର କଥା ଉଠୁଛି ସେଠାରେ ପବିତ୍ର କୋରାନ ବହୁତ ସ୍ପଷ୍ଟ କରି ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛି କି ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିବା ବିଷୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ସ୍ଵାଧୀନ । ସେ ତା ଇଚ୍ଛା ହେଲେ ଇସଲାମକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରୁ ବା

ଇସଲାମକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁ । ଏହା ହେଉଛି ତା ନିଜସ୍ଵ ଇଚ୍ଛା । ତେଣୁ ଆଜିକାଲି ଚରମପନ୍ଥୀ ଲୋକେ ଯାହାକିଛି ମଧ୍ୟ କରୁଅଛନ୍ତି ସେଗୁଡ଼ିକର ଇସଲାମର ଶିକ୍ଷା ସହିତ କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ । ଜଣେ ନିରାହୁକ୍ ମାରିବା ଇସଲାମା ଶିକ୍ଷାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବିରୋଧ । ମୁଁ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ କହିଥିଲି କି ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛନ୍ତି ସେମାନେକୁ ଏକଥାର ଲୋଭ ଦିଆଯାଉଛି କି ଏପରି ଲୋକଙ୍କର ଜନ୍ମତତ୍ତ୍ଵ ଯିବେ । କିନ୍ତୁ ଇସଲାମ୍ ତ କହୁଛି କି ଯଦି ତୁମେ ଜଣେ ନିରାହୁକ୍ ହତ୍ୟା କରିବ ତେବେ ତୁମେ ଜନ୍ମତତ୍ତ୍ଵ ନୁହେଁ ବରଂ ଜହନମ୍ (ନର୍କ)ରେ ପଡ଼ିବ ।  
ସାମାଜିକ ଜଣକ ପୁଣି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଲେ କି ଆପଣଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହାର କାରଣ କଣ ?  
ଏଥିରେ ହଜୁର ଅନୁସ୍ତୁର କହିଲେ- ଏହାର କାରଣ ଧର୍ମ ନୁହେଁ । ଏହାର କାରଣ ହେଉଛି ସେମାନଙ୍କର ନିଜର ସ୍ଵାର୍ଥ । ମଧ୍ୟପ୍ରାଚ୍ୟରେ ଲୋକମାନଙ୍କର ନିଜ ସରକାରଙ୍କ ସହିତ ସମସ୍ୟା ରହିଛି ଯାହାର ପ୍ରତିକ୍ରିୟାରେ ବିଦ୍ରୋହୀ ଗୋଷ୍ଠୀ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସେହି ବିଦ୍ରୋହୀ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଚରମପନ୍ଥୀ ଗୋଷ୍ଠୀ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଯାଉଅଛି । ପୁଣି ଏହି ଲୋକମାନେ ରାଜନୈତିକ ଲାଭ ଉଠାଇବା ପାଇଁ ଧର୍ମର ବ୍ୟବହାର କରୁଅଛନ୍ତି ।  
ପୁଣି ସେ ପଚାରିଲେ କି ଆପଣ ନିଜ ସ୍ଥିତେନ୍ ଗସ୍ତକୁ ସଂକ୍ଷିପ୍ତରେ କିପରି ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବେ ?  
ଏଥିରେ ହଜୁର ଅନୁସ୍ତୁର କହିଲେ- ମୁଁ ତ ଏହା କହିବି କି ମୋତେ ସ୍ଥିତେନ୍ରେ ବହୁତ ମଜା ଆସିଲା । ଆମେ ମାଲମୋରେ ସ୍ଥିତେନ୍ ଦ୍ଵିତୀୟ ମସଜିଦ୍ ଉଦଘାଟନ କଲୁ । ପୁଣି ଷ୍ଟକହୋମ୍ ଯାଇଥିଲି, ଯେଉଁଠି କିଛି ଶିକ୍ଷୁତ ଓ ରାଜନୈତିକ ମାନଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କାର୍ ହେଲା ଏବଂ ଏବେ ମୁଁ ଏଠି ଗୋଥନବର୍ଗ ଆସିଛି । ଏଠି ସ୍ଥିତେନ୍ରେ ମୁଁ ପ୍ରାକୃତିକ ଦୃଶ୍ୟ ଇତ୍ୟାଦି ବୁଲି ଦେଖିନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ରହିବା ସମୟରେ ବହୁତ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିଛି ଯାହା ବହୁତ ଭଲ ରହିଲା । ଇଂଟରଭ୍ୟୁର ଶେଷରେ ସାମାଜିକ ଜଣକ ହଜୁର ଅନୁସ୍ତୁର ଅ:ବ:ଅଙ୍କ ଧନ୍ୟବାଦ ଜଣାଇଲେ ।  
ଇଂଟରଭ୍ୟୁ ପରେ ଠିକ୍ ୩:୪୦ ରେ ହଜୁର ଅନୁସ୍ତୁର ଅ:ବ:ଅ ନିଜ ରହିବା ସ୍ଥାନକୁ ଚାଲିଗଲେ ।  
ସ୍ଥିତେନ୍ ନ୍ୟାସନାଲ୍ ମସଜିଦ୍ ଆମେଲା ଲଜନାର ହଜୁର ଅନୁସ୍ତୁର ଅ:ବ:ଅଙ୍କ ସହିତ ମିଟିଂ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ମୁତାବକ ଠିକ୍ ୬ଟା ବେଳକୁ ହଜୁର ଅନୁସ୍ତୁର ଅ:ବ:ଅ ମିଟିଂ ହଲରେ ପଦାର୍ପଣ କଲେ ଓ ନ୍ୟାସନାଲ୍ ମସଜିଦ୍ ଆମ୍ଲା ଲଜନା ସ୍ଥିତେନ୍ ହଜୁର ଅନୁସ୍ତୁର ଅ:ବ:ଅଙ୍କ ସହିତ ମିଟିଂ ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ହଜୁର ଅନୁସ୍ତୁର ଅ:ବ:ଅ ପ୍ରଥମେ ଦୁଆ କରାଇଲେ । ଏହାପରେ ହଜୁର ଅନୁସ୍ତୁରଙ୍କ ପଚାରିବାରେ ଜେନେରାଲ୍ ସେକ୍ରେଟାରୀ ସାହିବା ବତାଇଲେ କି ଆମର ୯ ଟି ମଜଲିସ୍ ଅଛି ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଜଲିସ୍ ରିପୋର୍ଟ ପଠାଉଅଛି । ଏଥିରେ

ହଜୁର ଅନୁସ୍ତୁର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ଭଲକଥା, ବହୁତ Efficient ଅଛନ୍ତି ।  
ହଜୁର ଅନୁସ୍ତୁର ଅ:ବ:ଅ ପଚାରି ବୁଝିଲେ କି କଣ ସେହି ମଜଲିସ୍ ଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କ ରିପୋର୍ଟର ଉତ୍ତର ଦିଆଯାଉଛି ? ଏଥିରେ ଜେନେରାଲ୍ ସେକ୍ରେଟାରୀ ସାହିବା କହିଲେ କି ନ୍ୟାସନାଲ୍ ସେକ୍ରେଟାରୀମାନେ, ସଦର ସାହେବ୍ ଲଜନାଙ୍କ ସହିତ ଆଲୋଚନା କରି ଉତ୍ତର ଦେଉଅଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ହଜୁର ଅନୁସ୍ତୁର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ ସଦର ସାହିବା ନିଜ ମଜଲିସ୍ ସହିତ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସମ୍ପର୍କ ରଖନ୍ତୁ ।  
ଏହାପରେ ହଜୁର ଅନୁସ୍ତୁର ଅ:ବ:ଅ ସେକ୍ରେଟାରୀ ତରବିୟତ୍ ଠାରୁ ପଚାରି ବୁଝିଲେ କି ତରବିୟତ୍ କଣ କଣ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି ? ନଭେମ୍ବର ଠାରୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଛଅମାସ ବିତିଗଲାଣି । ଆପଣମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଣ ହାସଲ କରିଛନ୍ତି ?  
ଏଥିରେ ସେକ୍ରେଟାରୀ ସାହିବା ତରବିୟତ୍ ବତାଇଲେ କି ତ୍ରୟମାସିକର ତକାବିଲି ଜାଏଜାରେ ଉନ୍ନତି ଘଟିଛି ।  
ହଜୁର ଅନୁସ୍ତୁର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ଲଜନା ମାନଙ୍କର କେତେ ସଂଖ୍ୟା ଅଛି ? କଣ ଆପଣ ଜାଏଜା ନେଇଛନ୍ତି କି କେତେଜଣ ଲଜନା ନମାଜ୍ ପଢ଼ୁଅଛନ୍ତି, ପବିତ୍ର କୋରାନର ତେଲାଫୁତ୍ କରୁଅଛନ୍ତି ବା ଖୁତ୍ବା ଶୁଣୁଅଛନ୍ତି । ସେକ୍ରେଟାରୀ ତରବିୟତ୍ ସାହିବା ବତାଇଲେ କି ଖୁତ୍ବାରେ ତରବିୟତ୍ ବିଷୟ ଉପରେ ଚିହ୍ନିତ କରି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ତରବିୟତ୍ କମିଟିର ଇଜଲାସ୍ରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଉଛି କି ଏହା ଉପରେ କିପରି ଅମଳ କରାଯିବ । ସେକ୍ରେଟାରୀ ତରବିୟତ୍ ମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାସରେ ନିଜ ନିଜର ସମସ୍ୟା ଗୁଡ଼ିକ ବତାଉଅଛନ୍ତି ଓ ସେଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାନର ରାସ୍ତା ବାହାର କରାଯାଉଛି ।  
ହଜୁର ଅନୁସ୍ତୁରଙ୍କ ପଚାରିବାରେ ସେକ୍ରେଟାରୀ ସାହିବା ତରବିୟତ୍ ବତାଇଲେ କି ୧୫ ରୁ ୨୫ ବର୍ଷ ବୟସର ୬୬ ଜଣ ଲଜନା ଅଛନ୍ତି ଓ ୨୫ ବର୍ଷରୁ ଉପରକୁ ଲଜନା ମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ହେଉଛି ୨୭୭ ।  
ଏଥିରେ ହଜୁର ଅନୁସ୍ତୁର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ କି ଏହା ସେକ୍ରେଟାରୀ ତକ୍ଵିନ୍ଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ କି ସେ ସବୁକୁ Categories କରନ୍ତୁ । ୧୫ ରୁ ୨୫ ବର୍ଷ, ୨୫ ରୁ ୩୦ ବର୍ଷ ଓ ୪୦ ଉପରକୁ କେତେ ଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ୪୦ ବର୍ଷରୁ ଉପରକୁ ଏପରି କେତେ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ହେଉଅଛନ୍ତି ଶିକ୍ଷିତା । ୪୦ ବର୍ଷରୁ ଉପରକୁ କେତେ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଏଠିକାର ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ଅନୁସାରେ ପାଠ ପଢ଼ିଛନ୍ତି ।  
ଖୁତ୍ବା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସେକ୍ରେଟାରୀ ତରବିୟତ୍ ବତାଇଲେ କି ଲଜନାମାନେ ନିଜ ମୋବାଇଲ୍ରେ ଖୁତ୍ବା ଶୁଣୁଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ପରେ ଆସି ବତାଉଅଛନ୍ତି ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ପୃଷ୍ଠା-୧୧ ରେ ଦେଖନ୍ତୁ...